

มาตรการความช่วยเหลือต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของ
ของไวรัสโคโรนา 2019

Relief measures to real-estate business from caused
by coronavirus 2019

นายกิตติพัฒน์ เพียรธรรม

เอกัตศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของเอกัตศึกษาที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของเอกัตศึกษาที่ส่งผ่านทางคณะที่สังกัด

The abstract and full text of individual study in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)

are the individual study authors' files submitted through the faculty.

หัวข้อเอกัตศึกษา มาตรการความช่วยเหลือต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ภายใต้
สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019
Relief measures to real-estate business from caused
by coronavirus 2019

โดย นายกิตติพัฒน์ เพียรธรรม

รหัสประจำตัว 628 01992 34

หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดวิชา กฎหมายเศรษฐกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์สำเรียง เมฆเกรียงไกร

ปีการศึกษา 2563

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้เอกัตศึกษาฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ

ลงชื่อ..........อาจารย์ที่ปรึกษา
(ศาสตราจารย์สำเรียง เมฆเกรียงไกร)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง มาตรการความช่วยเหลือต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาหลักการของมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีที่ประเทศไทยได้ประกาศใช้ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และ 2) ศึกษาเปรียบเทียบ มาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ในการสนับสนุนส่งเสริมดูแลผู้ประกอบการในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทย และต่างประเทศ เพื่อเยียวยาและแก้ปัญหาธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

ผลการศึกษาพบว่า หลักการของมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีที่ประเทศไทยได้ประกาศใช้ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้มาตรการทางการเงิน และมาตรการทางภาษีเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทย ทั้งทางตรงทางอ้อม ระยะที่ 1 เน้นบรรเทาและป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อภาคการผลิตและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เศรษฐกิจยังขับเคลื่อนต่อไปได้ ระยะที่ 2 เน้นบรรเทาความยากลำบากของประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ ระยะที่ 3 เน้นกลไกที่สำคัญในการช่วยเหลือและเยียวยาประชาชนและภาคธุรกิจ และมาตรการด้านภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปี 2564 เป็นมาตรการลดภาษีที่ดินฯ และมาตรการลดค่าธรรมเนียมฯ จะต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และดำเนินการออกประกาศกระทรวงมหาดไทย ที่เกี่ยวข้อง

สำหรับมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ในการสนับสนุนส่งเสริมดูแลผู้ประกอบการในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทย และต่างประเทศ พบว่า สหรัฐอเมริกามีการประกาศ มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงานโดยเน้นผ่อนเกณฑ์การยึดทรัพย์อสังหาริมทรัพย์ และมาตรการรักษาเสถียรภาพ รวมมาตรการช่วยเหลือภาครัฐที่ผ่านการใช้จ่าย เครื่องมือทางภาษีและเงินโอนต่างๆ ตลอดจนมาตรการการให้สินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อ มูลค่ารวม 32% ของ GDP สหราชอาณาจักร มีการประกาศ มาตรการเช่นเดียวกัน เน้นสนับสนุนด้านสาธารณสุข อนุมัติให้ครัวเรือนสามารถขอยกเว้นการผ่อนชำระสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นระยะเวลา 3 เดือน ตลอดจนมาตรการการให้สินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อ มูลค่ารวม 22% ของ GDP และจีนมีการประกาศมาตรการเหมือนกับประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร แต่เน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและอื่นๆ ลดอัตราส่วนการหักเงินเข้ากองทุนคุ้มครองนักลงทุน ตลอดจนมาตรการการให้สินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อ มูลค่ารวม 9.2% ของ GDP

ข้อเสนอแนะ รัฐบาลอาจมีการจัดสรรงบประมาณให้มีประสิทธิภาพและมีการพิจารณา มาตรการเพิ่มเติม เช่น มาตรการความช่วยเหลือเพื่อลดต้นทุนของผู้ประกอบการโดยตรงโดยเฉพาะ ผ่านทางด้านภาษี มีการพิจารณาเงื่อนไขการปล่อยสินเชื่อ ระยะเวลาการปล่อยสินเชื่อที่มากกว่า 2 ปี

กิตติกรรมประกาศ

เอกัตศึกษานับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งของศาสตราจารย์สำเรียม ฆะเกษียงไกร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ อันเป็นประโยชน์ยิ่งมาโดยตลอด ขอขอบพระคุณที่สร้างแรงผลักดัน เป็นกำลังใจ และคอยอบรมสั่งสอนให้มีความอดทน ความเพียรพยายาม รวมถึงการชี้แนะประเด็นสำคัญของการวิจัยที่มีค่าเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาสละเวลา และให้แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขเอกัตศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งหากไม่ได้คำแนะนำจากอาจารย์ทุกท่าน เอกัตศึกษานับนี้คงไม่อาจดำเนินการต่อให้สำเร็จลุล่วง และขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า ตลอดระยะเวลาที่เข้าศึกษาในสถาบัน อีกทั้งเจ้าหน้าที่คณะนิติศาสตร์ทุกท่าน

สุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบพระคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ทุกท่านที่ร่วมฝ่าอุปสรรคมาตลอด และที่สำคัญที่สุดข้าพเจ้าขอขอบคุณบิดามารดา และครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุน จนกระทั่งเอกัตศึกษานับนี้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายและสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้อย่างภาคภูมิใจ

กิตติพัฒน์ เพ็ชรธรรม

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
1.3 สมมติฐานของการศึกษา.....	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา.....	4
บทที่ 2 แนวคิดในการใช้มาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่สำคัญ ในการบริหารจัดการ ธุรกิจ.....	5
2.1 หลักการทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการทางการเงิน.....	5
2.2 หลักการทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการทางภาษี.....	21
2.3 กฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง.....	38
บทที่ 3 แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี มาใช้เพื่อช่วยเหลือ ผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบจาก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโคโรนาไวรัส 2019.....	41
3.1 แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศไทย นำมาใช้.....	41
3.2 แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศ ซึ่งมีขนาดเศรษฐกิจและภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่นำมาใช้.....	51
บทที่ 4 บทวิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศไทยและ ต่างประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจและภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ นำมาใช้.....	83
4.1 มาตรการสำคัญทางเศรษฐกิจของไทยที่ได้ดำเนินการในช่วงวิกฤต COVID-19.....	83
4.2 มาตรการของไทยเปรียบเทียบกับประเทศอื่น.....	95
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	102
5.1 บทสรุป.....	102
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	103
5.3 ผลกระทบจากมาตรการที่เสนอ.....	103
บรรณานุกรม.....	105

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2563 ที่ผ่านมานั้น ได้ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และของทุกประเทศ และทุกธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งหนึ่งในอุตสาหกรรมสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง คือธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ซึ่งนับได้ว่าเป็นภาคเศรษฐกิจหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย สถานการณ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์นี้มีผลต่อเนื่องถึงภาคเศรษฐกิจอื่นมากมาย รวมทั้งมีความสำคัญสูงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน เนื่องจากอสังหาริมทรัพย์เป็นสินทรัพย์หรือหลักประกันที่สำคัญของภาคครัวเรือน และภาคธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวของภาคอสังหาริมทรัพย์ จะส่งผลกระทบต่อไปยังภาคเศรษฐกิจต่างๆ ของประเทศ ซึ่งรัฐจำเป็นต้องเร่งผลักดันมาตรการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ยังคงสามารถอยู่รอดกลับมาเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตได้ยั่งยืนต่อไป

มาตรการทางภาษีหลักๆ ที่ใช้กอบกู้ภาวะเศรษฐกิจถดถอยนั้นค่อนข้างคล้ายคลึงทั่วโลกคือการ "เลื่อน" และ "ลด" สำหรับประเทศไทย ได้เลื่อนการชำระภาษีนิติบุคคลออกไปสามเดือนและหนึ่งเดือนสำหรับภาษีประเภทอื่นๆ ซึ่งนับว่าเป็นระยะเวลาที่สั้นมาก และแทบไม่ช่วยผู้ประกอบการเท่าที่ควร เพราะช่วงเวลาใหม่ที่กำหนดให้ชำระภาษีนั้น ยังอยู่ในช่วงที่เศรษฐกิจมีความไม่แน่นอนสูงซึ่งภาคเอกชนย่อมต้องการสงวนเงินสดไว้กับตัวเพื่อรักษาสภาพคล่อง หลังจากเจ็บหนัก จากการประกาศล็อกดาวน์ในช่วงเดือนเมษายน ส่วนนโยบายลดภาษีของไทย ถือว่าแทบไม่ช่วยอะไร เพราะการลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่ายจาก 3 เปอร์เซ็นต์เป็น 1.5 เปอร์เซ็นต์ แทบไม่ได้มีสาระสำคัญ หากหันไปมองมาตรการทางภาษีของเหล่าประเทศแถบเอเชียแปซิฟิก จะเห็นว่าทั้งห้าแห่งไทยไปแบบไม่เห็นฝุ่น เช่น ในประเทศเกาหลีใต้ ที่เลื่อนระยะเวลาชำระภาษีไป 9 เดือน ส่วนญี่ปุ่นเลื่อนให้ 12 เดือน หากรายได้ของธุรกิจลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่นโยบายลดภาษีของต่างประเทศก็มีเนื้อหีหนึ่ง เช่น จีน ที่ลดภาษีมูลค่าเพิ่ม 1 เปอร์เซ็นต์ และยกเลิกการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรม ที่ได้รับผลกระทบหนักอย่างการท่องเที่ยว เกาหลีใต้ ก็มีการลดภาษีให้ธุรกิจที่อยู่ในพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรง ส่วน สิงคโปร์ ประกาศคืนภาษีบางส่วนให้ผู้ประกอบการหลายคนอาจสงสัยว่าถ้ารัฐบาลทั้งลดทั้งเลื่อนแล้วจะเอาเงินที่ไหนมาบริหารประเทศ

มาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและระบบการเงิน รัฐบาล โดยกระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ร่วมกันวางแนวทางเพื่อรักษาเสถียรภาพระบบเศรษฐกิจและระบบการเงิน ในสภาวะการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของ COVID-19 ผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งเป็น ผู้จ้างแรงงานร้อยละ 80 ของประเทศ ประสบปัญหาขาดสภาพคล่อง จึงอาจส่งผลให้มีการเลิกจ้างงานและผิมนัดชำระหนี้ ในขณะที่เดียวกันความผันผวนในตลาดการเงินอาจทำให้บริษัทที่มีคุณภาพ ไม่สามารถ

ไถ่ถอนตราสารหนี้ที่ครบกำหนดได้ จนกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ลงทุนและลดประสิทธิภาพในการระดมทุน

มาตรการทางการเงิน ในส่วนของการเยียวยาผู้ประกอบการของไทยมีการเยียวยาเพื่อลดค่าใช้จ่ายและการพยายามเพิ่มเงินสด (Cash flows) ให้กับผู้ประกอบการ โดยรัฐบาลและธนาคารกลางได้ให้ความช่วยเหลือผ่าน (1) ทางด้านภาษี โดยเป็นการเลื่อนภาษี ลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย และการเร่งคืนภาษี (ในส่วนที่ได้นำส่งก่อน) (2) การให้ความช่วยเหลือทางด้านสาธารณูปโภค และค่าธรรมเนียม ส่วนใหญ่เป็นการยกเว้นค่าสาธารณูปโภค (ค่าน้ำ ค่าไฟ) และค่าธรรมเนียมต่างๆ ระยะเวลาอยู่ที่ประมาณ 3 เดือน (3) การพักชำระหนี้และปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งการพักหนี้ส่วนใหญ่ให้กับผู้ประกอบการในส่วนของ SMEs ระยะเวลา 3-6 เดือน และ (4) การช่วยเหลือผู้ประกอบการด้านการจ้างงาน การช่วยเหลือในส่วนนี้ส่วนใหญ่เป็นการช่วยเหลือที่มีเงื่อนไข อาทิ จ่ายเงินอุดหนุนให้สถานประกอบการ (งบประมาณ 10 ล้านบาท) เพื่อให้สถานประกอบการจัดฝึกอบรมแก่ลูกจ้าง การรับเงินช่วยเหลือ มีหลายกรณี เช่น สถานประกอบการที่จัดฝึกอบรมแก่ลูกจ้างเกินร้อยละ 70 ของลูกจ้างจะได้รับเงินช่วยเหลือส่วนเกิน 200 บาทต่อคน เป็นต้น หรือ การให้สินเชื่อดอกเบี้ยพิเศษร้อยละ 3-5 (คงที่ 3 ปี) เพื่อให้ผู้ประกอบการใช้ในการจ่ายค่าจ้างแรงงาน

จากผลการศึกษาของกลุ่มคลัสเตอร์ความสามารถในการแข่งขันของสถาบันวิชาการต่างๆ พบว่า มาตรการของไทยเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาค เมื่อพิจารณาในภาพกว้างมาตรการที่ไทยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการมีความคล้ายคลึงกับประเทศอื่นในภูมิภาคที่พิจารณาประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และจีน ไม่ว่าจะเป็นมาตรการความช่วยเหลือผ่านทางด้านภาษี ด้านสาธารณูปโภคและค่าธรรมเนียมต่างๆ การพักชำระหนี้และปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มาตรการทางด้านสินเชื่อ และการลดความเสี่ยงแก่สถาบันการเงิน ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งคือการออกมาตรการเพื่อการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตของผู้ประกอบการในหลายภาคส่วน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะเห็นได้ว่ามาตรการความช่วยเหลือของไทยที่ให้ผู้ประกอบการมีความแตกต่างจากประเทศอื่นในภูมิภาค 4 ประการหลัก 1) มาตรการความช่วยเหลือเพื่อลดต้นทุนของผู้ประกอบการโดยตรงในไทย โดยเฉพาะผ่านทางด้านภาษี มีน้อยกว่าประเทศอื่นในภูมิภาค 2) ประเทศในภูมิภาคมีการช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยตรงในการสนับสนุนการจ้างงานในขณะที่ยังไม่มีมาตรการเช่น นี้ชัดเจนในไทย 3) มาตรการการให้สินเชื่อของประเทศอื่นในภูมิภาคเน้นที่ผู้ประกอบการรายเล็กและรายกลางเช่นเดียวกับไทย แต่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหญ่สามารถที่จะเข้าถึงเงินสินเชื่อพิเศษได้เช่นกัน อีกทั้งระยะเวลาการปล่อยสินเชื่อมีแนวโน้มที่จะมากกว่า 2 ปี รวมทั้งมีความชัดเจนเรื่องการประกาศการค้ำประกันเงิน กู้จากรัฐบาล 4) ประเทศอื่นในภูมิภาคมีการให้มาตรการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการบางอุตสาหกรรมที่ถูกกระทบอย่างมากจากวิกฤต COVID-19 เป็นพิเศษทั้งทางมาตรการด้านภาษี และการให้เงินช่วยเหลือ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นเรื่องน่าสนใจที่จะศึกษาและนำมาเปรียบเทียบกับมาตรการของประเทศไทย เพื่อที่จะได้นำเสนอแนวทางการความช่วยเหลือต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาหลักการของมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีที่ประเทศไทยได้ประกาศใช้ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีในการสนับสนุนส่งเสริมดูแลผู้ประกอบการในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทย และต่างประเทศ เพื่อเยียวยาและแก้ปัญหาธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

1.3 สมมติฐานการศึกษา

มาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศไทยประกาศใช้ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ที่ผ่านมา ยังไม่เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ดังนั้น เพื่อให้มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และผู้บริโภค สามารถเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ รัฐควรประกาศมาตรการทางการเงิน และมาตรการทางภาษีเพิ่มเติม โดยนำตัวอย่างมาตรการช่วยเหลือที่สำคัญๆ จากประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ของโลกมาเป็นกรณีศึกษาเปรียบเทียบ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษามาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ในด้านต่างๆ ที่ประเทศไทยได้ประกาศใช้ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

2. ศึกษามาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ของประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ของโลกมาเป็นกรณีศึกษาเปรียบเทียบ

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

เอกัตศึกษาเล่มนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการศึกษาด้วยการวิจัยเอกสาร และการหาข้อมูลเพิ่มเติมทั่วไป โดยการวิจัยเอกสารนั้นจะเป็นการวิจัยด้านหลักการมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีในด้านต่างๆ ที่ประเทศไทยได้ประกาศใช้ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงศึกษามาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ของประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ของโลกมาเป็นกรณีศึกษาเปรียบเทียบ และการหาข้อมูลเพิ่มเติมทั่วไปนั้น เป็นการค้นคว้าบทความจากหนังสือวารสาร บทความ เอกสารเผยแพร่ต่างๆ รวมไปถึงการรวบรวมข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 การแก้ปัญหาการแพร่ระบาดดังกล่าว รวมถึงอาจมีการใช้

วิธีการสอบถามข้อมูล สัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์และนำเสนอแนวทาง รวมถึงผลดี ผลเสีย และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากมาตรการดังกล่าว

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจหลักการของมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีที่ประเทศไทยได้ประกาศใช้ ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์

2. ทราบมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ในการสนับสนุนส่งเสริมดูแล ผู้ประกอบการในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทย และต่างประเทศ เพื่อเยียวยาและแก้ปัญหา ธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

บทที่ 2

แนวคิดในการใช้มาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีที่สำคัญ ในการบริหารจัดการธุรกิจ

การวิจัยเรื่อง มาตรการความช่วยเหลือต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักการทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการทางการเงิน
2. หลักการทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการทางภาษี
3. กฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักการทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการทางการเงิน

มาตรการด้านการเงินเพื่อดูแลและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-19) และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ผ่านสถาบันการเงิน มีดังนี้

1. ธนาคารอาคารสงเคราะห์

1.1 มาตรการช่วยเหลือลูกค้าผู้ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019(COVID-19)

มาตรการที่ 1 : ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินงวดผ่อนชำระไม่เกิน 6 เดือน คิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เท่ากับ 0.01% ต่อปี สำหรับลูกค้าที่ได้รับผลกระทบด้านรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวจีน

มาตรการที่ 2 : ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินงวดผ่อนชำระไม่เกิน 4 เดือน คิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลดลงเหลือ 1.00% ต่อปี สำหรับลูกค้าที่รายได้ต่อเดือนได้รับผลกระทบจากนักท่องเที่ยวในประเทศกลุ่มเสี่ยง

1.2 โครงการ ธอส. ช่วยคนไทย ร่วมสร้างชาติ

พัก

มาตรการที่ 1 พักต้น 3 เดือน วงเงินกู้ไม่เกิน 3 ล้านบาท

1. พักชำระเงินต้นระยะเวลา 3 เดือนและจ่ายเฉพาะดอกเบี้ยรายเดือน ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

- พักชำระเงินต้นและจ่ายเฉพาะดอกเบี้ยรายเดือน เป็นระยะเวลา 3 เดือน

- สำหรับลูกค้าที่มีสถานะบัญชีปกติ ไม่เป็น NPL ไม่อยู่ในขั้นตอนกฎหมาย ไม่อยู่ระหว่างทำข้อตกลงประนอมหนี้ วงเงินกู้ทุกบัญชีรวมกันไม่เกิน 3 ล้านบาท/หลักประกัน

- ระยะเวลาดำเนินการ 27 มีนาคม - 30 มิถุนายน 2563

มาตรการที่ 5 พักต้น + ดอก 4 เดือน และจะยกดอกเบี้ยที่พักชำระให้เมื่อสิ้นสุดสัญญา สำหรับวงเงินกู้ไม่เกิน 3 ล้านบาท รายได้ต่อเดือนไม่เกิน 35,000 บาท

2. พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา 4 เดือน ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

- พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา 4 เดือน

- สำหรับกลุ่มลูกค้าที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 35,000 บาท และวงเงินกู้ไม่เกิน 3 ล้านบาท มีสถานะบัญชีปกติ หรือสถานะ NPL หรืออยู่ระหว่างทำข้อตกลงประนอมหนี้ หรือสถานะบัญชีดอกเบี้ยผัดนัด หรือสถานะกฎหมาย

- ระยะเวลาดำเนินการ 13 - 30 เมษายน 2563

มาตรการที่ 7 พักต้น+ ดอกเบี้ย 6 เดือน สำหรับผู้ประกอบการ SMEs

3. พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย ระยะเวลา 6 เดือน

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

- พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย ระยะเวลา 6 เดือน

- สำหรับลูกค้า SMEs ผู้ประกอบการแพลตฟอร์ม/อพาร์ทเมนท์ และผู้ประกอบการพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัย (Pre Finance) ที่มีวงเงินกู้ไม่เกิน 100 ล้านบาท

- ลงทะเบียน 27 เม.ย.-30 พ.ค. 63

มาตรการที่ 8 พักต้น+ ดอกเบี้ย 3 เดือน แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาพักชำระของ

มาตรการเดิม สำหรับลูกค้าที่เข้ามามาตรการที่ 1, 2, 3, 4 และ 6

4. พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย ระยะเวลา 3 เดือน ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

- พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา 3 เดือน ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน

ระยะเวลาการพักชำระหนี้ตามมาตรการเดิม

- สำหรับลูกค้าที่อยู่ระหว่างการใช่ “โครงการ ธอส. ช่วยคนไทย ร่วมสร้างชาติ”

มาตรการที่ 1, 2, 3, 4 และ 6

- ระยะเวลาดำเนินการ 1 พฤษภาคม - 28 มิถุนายน 2563

พัก + ขยาย

มาตรการที่ 2 พักต้น 12 เดือน + ขยายเวลา 10 ปี

1. พักชำระเงินต้นระยะเวลา 1 ปี และจ่ายเฉพาะดอกเบี้ยรายเดือน ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

- พักชำระเงินต้นและจ่ายเฉพาะดอกเบี้ยรายเดือน เป็นระยะเวลา 1 ปี และขยายระยะเวลาการกู้หลังครบกำหนดระยะเวลาการพักชำระเงินต้นได้อีกไม่เกิน 10 ปี

- สำหรับลูกค้าสถานะบัญชีปกติ หรือสถานะ NPL หรืออยู่ระหว่างทำข้อตกลงประนอมหนี้ (ยกเว้นลูกค้าที่อยู่ในอัตราดอกเบี้ยผัดนัดชำระหรืออยู่ในขั้นตอนกฎหมาย)

- ระยะเวลาดำเนินการ 27 มีนาคม - 30 เมษายน 2563

พัก + ลด

มาตรการ พักชำระเงินต้นและลดอัตราดอกเบี้ยเหลือ 1% ต่อปี ระยะเวลา 4 เดือน สำหรับลูกค้าที่รายได้รับผลกระทบจากนักท่องเที่ยวประเทศกลุ่มเสี่ยง

1. มาตรการช่วยเหลือลูกค้าผู้ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

- พักชำระเงินต้นและลดอัตราดอกเบี้ยเหลือ 1% ต่อปี เป็นระยะเวลา 4 เดือน

- สำหรับลูกค้าที่รายได้รับผลกระทบจากนักท่องเที่ยวประเทศกลุ่มเสี่ยง สำหรับลูกค้าสถานะบัญชีปกติ หรือเป็น NPL หรืออยู่ระหว่างทำข้อตกลงประนอมหนี้ (สำหรับกลุ่มไกด์นำเที่ยว พนักงานโรงแรม ผู้ประกอบการรายย่อย ในแหล่งที่มีนักท่องเที่ยวจากประเทศกลุ่มเสี่ยง หรืออาชีพอื่นที่แสดงหลักฐานให้ธนาคารตรวจสอบได้ว่าเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจริง)

- ระยะเวลาดำเนินการ 6 มีนาคม - 30 มิถุนายน 2563

มาตรการที่ 3 พักต้น 6 เดือน + ลดดอกเบี้ยเหลือ 3.90% ต่อปี

2. พักชำระเงินต้นระยะเวลา 6 เดือน พร้อมลดดอกเบี้ยเหลือ 3.90% ต่อปี ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

- พักชำระเงินต้นและจ่ายเฉพาะดอกเบี้ยรายเดือน โดยลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เท่ากับ 3.90% ต่อปี เป็นระยะเวลา 6 เดือน

- สำหรับลูกค้าสถานะบัญชีปกติ หรือสถานะ NPL หรืออยู่ระหว่างทำข้อตกลงประนอมหนี้ (ยกเว้นลูกค้าที่อยู่ในอัตราดอกเบี้ยผิวนัดชำระหรืออยู่ในขั้นตอนกฎหมาย)

- ระยะเวลาดำเนินการ 27 มีนาคม - 30 เมษายน 2563

มาตรการที่ 4 ลดดอกเบี้ยเหลือ 3.90% ต่อปี นาน 6 เดือน สำหรับกลุ่มสถานะดอกเบี้ยผิวนัดชำระ /สถานะกฎหมาย

3. ลดดอกเบี้ยเหลือ 3.90% ต่อปี และจ่ายเฉพาะดอกเบี้ยรายเดือนเป็นระยะเวลา 6 เดือน ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

- พักชำระเงินต้น ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เท่ากับ 3.90% ต่อปี จ่ายเฉพาะดอกเบี้ยรายเดือนเป็นระยะเวลา 6 เดือน

- สำหรับลูกค้าที่อยู่ในอัตราดอกเบี้ยผิวนัดชำระหรืออยู่ในขั้นตอนกฎหมาย

- ระยะเวลาดำเนินการ 1 - 30 เมษายน 2563

มาตรการที่ 6 พักต้น 4 เดือน + ลดดอกเบี้ยเหลือ 1.00% ต่อปี สำหรับกลุ่มบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข

4. พักชำระเงินต้นระยะเวลา 4 เดือน พร้อมลดดอกเบี้ยเหลือ 1.00% ต่อปี ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

- พักชำระเงินต้นและลดอัตราดอกเบี้ยเหลือ 1% ต่อปี เป็นระยะเวลา 4 เดือน

- สำหรับบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข และผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานในด้านสาธารณสุขและสถานพยาบาล ที่มีสถานะปกติ หรือสถานะ NPL หรืออยู่ระหว่างทำข้อตกลงประนอมหนี้

- ระยะเวลาดำเนินการ : 13 - 30 เมษายน 2563 สำหรับบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข และ 20 - 30 เมษายน 2563 สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานด้านสาธารณสุขและสถานพยาบาล

ลด

มาตรการ ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินงวดผ่อนชำระไม่เกิน 6 เดือน โดยคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ 0.01% ต่อปี สำหรับลูกค้าที่รายได้รับผลกระทบจากนักท่องเที่ยวชาวจีน 1. มาตรการช่วยเหลือลูกค้าผู้ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

- ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินงวดผ่อนชำระไม่เกิน 6 เดือน โดยคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เท่ากับ 0.01% ต่อปี

- สำหรับลูกค้าที่รายได้ได้รับผลกระทบจากนักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มีสถานะบัญชีปกติ (สำหรับกลุ่มไกด์นำเที่ยว พนักงานโรงแรม ผู้ประกอบการรายย่อยที่ขายสินค้าในแหล่งท่องเที่ยวชาวจีน หรืออาชีพอื่นที่แสดงหลักฐานให้ธนาคารตรวจสอบได้ว่าเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจริง)

- ระยะเวลาดำเนินการ 3 กุมภาพันธ์ - 31 มีนาคม 2563

(<https://www.ghbank.co.th>)

2. ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

พัก

1. มาตรการให้ความช่วยเหลือลูกค้า ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 4 เดือน (Personal Loan / Housing Loan วงเงินไม่เกิน 3.0 ลบ.)

2. มาตรการให้ความช่วยเหลือลูกค้า ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล พักชำระหนี้เฉพาะเงินต้น 6 เดือน (Personal Loan / Housing Loan วงเงินตั้งแต่ 3.0 ลบ. ขึ้นไป)

3. Loan Payment Holiday ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว เลื่อนการชำระหนี้เงินต้น และดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา 6 เดือน ตาม พรก. ให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

หมายเหตุ

- เป็นลูกค้าสินเชื่อธนาคารที่มีสถานะชำระปกติ ที่ยื่นความประสงค์ตั้งแต่ 27 เม.ย. 2563

- เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

4. Loan Payment Holiday

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ เลื่อนการชำระหนี้เงินต้น และดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา 6 เดือน ตาม พรก. ให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

หมายเหตุ

- เป็นลูกค้าสินเชื่อธนาคารที่มีสถานะชำระปกติ ที่ยื่นความประสงค์ตั้งแต่ 27 เม.ย. 2563

- เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

5. Loan Payment Holiday ผู้ประกอบการ SMEs > ค้าส่ง / ค้าปลีก เลื่อนการชำระหนี้เงินต้น และดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา 6 เดือน ตาม พรก. ให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

หมายเหตุ

- เป็นลูกค้าสินเชื่อธนาคารที่มีสถานะชำระปกติ ที่ยื่นความประสงค์ตั้งแต่ 27 เม.ย. 2563

- เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

พัก + ขยาย

1. มาตรการให้ความช่วยเหลือลูกค้า ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว พักชำระหนี้เงินต้นสูงสุด 12 เดือน

หมายเหตุ

- เป็นลูกค้าสินเชื่อธนาคารที่มีสถานะชำระปกติ ที่ยื่นความประสงค์ตั้งแต่ 27 เม.ย. 2563
- เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

2. มาตรการให้ความช่วยเหลือลูกค้า ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ พักชำระหนี้เงินต้นสูงสุด 12 เดือน

หมายเหตุ

- เป็นลูกค้าสินเชื่อธนาคารที่มีสถานะชำระปกติ ที่ยื่นความประสงค์ตั้งแต่ 27 เม.ย. 2563
- เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

3. มาตรการให้ความช่วยเหลือลูกค้า ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการ SMEs > คำสั่ง / คำปลีก พักชำระหนี้เงินต้นสูงสุด 12 เดือน

หมายเหตุ

- เป็นลูกค้าสินเชื่อธนาคารที่มีสถานะชำระปกติ ที่ยื่นความประสงค์ตั้งแต่ 27 เม.ย. 2563
- เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

เติม

1. Soft Loan BOT ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว มาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจ ตาม พรบ.การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

หมายเหตุ

- เป็นลูกค้าสินเชื่อธนาคารที่มีสถานะชำระปกติ ที่ยื่นความประสงค์ตั้งแต่ 27 เม.ย. 2563

- เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

2. Soft Loan BOT ผู้ประกอบการ SMEs > คำสั่ง / คำปลีก มาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจ ตาม พรบ.การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

หมายเหตุ

- เป็นลูกค้าสินเชื่อธนาคารที่มีสถานะชำระปกติ ที่ยื่นความประสงค์ตั้งแต่ 27 เม.ย. 2563
- เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

3. Soft Loan BOT ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ มาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจ ตาม พรบ.การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

หมายเหตุ

- เป็นลูกค้าสินเชื่อธนาคารที่มีสถานะชำระปกติ ที่ยื่นความประสงค์ตั้งแต่ 27 เม.ย. 2563
- เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

(<https://www.krungthai.com>)

3. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ขยาย

1. ขยาย หรือ ผ่อนปรนเงื่อนไขการชำระหนี้ ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว ขยายระยะเวลาการชำระหนี้สูงสุด 5 ปี ในช่วงพักชำระหนี้เงินต้น ผ่อนปรนชำระดอกเบี้ยไม่น้อยกว่า 50% สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 ที่ได้รับผลกระทบตรงจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 รวมถึงผู้ประกอบการ ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เช่น ภัยแล้ง, Trade War เป็นต้น

2. ขยาย หรือ ผ่อนปรนเงื่อนไขการชำระหนี้

ผู้ประกอบการ SMEs > คำส่ง / คำปลีก

ขยายระยะเวลาการชำระหนี้สูงสุด 5 ปี ในช่วงพักชำระหนี้เงินต้น ผ่อนปรนชำระดอกเบี้ยไม่น้อยกว่า 50% สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 ที่ได้รับผลกระทบตรงจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 รวมถึงผู้ประกอบการ ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เช่น ภัยแล้ง, Trade War เป็นต้น

3. ขยาย หรือ ผ่อนปรนเงื่อนไขการชำระหนี้

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

ขยายระยะเวลาการชำระหนี้สูงสุด 5 ปี ในช่วงพักชำระหนี้เงินต้น ผ่อนปรนชำระดอกเบี้ยไม่น้อยกว่า 50% สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 ที่ได้รับผลกระทบตรงจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 รวมถึงผู้ประกอบการ ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เช่น ภัยแล้ง, Trade War เป็นต้น

พัก + ขยาย

1. พักชำระหนี้เงินต้นสูงสุด 2 ปี

ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว

พักชำระหนี้เงินต้นและขยายระยะเวลากู้สูงสุด 2 ปี สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 ที่ได้รับผลกระทบตรงจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 รวมถึงผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เช่น ภัยแล้ง, Trade War เป็นต้น

2. พักชำระหนี้เงินต้นสูงสุด 2 ปี

ผู้ประกอบการ SMEs > คำส่ง / คำปลีก

พักชำระหนี้เงินต้นและขยายระยะเวลากู้สูงสุด 2 ปี สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 ที่ได้รับผลกระทบตรงจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 รวมถึงผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เช่น ภัยแล้ง, Trade War เป็นต้น

3. พักชำระหนี้เงินต้นสูงสุด 2 ปี

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

พักชำระหนี้เงินต้นและขยายระยะเวลากู้สูงสุด 2 ปี สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 ที่ได้รับผลกระทบตรงจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 รวมถึงผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เช่น ภัยแล้ง, Trade War เป็นต้น

ลด

1. ลดอัตราดอกเบี้ย 1% ต่อปี (กลุ่มท่องเที่ยวและเกี่ยวเนื่องใน 22 จังหวัดเมืองหลัก)

ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว

ลดอัตราดอกเบี้ย 1% ต่อปี สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค 2563 ที่ได้รับผลกระทบตรงจากการแพร่ระบาด COVID-19 (กลุ่มท่องเที่ยวและเกี่ยวเนื่องใน 22 จังหวัดเมืองหลัก) ยกเว้นลูกค้าในโครงการสินเชื่อที่มีดอกเบี้ยผ่อนปรน

เดิม

1. โครงการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการรายย่อย (Extra Cash)

ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว

สินเชื่อเพื่อเสริมสภาพคล่องและแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจแก่ผู้ประกอบการรายย่อยของ ธพว. วงเงินสินเชื่อรวม 10,000 ล้านบาท ได้แก่ ธุรกิจทัวร์ ธุรกิจสปา ธุรกิจขนส่งที่เกี่ยวข้อง (รถทัวร์ รถบัส รถตู้ รถแท็กซี่ เรือนาเที่ยว รถเช่า) บริษัทนำเที่ยว โรงแรม ห้องพัก และร้านอาหาร วงเงินสินเชื่อต่อรายไม่เกิน 3 ล้านบาท ระยะเวลากู้ยืมสูงสุดไม่เกิน 5 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี สำหรับสองปีแรก ไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน

2. สินเชื่อเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน (Local Economy Loan)

ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว

เติมทุนในสินเชื่อเสริมสภาพคล่อง สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 เพื่อเสริมสภาพคล่องหรือสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ลงทุน ปรับปรุง ขยายกิจการ เงินทุนหมุนเวียนและ เสริมสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจมี บสย. ค้ำประกัน

3. สินเชื่อเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน (Local Economy Loan)

ผู้ประกอบการ SMEs > ค้าส่ง / ค้าปลีก

เติมทุนในสินเชื่อเสริมสภาพคล่อง สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 เพื่อเสริมสภาพคล่องหรือสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ลงทุน ปรับปรุง ขยายกิจการ เงินทุนหมุนเวียนและ เสริมสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ มี บสย. ค้ำประกัน

4. สินเชื่อเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน (Local Economy Loan)

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

เติมทุนในสินเชื่อเสริมสภาพคล่อง สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 เพื่อเสริมสภาพคล่องหรือสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ลงทุน ปรับปรุง ขยายกิจการ เงินทุนหมุนเวียนและ เสริมสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ มี บสย. ค้ำประกัน

5. สินเชื่อ Transformation Loan เสริมแกร่ง

ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว

เติมทุนในสินเชื่อเสริมสภาพคล่อง สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 เพื่อเสริมสภาพคล่องหรือสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ลงทุน ปรับปรุง ขยายกิจการ เงินทุนหมุนเวียนและ เสริมสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ มี บสย. ค้ำประกัน

6. สินเชื่อ Transformation Loan เสริมแกร่ง

ผู้ประกอบการ SMEs > ค้าส่ง / ค้าปลีก

เติมทุนในสินเชื่อเสริมสภาพคล่อง สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563 เพื่อเสริมสภาพคล่องหรือสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ลงทุน ปรับปรุง ขยายกิจการ เงินทุนหมุนเวียนและ เสริมสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ มี บสย. ค้ำประกัน

7. สินเชื่อ Transformation Loan เสริมแกร่ง
 ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ
 เติมนทุนในสินเชื่อเสริมสภาพคล่อง สำหรับลูกหนี้ Non NPL ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2563
 เพื่อเสริมสภาพคล่องหรือสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ลงทุน ปรับปรุง ขยายกิจการ
 เงินทุนหมุนเวียนและ เสริมสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ มี บสย. ค้ำประกัน

8. สินเชื่อ Soft Loan ธปท.
 ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว
 เติมนทุนในสินเชื่อเสริมสภาพคล่อง หรือสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ไม่
 เกินร้อยละ 20% ของยอดคงค้าง ณ 31 ธ.ค 62

9. สินเชื่อ Soft Loan ธปท.
 ผู้ประกอบการ SMEs > ค้าส่ง / ค้าปลีก
 เติมนทุนในสินเชื่อเสริมสภาพคล่อง หรือสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ไม่
 เกินร้อยละ 20% ของยอดคงค้าง ณ 31 ธ.ค 62

10. สินเชื่อ Soft Loan ธปท.
 ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ
 เติมนทุนในสินเชื่อเสริมสภาพคล่อง หรือสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจ ไม่
 เกินร้อยละ 20% ของยอดคงค้าง ณ 31 ธ.ค 62
 (<https://www.smebank.co.th>)

4. ธนาคารออมสิน

พัก

1. มาตรการพักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 6 เดือน แก่ลูกค้ำธุรกิจ
 ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว
 วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ของธนาคารในสถานการณ์แพร่
 ระบาดของไวรัสโคโรนา

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้ำธนาคารออมสินที่มีสินเชื่อ SMEs วงเงินสินเชื่อไม่เกิน 100 ลบ.

มาตรการ : พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย ระยะเวลา 6 เดือน

ระยะเวลา : 1 เมษายน - 30 กันยายน 2563

2. มาตรการพักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 6 เดือน แก่ลูกค้ำธุรกิจ
 ผู้ประกอบการ SMEs > ค้าส่ง / ค้าปลีก
 วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ของธนาคารในสถานการณ์แพร่
 ระบาดของไวรัสโคโรนา

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้ำธนาคารออมสินที่มีสินเชื่อ SMEs วงเงินสินเชื่อไม่เกิน 100 ลบ.

มาตรการ : พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย ระยะเวลา 6 เดือน

ระยะเวลา : 1 เมษายน - 30 กันยายน 2563

3. มาตรการพักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 6 เดือน แก่ลูกค้ำธุรกิจ
 ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ของธนาคารในสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้านักธนาคารออมสินที่มีสินเชื่อ SMEs วงเงินสินเชื่อไม่เกิน 100 ลบ.

มาตรการ : พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย

ระยะเวลา 6 เดือน

ระยะเวลา : 1 เมษายน - 30 กันยายน 2563

4. มาตรการพักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 6 เดือน แก่ลูกค้ารายย่อย

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเหลือลูกค้าสินเชื่อรายย่อยของธนาคารในสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้าสินเชื่อบุคคลและสินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน

มาตรการ : พักชำระเงินต้นและดอกเบี้ย

ระยะเวลา 6 เดือน

ระยะเวลา : 1 เมษายน - 30 กันยายน 2563

5. มาตรการชะลอการชำระหนี้บัตรเครดิตและบัตรเงินสด

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > บัตรเครดิต / สินเชื่อเงินสดหมุนเวียน

วัตถุประสงค์ : เพื่อชะลอการชำระหนี้สำหรับลูกค้าบัตรเครดิตและบัตรกดเงินสดทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยอัตโนมัติ

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้าผู้มีบัตรเครดิต และสินเชื่อบัตรเงินสดที่มีประวัติดี ไม่มีหนี้ค้างชำระเกิน 90 วัน และไม่เข้าร่วมโครงการ GSB Refinance ลูกหนี้ดี

มาตรการ : 1) พักชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ย 2) ชะลอการชำระหนี้ค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่ายในการติดตามหนี้ ค่าจัดการ และค่าบริการอื่นๆ

ระยะเวลา : 16 เมษายน -30 มิถุนายน 2563

พัก + เติม + ขยาย

1. มาตรการรองรับหลังครบระยะเวลาพักชำระหนี้ 6 เดือน

ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว

ข้อมูลเพิ่มเติม

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้าธนาคารที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ สงครามการค้า และภัยธรรมชาติ รวมถึงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 19 (COVID-19)

มาตรการ : 1) อัตราดอกเบี้ยตามสัญญาเดิม 2) พักชำระเงินต้นไม่เกิน 2 ปี 3) ระหว่างพักชำระเงินต้นให้ชำระดอกเบี้ย ร้อยละ 50-100 ขึ้นอยู่กับประเภทสินเชื่อ

เงื่อนไขพิเศษ : คืนเงิน Cash Back ร้อยละ 20 ให้แก่ลูกหนี้ที่สามารถชำระดอกเบี้ย ร้อยละ 100 เมื่อลูกหนี้ชำระหนี้ได้ตามสัญญาติดต่อกันทุก 6 เดือน เป็นระยะเวลา 1 ปี ทั้งนี้เมื่อคืนเงิน (Cash Back) แล้วดอกเบี้ยที่ธนาคารได้รับชำระต้องไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 4 ต่อปี ยกเว้น บัตรเครดิต และบัตรเงินสดไม่อยู่ในเงื่อนไข

2. มาตรการรองรับหลังครบระยะเวลาพักชำระหนี้ 6 เดือน

ผู้ประกอบการ SMEs > คำสั่ง / คำปลีก

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้านักค้าปลีกที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ สงครามการค้า และภัยธรรมชาติ รวมถึงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 19 (COVID-19)

มาตรการ : 1) อัตราดอกเบี้ยตามสัญญาเดิม 2) พักชำระเงินต้นไม่เกิน 2 ปี
3) ระหว่างพักชำระเงินต้นให้ชำระดอกเบี้ย ร้อยละ 50-100 ขึ้นอยู่กับประเภทสินเชื่อ

เงื่อนไขพิเศษ : คืนเงิน Cash Back ร้อยละ 20 ให้แก่ลูกหนี้ที่สามารถชำระดอกเบี้ย ร้อยละ 100 เมื่อลูกหนี้ชำระหนี้ได้ตามสัญญาติดต่อกันทุก 6 เดือน เป็นระยะเวลา 1 ปี ทั้งนี้เมื่อคืนเงิน (Cash Back) แล้วดอกเบี้ยที่ธนาคารได้รับชำระต้องไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 4 ต่อปี ยกเว้น บัตรเครดิต และบัตรเงินสดไม่อยู่ในเงื่อนไข

3. มาตรการรองรับหลังครบระยะเวลาพักชำระหนี้ 6 เดือน

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้านักค้าปลีกที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ สงครามการค้า และภัยธรรมชาติ รวมถึงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 19 (COVID-19)

มาตรการ : 1) อัตราดอกเบี้ยตามสัญญาเดิม 2) พักชำระเงินต้นไม่เกิน 2 ปี
3) ระหว่างพักชำระเงินต้นให้ชำระดอกเบี้ย ร้อยละ 50-100 ขึ้นอยู่กับประเภทสินเชื่อ

เงื่อนไขพิเศษ : คืนเงิน Cash Back ร้อยละ 20 ให้แก่ลูกหนี้ที่สามารถชำระดอกเบี้ย ร้อยละ 100 เมื่อลูกหนี้ชำระหนี้ได้ตามสัญญาติดต่อกันทุก 6 เดือน เป็นระยะเวลา 1 ปี ทั้งนี้เมื่อคืนเงิน (Cash Back) แล้วดอกเบี้ยที่ธนาคารได้รับชำระต้องไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 4 ต่อปี ยกเว้น บัตรเครดิต และบัตรเงินสดไม่อยู่ในเงื่อนไข

4. มาตรการรองรับหลังครบระยะเวลาพักชำระหนี้ 6 เดือน

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้านักค้าปลีกที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ สงครามการค้า และภัยธรรมชาติ รวมถึงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 19 (COVID-19)

มาตรการ : 1) อัตราดอกเบี้ยตามสัญญาเดิม 2) พักชำระเงินต้นไม่เกิน 2 ปี
3) ระหว่างพักชำระเงินต้นให้ชำระดอกเบี้ย ร้อยละ 50-100 ขึ้นอยู่กับประเภทสินเชื่อ

เงื่อนไขพิเศษ : คืนเงิน Cash Back ร้อยละ 20 ให้แก่ลูกหนี้ที่สามารถชำระดอกเบี้ย ร้อยละ 100 เมื่อลูกหนี้ชำระหนี้ได้ตามสัญญาติดต่อกันทุก 6 เดือน เป็นระยะเวลา 1 ปี ทั้งนี้เมื่อคืนเงิน (Cash Back) แล้วดอกเบี้ยที่ธนาคารได้รับชำระต้องไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 4 ต่อปี ยกเว้น บัตรเครดิต และบัตรเงินสดไม่อยู่ในเงื่อนไข

ลด

1. มาตรการช่วยเหลือผู้ถือบัตรเครดิต และสินเชื่อบัตรเงินสด (Reduce Minimum Payment)

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > บัตรเครดิต / สินเชื่อเงินสดหมุนเวียน

วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเหลือลูกค้าผู้มีบัตรเครดิต และสินเชื่อบัตรเงินสดที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจและวิกฤตไวรัส Covid-19

กลุ่มเป้าหมาย : ลูกค้าผู้มีบัตรเครดิต และสินเชื่อบัตรเงินสด

อัตราดอกเบี้ย : บัตรเครดิต อัตราการผ่อนชำระขั้นต่ำ 5% บัตรเงินสด อัตราการผ่อนชำระขั้นต่ำ 3% โดยอัตราการผ่อนชำระขั้นต่ำต้องไม่น้อยกว่า 500 บาท/รอบบัญชี

ระยะเวลา : 1 มีนาคม -31 ธันวาคม 2563

เดิม

1. โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan) สำหรับผู้ประกอบการ Non-Bank ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 Non-Bank

วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเสริมสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการธุรกิจ Non-Bank ให้สามารถช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยของแต่ละบริษัทที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรค Covid-19 ให้ได้รับการผ่อนปรนเงื่อนไข

กลุ่มเป้าหมาย : ผู้ประกอบธุรกิจการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-Bank) ที่ให้บริการให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้รายย่อย ได้แก่ สินเชื่อบัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคล ลิขิ่ง เช่าซื้อ เช่าซื้อรถจักรยานยนต์ และสินเชื่อทะเบียนรถ

อัตราดอกเบี้ย : อัตราดอกเบี้ยเงินกู้เท่ากับร้อยละ 2 ต่อปี

วงเงิน : สูงสุดไม่เกินรายละ 5,000 ล้านบาท

2. โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan) สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจาก CoVID-19

ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการในธุรกิจที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา เพื่อเงินทุนสำหรับเสริมสภาพคล่องและลงทุน

กลุ่มเป้าหมาย : ผู้ประกอบการทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย และได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา

อัตราดอกเบี้ย : ร้อยละ 2 ต่อปี

วงเงิน : สินเชื่อต่อรายไม่เกิน 20 ลบ.

ระยะเวลา : มีนาคม-ธันวาคม 2563 มี บสย. ค้ำประกัน

3. โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan) สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจาก CoVID-19

ผู้ประกอบการ SMEs > คำส่ง / คำปลีก

วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการในธุรกิจที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา เพื่อเงินทุนสำหรับเสริมสภาพคล่องและลงทุน

กลุ่มเป้าหมาย : ผู้ประกอบการทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย และได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา

อัตราดอกเบี้ย : ร้อยละ 2 ต่อปี

วงเงิน : สินเชื่อต่อรายไม่เกิน 20 ลบ.

ระยะเวลา : มีนาคม-ธันวาคม 2563 มี บสย. ค้ำประกัน

4. โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan) สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจาก CoVID-19

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการในธุรกิจที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา เพื่อเงินทุนสำหรับเสริมสภาพคล่องและลงทุน

กลุ่มเป้าหมาย : ผู้ประกอบการทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย และได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา

อัตราดอกเบี้ย : ร้อยละ 2 ต่อปี

วงเงิน : สินเชื่อต่อรายไม่เกิน 20 ลบ.

ระยะเวลา : มีนาคม-ธันวาคม 2563 มี บสย. ค้ำประกัน

5. โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan) สำหรับสำนักงานธรรมาภิบาล เพื่อช่วยเหลือประชาชนฐานรากที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของไวรัส COVID-19

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเหลือประชาชนฐานรากที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา

กลุ่มเป้าหมาย : สนับสนุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำแก่สำนักงานธรรมาภิบาลเพื่อช่วยเหลือประชาชนฐานราก

อัตราดอกเบี้ย : คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.10 ต่อปี แก่ สชค. เพื่อคิดดอกเบี้ยแก่ประชาชนอัตราดอกเบี้ย 0.125 ต่อเดือน

6. โครงการ Re-Finance บัตรเครดิต

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > บัตรเครดิต / สินเชื่อเงินสดหมุนเวียน

วัตถุประสงค์ : เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจและเพื่อเป็นทางเลือกในการบริหารจัดการหนี้ โดยตอบสนองนโยบายของภาครัฐและธปท.

กลุ่มเป้าหมาย : บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย มีประวัติการชำระหนี้ย้อนหลัง 12 เดือน และไม่มีประวัติการผ่อนชำระล่าช้ามากกว่า 30 วัน

อัตราดอกเบี้ย : สำหรับผู้มีรายได้ประจำ ดอกเบี้ยร้อยละ 8.5 ต่อปี สำหรับผู้ประกอบการอาชีพอิสระ เจ้าของกิจการ และผู้ประกอบการ SMEs ดอกเบี้ยร้อยละ 10.5 ต่อปี

วงเงิน : ขั้นต่ำ 10,000 บาท สูงสุด 100,000 บาท

ระยะเวลา : 1 มีนาคม -30 มิถุนายน 2563

7. สินเชื่อเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย สำหรับผู้มีอาชีพอิสระ/ผู้มีรายได้ประจำ ที่ได้รับผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-19) (โครงการสินเชื่อฉุกเฉิน)

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์ : เพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวในการดำรงชีวิตแก่ประชาชนที่มีอาชีพอิสระ ไม่มีรายได้ประจำหรืออาจตกงาน

กลุ่มเป้าหมาย : ประชาชนอาชีพอิสระนอกภาคการเกษตรไม่มีรายได้ประจำ ที่ได้รับผลกระทบจากโคโรนา

อัตราดอกเบี้ย : ร้อยละ 0.10 ต่อเดือน

วงเงิน : ไม่เกินรายละ 10,000 บาท

ระยะเวลา : ยื่นขอสินเชื่อและทานิติกรรมแล้วเสร็จ ภายใน 30 ธ.ค. 63 หรือจนกว่าจะครบรอบวงเงินโครงการแล้วแต่อย่างไรก็ตามหนึ่งจะถึงก่อน

8. สินเชื่อเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย สำหรับผู้มีอาชีพอิสระ/ผู้มีรายได้ประจำ ที่ได้รับผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-19) (โครงการสินเชื่อพิเศษเพิ่มเติม)

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์ : เพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวในการดำรงชีวิตแก่ประชาชนที่มีรายได้ประจำที่ได้รับผลกระทบจากไวรัสโคโรนา

กลุ่มเป้าหมาย : ประชาชนที่มีรายได้ประจำแต่มีรายได้ลดลงหรือขาดรายได้เนื่องจากได้รับผลกระทบจากโคโรนา

อัตราดอกเบี้ย : ร้อยละ 0.35 ต่อเดือน

วงเงิน : ไม่เกินรายละ 50,000 บาท

ระยะเวลา : ยื่นขอสินเชื่อและทำนิติกรรมแล้วเสร็จ ภายใน 30 ธ.ค. 63 หรือจนกว่าจะครบรอบวงเงินโครงการแล้วแต่อย่างใดอย่างหนึ่งจะถึงก่อน

(<https://www.gsb.or.th>)

5. ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

พัก

1. มาตรการพักชำระหนี้เงินต้นและกำไร ระยะเวลา 6 เดือน เพื่อช่วยเหลือกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่มีวงเงินสินเชื่อ ไม่เกิน 100 ล้านบาท

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

ธนาคารจะดำเนินการปรับให้อัตโนมัติ ลูกค้าไม่ต้องติดต่อใดๆ กับธนาคาร ซึ่งจะเริ่มมีผลตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 นี้ เป็นต้นไป จะไม่ถือเป็นการผิดนัดชำระหนี้ของลูกค้าและจะไม่เสียประวัติข้อมูลเครดิต

2. มาตรการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยขั้นต้น

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

- สินเชื่อที่อยู่อาศัยวงเงินไม่เกิน 3 ลบ พักชำระหนี้เงินต้นระยะเวลานาน 3 เดือน

- สินเชื่ออเนกประสงค์ไม่มีหลักประกันและสินเชื่อเช่าซื้อ พักชำระหนี้เงินต้นและ

กำไร ระยะเวลา 3 เดือน

3. มาตรการให้ความช่วยเหลือลูกค้าขั้นต้น

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

สินเชื่อ SME วงเงินไม่เกิน 20 ล้าน พักชำระหนี้เงินต้น ระยะเวลา 3 เดือน

พัก + ขยาย

1. มาตรการให้ความช่วยเหลือลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ

ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว

สินเชื่อธุรกิจและสินเชื่อบุคคล พักชำระหนี้เงินต้น ระยะเวลา 12 เดือน

เติม

1. มาตรการสินเชื่อเสริมสภาพคล่อง เพื่อให้ความช่วยเหลือกลุ่มลูกค้าผู้ประกอบการที่มีวงเงินสินเชื่อไม่เกิน 200 ล้านบาท

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

เป็นการให้สินเชื่อใหม่กับลูกค้าเดิมของธนาคาร วงเงินไม่เกิน 20% ของยอดหนี้คงค้าง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562 ซึ่งจะคิดอัตรากำไรพิเศษ 2% ต่อปี นาน 2 ปี พร้อมฟรีกำไร 6 เดือนแรก ลูกค้าที่สนใจสามารถติดต่อแจ้งความประสงค์กับเจ้าหน้าที่สินเชื่อที่ดูแลบัญชีของท่านหรือติดต่อทีโอแบงก์ ทุกสาขาทั่วประเทศ
(<https://www.ibank.co.th>)

6. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

ขยาย

1. ขยายระยะเวลาการชำระเงินที่ให้ความคุ้มครองสูงสุด 270 วัน

ผู้ประกอบการนำเข้า - ส่งออก

ขยายระยะเวลาการชำระเงินที่ให้ความคุ้มครองสูงสุด 270 วัน สำหรับผู้มีประกันและส่งออกไปยังประเทศที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ตามประกาศของ WHO นอกจากนี้สำหรับผู้ส่งออกไปจีน ฟรี! คุ้มครองการส่งออกสินค้าเน่าเสียง่ายสูงสุด 50% และลดระยะเวลาพิจารณาจ่ายค่าสินไหมทดแทนกรณีผู้ซื้อไม่รับมอบสินค้า

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการสามารถแจ้งความประสงค์ได้ ภายในวันที่ 31 กรกฎาคม 2563

พัก

1. พักชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย 6 เดือน

ผู้ประกอบการนำเข้า - ส่งออก

ข้อมูลเพิ่มเติม

พักชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย 6 เดือน สำหรับลูกค้า EXIM BANK ที่มีวงเงินสินเชื่อทั้งระยะยาวและระยะสั้น

เติม

1. สนับสนุนสินเชื่ออัตราดอกเบี้ยพิเศษ

ผู้ประกอบการ SMEs > อุตสาหกรรมการผลิต และอื่นๆ

- สินเชื่อระยะยาว 7 ปี สำหรับลูกค้าและผู้ประกอบการทั่วไปวงเงินสูงสุด 20 ล้านบาทต่อราย อัตราดอกเบี้ย Prime Rate - 1.25% ต่อปี ในปี 1-2 ใช้หมุนเวียนในกิจการ

- สินเชื่อระยะสั้น 2 ปี สำหรับลูกค้าที่มีวงเงินสินเชื่อไม่เกิน 500 ล้านบาท วงเงินสูงสุด 20% ของยอดหนี้คงค้าง ณ 31 ธ.ค. 2562 ฟรี! ดอกเบี้ย 6 เดือน ใช้หมุนเวียนในกิจการ

- สินเชื่อระยะยาว 7 ปี สำหรับลูกค้าและผู้ประกอบการทั่วไป วงเงินสูงสุด 100 ล้านบาทต่อราย อัตราดอกเบี้ยพิเศษ 2% ต่อปีในปี 1-2 ใช้ปรับปรุงเครื่องจักรหรือโรงงาน

- สินเชื่อส่งเสริมการจ้างงาน วงเงินสูงสุด 15 ล้านบาทต่อราย อัตราดอกเบี้ยต่ำสุด 3% ต่อปี ระยะเวลาสูงสุด 7 ปี

(<https://www.exim.go.th>)

7. บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย

พัก

1. มาตรการพักการชำระหนี้

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

พักการชำระหนี้เป็นเวลาไม่เกิน 6 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม - สิงหาคม 2563

ลด**1. มาตรการปรับลดอัตราดอกเบี้ย**

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

ปรับลดอัตราดอกเบี้ย เป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่ 4% ต่อปี ระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน
ตั้งแต่งวดมีนาคม - สิงหาคม 2563

2. มาตรการปรับลดค่างวดผ่อนชำระ

ประชาชนฐานรากและบุคคลทั่วไป > สินเชื่อที่อยู่อาศัย / บุคคล

ปรับลดค่างวดผ่อนชำระลดลงร้อยละ 50 เป็นเวลาไม่เกิน 6 เดือน ตั้งแต่งวด
มีนาคม - สิงหาคม 2563

(<https://www.smc.or.th>)

8. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร**ขยาย + เดิม**

1. ขยายต้นเงินเดิม และขยายดอกเบี้ยเดิม สำหรับลูกหนี้ที่มีสถานะหนี้ปกติ (Non-NPLs) เกษตรกรและ SMEs เกษตร

ประเภทเกษตรกร/บุคคล

- ขยายต้นเงินเดิมสูงสุดไม่เกิน 15 ปี ปลอดต้นสูงสุดไม่เกิน 3 ปีแรก

- คิดอัตราดอกเบี้ยใหม่จากต้นเงิน ในอัตรา มากกว่าหรือเท่ากับ MRR

- สามารถขอสินเชื่อฟื้นฟู (Working Capital) คิดดอกเบี้ย MRR-0.25% ต่อปี
สำหรับวงเงินกู้ 100,000 บาทแรก วงเงินสินเชื่อรวม 30,000 ล้านบาท

โดยธนาคารจะพิจารณาเงินกู้ตามศักยภาพของเกษตรกร เงื่อนไขเป็นไปตามที่
ธนาคารกำหนด

ประเภทประกอบการ /สถาบัน

- ขยายต้นเงินเดิมสูงสุด ไม่เกิน 20 ปี ปลอดต้นสูงสุดไม่เกิน 3 ปีแรก

- ขยายต้นเงินเดิมสูงสุด ไม่เกิน 20 ปี คิดดอกเบี้ยในอัตรา มากกว่าหรือเท่ากับ MLR

- สามารถขอสินเชื่อฟื้นฟู (Working Capital) คิดดอกเบี้ย MLR-1% ต่อปี วงเงิน
สินเชื่อรวม 30,000 ล้านบาท

โดยธนาคารจะพิจารณาเงินให้กู้ตามศักยภาพของเกษตรกร เงื่อนไขเป็นไปตามที่
ธนาคารกำหนด

หมายเหตุ MRR = 6.625 และ MLR= 4.875

2. ขยายต้นเงินเดิม และขยายดอกเบี้ยเดิม สำหรับลูกหนี้ที่มีสถานะหนี้ค้างชำระ
(NPLs) เกษตรกรและ SMEs เกษตร

ประเภทเกษตรกร/บุคคล

- ขยายต้นเงินเดิมสูงสุดไม่เกิน 15 ปี ปลอดต้นสูงสุดไม่เกิน 3 ปีแรก

- คิดอัตราดอกเบี้ยใหม่จากต้นเงิน ในอัตรา มากกว่าหรือเท่ากับ MRR-1% ต่อปี

- สามารถขอสินเชื่อฟื้นฟู (Working Capital) วงเงินสินเชื่อรวม 30,000 ล้านบาท
โดยธนาคารจะพิจารณาเงินกู้ตามศักยภาพของเกษตรกร เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

ประเภทประกอบการ /สถาบัน

- ขยายต้นเงินเดิมสูงสุด ไม่เกิน 20 ปี ปลอดต้นสูงสุดไม่เกิน 3 ปีแรก
- ขยายต้นเงินเดิมสูงสุด ไม่เกิน 20 ปี คิดดอกเบี้ยในอัตรา มากกว่าหรือเท่ากับ MLR
- คิดอัตราดอกเบี้ยใหม่จากต้นเงิน ในอัตรา มากกว่าหรือเท่ากับ MLR-0.5% ต่อปี
- สามารถขอสินเชื่อฟื้นฟู (Working Capital) วงเงินสินเชื่อรวม 30,000 ล้านบาท

โดยธนาคารจะพิจารณาเงินให้กู้ตามศักยภาพของเกษตรกร เงื่อนไขเป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด

หมายเหตุ MRR = 6.625 และ MLR= 4.875

พัก

1. มาตรการพักชำระหนี้ต้นเงินและดอกเบี้ย 3 เดือน (สำหรับลูกหนี้ที่มีงวดชำระรายเดือน)

เกษตรกรและ SMEs เกษตร

พักชำระหนี้ต้นเงินและดอกเบี้ย 3 เดือน (เม.ย.-มิ.ย.63) โดยอัตโนมัติ สำหรับลูกหนี้ที่มีงวดชำระเป็นรายเดือน กลุ่มเป้าหมายได้แก่ เกษตรกรและบุคคลทั่วไป

2. มาตรการพักชำระหนี้ต้นเงินและดอกเบี้ย 6 เดือน (Loan Payment Holiday สำหรับ SMEs เกษตร)

เกษตรกรและ SMEs เกษตร

พักชำระหนี้ต้นเงินและดอกเบี้ย 6 เดือน (เม.ย.-ก.ย.63) โดยอัตโนมัติ สำหรับลูกหนี้นิติบุคคล/บุคคล ที่ใช้สินเชื่อเพื่อประกอบธุรกิจ SMEs เพิ่มเติม : ธ.ก.ส.จะคืนดอกเบี้ย จำนวนร้อยละ 10 ของดอกเบี้ยที่ได้รับชำระ (Cash Back)

3. มาตรการช่วยเหลือลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ทั้งระบบ

เกษตรกรและ SMEs เกษตร

- ลูกหนี้ที่มีกำหนดชำระตั้งแต่ 1 เม.ย. 63 – 31 มี.ค. 64

- พักชำระต้นเงินและดอกเบี้ย เป็นระยะเวลา 1 ปี นับจากงวดชำระเดิม

- ยกเว้นเงินกู้โครงการนโยบายรัฐ ที่มีเงื่อนไขพิเศษหรือสิทธิประโยชน์ที่ดีกว่า

เดิม

1. มาตรการสนับสนุนสินเชื่อ SMEs วงเงิน 45,000 ล้านบาท (Soft Loan) (สำหรับ SMEs เกษตร) เกษตรกรและ SMEs เกษตร

สินเชื่อผ่อนปรน อัตราดอกเบี้ย 2% ต่อปี ไม่เกิน 2 ปี สำหรับ SMEs มีวงเงินสินเชื่อไม่เกิน 500 ล้านบาท และคานियาม SMEs เป็นไปตามคานियามของแต่ละสถาบันการเงิน

2. โครงการสินเชื่อฉุกเฉิน วงเงิน 20,000 ล้านบาท (สำหรับเกษตรกรรายย่อย) เกษตรกรและ SMEs เกษตร

สินเชื่อต่อรายไม่เกิน 10,000 บาท คิดอัตราดอกเบี้ยอัตราผ่อนปรน 0.10% ต่อเดือน ระยะเวลากู้ไม่เกิน 2 ปี 6 เดือน ปลอดชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 6 เดือน เป็นสินเชื่อไม่มีหลักประกัน (Clean Loan) สำหรับเกษตรกรและบุคคลในครัวเรือน

3. โครงการสินเชื่อเพื่อผู้ประกอบการท่องเที่ยวชุมชน

ผู้ประกอบการ SMEs > ท่องเที่ยว

SMEs ที่ดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวชุมชน

- อัตราดอกเบี้ย 6 เดือนแรก 3% ต่อปี
- วงเงินต่อรายไม่เกิน 200,000 บาท
- วงเงินรวม 1,000 ล้านบาท

(<https://www.baac.or.th>)

2.2 หลักการทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการทางภาษี

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษี

1.1 ความหมายของภาษีอากร

สรายุทธ์ วุฒยาภรณ์ (2548 : 31) กล่าวว่า ภาษีอากร คือ เงินที่ถูกบังคับเรียกเก็บโดยพนักงานของรัฐเพื่อการสาธารณะซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้เรียกเก็บ และไม่ใช่เงินที่จ่ายเป็นค่าตอบแทนบริการที่รัฐให้บริการ

ชัยรัตน์ เอี่ยมกุลวัฒน์ (2558 : 5) กล่าวว่า ภาษีอากร คือ ทรัพยากรที่โอนจากภาคเอกชนแบบบังคับไปสู่ภาครัฐ เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของภาครัฐ เน้นประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน โดยผู้เสียภาษี ไม่จำเป็นต้องได้ประโยชน์ตามจำนวนเงินที่จ่าย

เสาวลักษณ์ กาญจนะ (2550 : 18) ได้ให้ความหมายของภาษี คือ สิ่งที่รัฐบาลจัดเก็บจากประชาชน และนำมาเพื่อใช้ประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวม โดยมีได้ให้ประโยชน์ตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี โดยมีสาระสำคัญว่าสิ่งที่รัฐบาลจัดเก็บ อาจเป็นได้ทั้งเงินตรา สิ่งของ และบริการ มีลักษณะเป็นการบังคับ ไม่ว่าผู้เสียภาษีจะสมัครใจหรือไม่ก็ตาม โดยรัฐบาลจกต้องนำไปใช้เพื่อประโยชน์สังคมหรือส่วนรวม มิใช่เพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ และไม่มีผลตอบแทนโดยตรงต่อผู้เสียภาษีอากร

สรุปได้ว่า ภาษีอากร เป็นทรัพยากรซึ่งอยู่ในรูปตัวเงิน (ภาษีทางตรง และภาษีทางอ้อม) และที่ไม่อยู่ในรูปตัวเงิน (เช่น การถูกบังคับให้เกณฑ์ทหารของชายไทยเมื่ออายุครบ 20 ปี บริบูรณ์ เพื่อป้องกันประเทศ โดยรัฐจ่ายเงินเดือนค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นอัตราที่ไม่คำนึงถึงผลิตภาพของผู้ถูกเกณฑ์) ที่ภาครัฐบังคับจัดเก็บ เพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์สาธารณะ โดยผู้เสียภาษีไม่จำเป็นต้องได้รับผลตอบแทนเท่ากับจำนวนค่าภาษีที่ตนได้เสียให้กับรัฐ

1.2 วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากร

สมคิด บางโม (2559 : 15) กล่าวว่า การจัดเก็บภาษีอากรมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐ กิจการส่วนใหญ่ของรัฐเป็นกิจการเพื่อส่วนรวม เช่น ความมั่นคง ความปลอดภัย การศึกษา กิจการสาธารณสุขประเภทต่างๆ เป็นต้น

2. เพื่อควบคุมหรือส่งเสริมพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ รัฐบาลสามารถใช้ระบบภาษีอากรควบคุมการบริโภค การผลิต หรือวิธีการดำเนินการทางธุรกิจบางชนิดมิให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจส่วนรวมได้ เช่น ไม่ต้องการให้ประชาชนบริโภคสุรา บุหรี่ หรือสินค้าฟุ่มเฟือยต่างๆ ก็เก็บภาษีสินค้าเหล่านี้ในอัตราสูงๆ เป็นต้น

3. เพื่อการกระจายรายได้และทรัพย์สินให้เป็นธรรม นอกจากรัฐบาลจะใช้มาตรการด้านรายจ่าย เช่น การอุดหนุน การโอนเงินต่างๆ การสร้างงานในชนบท ฯลฯ การจัดเก็บภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการกระจายรายได้ด้วย เช่น ใช้วิธีอัตราภาษีก้าวหน้า ภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก ภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราสูงๆ เป็นต้น

4. เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งด้านราคาสินค้า และการจ้างงานเป็นเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น การป้องกันภาวะเงินเฟ้อ รัฐบาลก็เพิ่มภาษีต่างๆ ให้สูงขึ้นเพื่อลดการใช้จ่าย ในยามเศรษฐกิจตกต่ำ คนว่างงานมาก รัฐบาลอาจลดภาษีต่างๆ ลง เพื่อกระตุ้นให้มีการบริโภค และการลงทุนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีการจ้างงานมากขึ้น

1.3 หลักของภาษีอากรที่ดี

ศุภลักษณ์ พิณิจภูวดล (2547 : 60) กล่าวว่า หลักบริหารภาษีอากรที่ดีของ Adam Smith ซึ่งได้กล่าวในหนังสือเรื่อง The Wealth of Nations สรุปเป็นหลักการที่เป็นที่ยอมรับจนถึงปัจจุบัน 4 ประการ ได้แก่

1. หลักความเป็นธรรม (Equity) ระบบภาษีอากรที่ดีจะต้องมีความเป็นธรรมทั้งระหว่างรัฐบาลผู้เก็บภาษีและประชาชนผู้เสียภาษี หลักความเป็นธรรมนับเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีอากร แนวคิดเกี่ยวกับหลักความเป็นธรรม มีรากฐานมาจากหลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์ และหลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์ (สมคิด บางโม, 2559 : 17)

หลักความเป็นธรรมสัมบูรณ์ (Principles of Absolute Equity) ถือหลักว่าทุกคนต้องเสียภาษีอากรคนละเท่าๆ กัน ระบบภาษีแบบนี้จะใช้ได้เมื่อประชาชนทุกคนมีฐานะทางเศรษฐกิจเท่าเทียมกัน ข้อบกพร่องของการจัดเก็บแบบนี้ ได้แก่ ไม่คำนึงถึงความสามารถในการเสียภาษีที่แตกต่างกัน ทำให้ภาระภาษีของผู้มีเงินต่ำกว่าภาระภาษีของผู้มีเงินได้สูง ผู้มีเงินได้ต่ำมากอาจไม่มีเงินเพียงพอที่จะชำระภาษี

หลักความเป็นธรรมสัมพัทธ์ (Principles of Relative Equity) ถือหลักว่าจำนวนภาษีที่จะต้องเสียให้แก่รัฐเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับจากรัฐ หรือเปรียบเทียบกับความสามารถในการเสียภาษีของผู้เสียภาษีแต่ละราย

2. หลักความแน่นอน (Certainly) ประชาชนที่ต้องเสียภาษีย่อมต้องการที่จะทราบเพื่อความมั่นใจในระดับหนึ่งว่าภาษีที่จะต้องเสียเป็นจำนวนเท่าใด จะต้องเสียเมื่อใด เสียด้วยวิธีใด นั่นคือ จะต้องชัดเจนในแง่มุมของผู้เสียภาษี ฐานที่จะนำมาคำนวณ อัตราภาษีที่ต้องเสีย กำหนดเวลาที่ต้องเสีย และวิธีการชำระภาษี เมื่อใดที่ระบบภาษีอากรมีความแน่นอน ชัดเจน ย่อมสร้างความสมัครใจในการเสียภาษี ความชัดเจนดังกล่าวคือ ชัดเจนทั้งกฎหมายและการบังคับใช้ (สมคิด บางโม, 2559 : 17)

3. หลักความสะดวก (Convenience) ภาษีทุกประเภทควรต้องเรียกเก็บตรงตามเวลา วิธีการชำระภาษีก็ต้องทำให้ผู้เสียภาษีได้รับความสะดวกมากที่สุด ซึ่งอาจรวมถึงช่วงเวลาที่ผู้เสียภาษีมีความสะดวกที่จะชำระภาษี ได้แก่ ช่วงที่มีรายได้เข้ามา (เช่น ในประเทศเกษตรกรรม ประชาชนที่เป็นชาวนาสามารถมีรายได้มาชำระภาษีได้ก็ต่อเมื่อถึงฤดูหน้าข้าว เพราะสามารถนำข้าวออกขายเป็นรายได้) ส่วนสถานที่จัดเก็บภาษีก็ต้องสะดวกในการเดินทางมาติดต่อหรือมีการขนส่งที่เข้าถึงได้ของผู้เสียภาษี แม้ในสมัยโบราณมีการกำหนดให้ชำระภาษีด้วยสิ่งของ เช่น หางข้าว ก็ต้องเตรียมยุ่งฉางไว้สำหรับเก็บหางข้าว หรือในกรณีที่บ้านเรือนห่างไกลจากตัวเมืองก็ต้องกำหนดให้ชำระภาษีเป็นตัวแทนแทนได้ เพื่อความสะดวกของผู้เสียภาษีที่ไม่ต้องขนข้าวของไปชำระภาษีทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและแรงงาน เป็นต้น หลักความสะดวกนี้จะต้องสอดคล้องและประสานกับหลักความแน่นอน ในปัจจุบันเห็นได้จากการกำหนดสถานที่ชำระภาษีเงินได้ ซึ่งกรมสรรพากรได้จัดแบ่งเขตการให้บริการ

รับชำระภาษีแก่ผู้เสียภาษี สามารถเดินทางมาชำระภาษีได้อย่างสะดวก พร้อมทั้งพิมพ์รูปแบบเอกสาร การแสดงรายการเสียภาษีที่เข้าใจง่ายและใช้กันอย่างแพร่หลายโดยทั่วไป (ณัฐยา ศรศักดิ์, 2557 : 30)

4. หลักความประหยัด (Economy) ภาษีทุกประเภทที่จัดเก็บเพื่อนำรายได้เข้าสู่คลังควรมีจำนวนที่ใกล้เคียงกับจำนวนภาษีที่ผู้เสียภาษีชำระให้แก่รัฐ ซึ่งหมายถึงว่า รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีให้น้อยที่สุด และผู้เสียภาษีก็น้อยเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับภาษีนั่นๆ น้อยที่สุดด้วย ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นค่าเดินทาง หรือความยุ่งยากอื่นๆ ที่เกิดจากวิธีที่ชำระภาษีเป็นภาระที่ผู้เสียภาษีต้องแบกรับเพิ่มมากขึ้นจากจำนวนภาษีที่ถูกเรียกเก็บ รัฐต้องมีมาตรการควบคุมการใช้จ่ายในการจัดเก็บ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบภาษีให้มากที่สุด แม้อัตรากำลังเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีจะมีจำนวนน้อย แต่ต้องมีระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ (ณัฐยา ศรศักดิ์, 2557 : 30)

นอกจากหลักภาษีอากรที่ดี 4 ประการ ของ Adam Smith แล้ว ยังมีหลักภาษีอากรที่ดี ดังต่อไปนี้

1. หลักประสิทธิภาพหรือหลักความเป็นกลาง (Efficiency or neutrality) กฎหมายภาษีอากรควรมีความเป็นกลางระหว่างทางเลือกต่างๆ ในการประกอบธุรกิจหรือการบริโภค กฎหมายภาษีอากรที่ดีไม่ควรเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดตั้งหรือเลือกประเภทขององค์กรธุรกิจที่ส่งผลในการเสียภาษีน้อยลง นั่นก็คือองค์กรธุรกิจต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือไม่ก็ตาม บริษัท หรือองค์กรธุรกิจอื่นใด ไม่ว่าจะมีส่วนประกอบเป็น นิติบุคคลหรือไม่ ควรเสียภาษีในอัตราเท่าเทียมกัน หรือไม่ควรแทรกแซงทางในการบริโภคสินค้าหรือบริการของผู้บริโภค นั่นคือควรเก็บภาษีจากฐานการบริโภคสำหรับสินค้าหรือบริการต่างๆ ในอัตราเดียวกัน ซึ่งภาษีมูลค่าเพิ่มถูกพิจารณาว่าเป็นภาษีที่มีความเป็นกลาง เนื่องจากมักจะเก็บอัตราภาษีเดียวสำหรับสินค้าหรือบริการส่วนใหญ่ จะมีข้อยกเว้นหรือเก็บภาษีอัตราศูนย์ก็เป็นเพียงส่วนน้อย (สรายุทธ์ วุฒยาภรณ์, 2548 : 47)

2. หลักความยืดหยุ่น (Flexibility) ภาษีอากรที่ดีควรมีโครงสร้างและอัตราภาษีที่ง่ายต่อการปรับเปลี่ยน และการปรับเปลี่ยนก็ควรส่งผลอย่างรวดเร็วหรือทันทีต่อรายได้ของรัฐหรือพฤติกรรมของผู้บริโภค ภาษีฐานการบริโภค เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่มีความยืดหยุ่น เนื่องจากสามารถเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีได้ง่าย และการเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในทันที เนื่องจากเมื่อเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีส่งผลให้ราคาสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในทันที ส่วนภาษีมรดกและภาษีส่วนเกินมูลค่าทรัพย์สินมีความยืดหยุ่นน้อยกว่าเนื่องจากแม้ว่าจะมีการปรับเปลี่ยนอัตราภาษีแล้วต้องรออีกนานกว่าความรับผิดชอบทางภาษีจะเกิดขึ้น (สรายุทธ์ วุฒยาภรณ์, 2548 : 47)

1.4 โครงสร้างของภาษีอากร

สมคิด บางโม (2559 : 21) กล่าวว่า โครงสร้างของภาษีอากรประกอบด้วย ภาระภาษี ฐานภาษี อัตราภาษี วิธีการชำระภาษี และการขจัดข้อโต้แย้ง

1. ภาระภาษี หมายถึง ส่วนของรายได้ที่แท้จริงที่ลดลง เนื่องมาจากการจัดเก็บภาษีของรัฐบาล บางกรณีผู้เสียภาษีตามกฎหมายอาจมิใช่ผู้แบกรับภาระภาษีไว้ท้ายที่สุดก็ได้ ดังนั้นภาระภาษีจึงพิจารณาแยกเป็น 2 นัย คือ

1.1 ภาระภาษีทางกฎหมาย หมายถึง ภาระในจำนวนหนี้ภาษีอากรของ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งผู้มีหน้าที่อาจมิต้องรับภาระโดยแท้จริงก็ได้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการค้าอาจผลักภาระไปให้ผู้บริโภคได้ เป็นต้น

1.2 ภาวะภาษีทางเศรษฐกิจ หมายถึง ภาวะภาษีที่ต้องตกอยู่กับบุคคลในขั้นสุดท้าย กล่าวคือ บุคคลนั้นไม่สามารถผลักภาระภาษีต่อไปให้ผู้อื่นอีกแล้ว ดังนั้นรายได้ของ ผู้รับภาระภาษีที่แท้จริงก็จะลดลงเนื่องจากการเก็บภาษีอากรนี้

2. ฐานภาษี หมายถึง สิ่งที่เป็นมูลเหตุขั้นต้นที่ทำให้บุคคลต้องเสียภาษีอากรตามความหมายนี้ ฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือเงินได้ หากให้ความหมายของฐานภาษีว่าหมายถึงสิ่งที่ใช้เป็นฐานในการประเมินภาษีอากร ในกรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ฐานภาษีก็คือเงินได้สุทธิซึ่งหักค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อนต่างๆ แล้ว

ฐานภาษีในความหมายเบื้องต้นที่สำคัญ ได้แก่ ฐานรายได้ ฐานการบริโภค ฐานทรัพย์สิน และฐานสิทธิพิเศษในการประกอบการ

2.1 ฐานรายได้ รายได้เป็นฐานภาษีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดฐานหนึ่ง เพราะความเชื่อที่ว่ารายได้เป็นเครื่องวัดความสามารถในการเสียภาษีของบุคคลได้ดีที่สุด การจัดเก็บภาษีจากฐานรายได้มีทั้งเรียกเก็บจากรายได้ของบุคคลธรรมดาและรายได้นิติบุคคล

2.2 ฐานการบริโภค หมายถึง การนำค่าใช้จ่ายในการบริโภคสินค้า หรือบริการมาเป็นฐานในการเรียกเก็บภาษีอากร การบริโภคทำให้ทรัพยากรของสังคมสิ้นเปลืองไป ดังนั้น ผู้บริโภคมากจึงควรเสียภาษีอากรให้สังคมมากตามไปด้วย และผู้บริโภคมากย่อมแสดงว่ามีระดับการกินดีอยู่ดีมากกว่าคนอื่น จึงน่าจะมีความสามารถในการเสียภาษีสูง

ภาษีอากรที่เก็บจากฐานการบริโภค เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น ฐานการบริโภคเป็นภาษีที่สำคัญอีกฐานหนึ่ง จัดเก็บได้ค่อนข้างง่าย มีความซับซ้อนน้อยกว่าภาษีที่เก็บจากฐานรายได้ และขณะเดียวกันในประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย การบริโภคของประชาชนโดยทั่วไปสูงกว่าการออม

2.3 ฐานทรัพย์สิน การใช้ฐานทรัพย์สินในการเรียกเก็บภาษี นิยมใช้กันมานานแล้ว เพราะว่าทรัพย์สินเป็นสิ่งวัดความสามารถในการเสียภาษีได้เป็นอย่างดี ผู้ใดมีทรัพย์สินมากควรเสียภาษีมากตามไปด้วย ภาษีที่ใช้ฐานทรัพย์สินนิยมเรียกเก็บจากทรัพย์สินบางอย่าง เช่น ภาษีที่ดิน ภาษีสถียรณ์ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นต้น มักนิยมเรียกเก็บจากทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ บางประเทศเก็บจากฐานทรัพย์สินรวม อาจเรียกเก็บจากอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์รวมกัน ซึ่งเป็นปัญหาในการบริหารภาษีมากขึ้น

2.4 ฐานสิทธิพิเศษในการประกอบการ การอนุญาตให้ประกอบกิจการบางประเภทไม่ว่าจะมีลักษณะผูกขาดหรือไม่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมให้รัฐ เช่น ใบอนุญาตการขายสุรา การผูกขาดเก็บรังนกนางแอ่น เป็นต้น ผู้ไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ได้รับสัมปทานจะเข้าประกอบการไม่ได้

3. อัตราภาษี หมายถึง อัตราที่เรียกเก็บภาษีจากฐานภาษี เพื่อนำไปคำนวณผลลัพธ์ภาษีอากรที่จะต้องจ่ายให้รัฐบาล หรือคำนวณหาจำนวนหนี้ภาษี อัตราภาษีอากรที่นิยมใช้กันแพร่หลายทั่วไปมี 3 ประเภท ดังนี้

3.1 อัตราคงที่หรืออัตราตามสัดส่วน อัตราภาษีประเภทนี้มีค่าคงที่ตลอดไปไม่ว่าขนาดของฐานภาษีจะเล็กหรือใหญ่ เช่น ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เรียกเก็บจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเก็บในอัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ ดังนั้น ไม่ว่ากำไรสุทธิจะเป็นเท่าใดก็ตาม จะเสียภาษีในอัตราร้อยละ 30 ตลอดไป

3.2 อัตราก้าวหน้า โครงสร้างภาษีแบบก้าวหน้า นั้น อัตราภาษีที่เรียกเก็บ จะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อฐานภาษีมีขนาดใหญ่ขึ้น เช่น อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทยที่คำนวณจาก ช่วงเงินได้สุทธิ เช่น ช่วงเงินได้สุทธิ 150,001 – 500,000 บาท อัตราภาษีร้อยละ 10 ช่วงเงินได้สุทธิ 500,001 – 1,000,000 บาท อัตราภาษีร้อยละ 20 เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าเมื่อเงินได้สุทธิสูงขึ้นจะเสียภาษีในอัตราที่สูงขึ้นไปด้วย แม้จะมีความยุ่งยากในการคำนวณอยู่บ้าง แต่ภาษีมูลักษณะยี่ดหย่อน เมื่อฐานรายได้เปลี่ยนแปลงไป รายได้ของรัฐบาลจะเปลี่ยนแปลงไปในอัตราที่สูงกว่าการเปลี่ยนแปลงของฐานภาษี และมีผลต่อการกระจายรายได้ให้เป็นธรรมอีกส่วนหนึ่งด้วย

3.3 อัตราถอยหลัง โครงสร้างอัตราภาษีแบบถอยหลัง อัตราภาษีที่เรียกเก็บ จะลดลงเมื่อฐานภาษีมีขนาดใหญ่ขึ้น เช่น อัตราภาษีบำรุงท้องที่ของไทย เป็นต้น อัตราภาษีแบบนี้ไม่นิยมใช้ เพราะไม่สอดคล้องกับความเป็นธรรมทางภาษี และเมื่อฐานภาษีใหญ่ขึ้นกลับทำให้รัฐบาลมีรายได้ลดลง

4. การชำระภาษี ระบบการชำระภาษีโดยทั่วไปแบ่งออกเป็นการชำระภาษีโดยการประเมินตนเอง การชำระภาษีโดยการประเมินของเจ้าพนักงาน และการชำระภาษีโดยการหัก ณ ที่จ่าย

4.1 การชำระภาษีโดยการประเมินตนเอง นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วไป ในหลายๆ ประเทศ ผู้เสียภาษีมักมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีพร้อมทั้งคำนวณภาษีที่จะต้องเสียด้วยตนเอง และจะต้องชำระภาษีตามจำนวนที่คำนวณได้ ภายในกำหนดเวลาและสถานที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ เมื่อเจ้าพนักงานตรวจแบบฯ ในภายหลังพบว่าไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน เจ้าหน้าที่จะประเมินภาษีเพิ่มเติมขึ้นมาให้เป็นที่ถูกต้องต่อไป

การจัดเก็บภาษีสระบบนี้เหมาะกับภาษีอากรที่มีฐานกว้าง ครอบคลุม ผู้เสียภาษีจำนวนมากและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจดี ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีได้มาก ระบบประเมินตนเองจะประสบผลเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับความสมัครใจในการเสียภาษีอากรของประชาชน เป็นสำคัญ ภาษีอากรประเภทนี้ในประเทศไทย ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น

4.2 การชำระภาษีโดยการประเมินของเจ้าพนักงาน เป็นวิธีที่กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมักมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อแสดงรายละเอียดต่างๆ อันจำเป็นสำหรับการคำนวณภาษีอากรต่อเจ้าพนักงานโดยยังมิต้องชำระภาษีในตอนนั้น เมื่อเจ้าพนักงานตรวจสอบรายละเอียดต่างๆ แล้ว จะทำการประเมินภาษีและแจ้งให้ผู้เสียภาษีทราบ เพื่อนำเงินมาชำระภาษีตามวันและเวลาที่กำหนดไว้ ระบบนี้เหมาะสำหรับกรณีที่ผู้เสียภาษีมีจำนวนไม่มาก ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายภาษีอากรอยู่ในระดับต่ำ หรือกฎหมายภาษีอากรก่อให้เกิดการตีความได้หลายนัย ภาษีอากรที่เก็บในระบบนี้ ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีที่ดิน เป็นต้น มีหลายประเทศที่นิยมจัดเก็บในระบบนี้ เช่น อังกฤษ ออสเตรเลีย มาเลเซีย เป็นต้น เพราะเชื่อว่าเก็บได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย และลดค่าใช้จ่ายในการติดตามตรวจสอบในภายหลังอีกด้วย

4.3 การชำระภาษีโดยการหัก ณ ที่จ่าย วิธีนี้นิยมใช้กันทั่วไป สอดคล้องกับหลักภาษีในด้านประสิทธิภาพ เนื่องจากเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อย และจัดเก็บในขณะที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีเงินที่จะเสียภาษี วิธีจัดเก็บภาษีโดยหักไว้ ณ ที่จ่าย จะกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ไว้ก่อนจ่าย

ในอัตราที่กำหนด แล้วนำส่งรัฐบาลตามสถานที่และเวลาที่กำหนดไว้ เช่น นายจ้างผู้จ่ายค่าจ้างหรือเงินเดือนต้องหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แล้วนำส่งสรรพากร ภายใน 7 วัน หลังจากสิ้นเดือนนั้น ผู้ซื้อสังหาริมทรัพย์ต้องหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย แล้วนำส่งเจ้าหน้าที่จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในขณะจดทะเบียนนิติกรรม เป็นต้น

5. การขจัดข้อโต้แย้ง เมื่อมีปัญหาทางด้านภาษีอากรเกิดขึ้น เช่น ผู้เสียภาษีไม่เห็นด้วยกับการประเมินภาษีของเจ้าพนักงาน กฎหมายภาษีอากรได้กำหนดวิธีการแก้ปัญหาไว้ 2 ระดับ คือ ระดับบริหาร และระดับศาล

5.1 การขจัดข้อโต้แย้งในระดับบริหาร เมื่อมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นจะต้องเริ่มที่ระดับบริหารก่อน จะนำคดีขึ้นสู่ศาลทันทีเลยไม่ได้ เมื่อผู้เสียภาษีไม่เห็นด้วยกับการประเมินของเจ้าพนักงาน ผู้เสียภาษีจะต้องยื่นคำอุทธรณ์ต่อผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ในระดับบริหารก่อน คือ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เช่น อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทนแล้วแต่กรณี ถ้าผู้เสียภาษียังไม่พอใจก็อาจนำคดีขึ้นสู่ศาลได้

5.2 การขจัดข้อโต้แย้งในระดับศาล ในกรณีที่กฎหมายมิได้กำหนดให้ ผู้เสียภาษียื่นคำอุทธรณ์ในระดับบริหาร ผู้เสียภาษีอาจนำคดีขึ้นสู่ศาลได้โดยตรง หากกฎหมายกำหนดให้ผู้เสียภาษียื่นคำอุทธรณ์ในระดับบริหารไว้ ผู้เสียภาษีจะนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ก็ต่อเมื่อคำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ออกมาแล้ว และเป็นกรณีมิได้ต้องห้ามอุทธรณ์ต่อศาลเท่านั้น การนำคดีขึ้นสู่ศาลกฎหมายจะกำหนดเวลาไว้

6. การบังคับใช้กฎหมายภาษีอากร การใช้กฎหมายภาษีอากรจำเป็นต้องมีการลงโทษในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง บทลงโทษแยกได้เป็นโทษทางอาญา และโทษทางแพ่ง

6.1 โทษทางอาญา ได้แก่ โทษปรับ หรือโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ ในด้านการปรับนั้นกฎหมายภาษีอากรกำหนดให้เจ้าพนักงานมีอำนาจในการเปรียบเทียบปรับได้สำหรับบางกรณี เช่น ในกรณีที่ความผิดมีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นต้น

ตัวอย่างความผิด เช่น ผู้ใ้รู้อยู่แล้วไม่อำนวยความสะดวกหรือขัดขวางเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ในการเข้าตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่น ที่เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีอากร มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นต้น

6.2 โทษทางแพ่ง ได้แก่ โทษที่ออกมาในรูปแบบของดอกเบี้ยและเงินเพิ่ม ในกรณีที่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายจะเสียเงินเพิ่ม นั่นคือ อาจเสียเงินเพิ่มขึ้นเป็น 1 หรือ 2 เท่าของภาษีที่ชำระขาดไป เป็นต้น ในกรณีที่มิชำระภาษีอากรภายในกำหนดเวลาจะต้องเสียเงินเพิ่มขึ้นโดยคิดเป็นร้อยละของจำนวนภาษีที่ต้องชำระ เช่น ร้อยละ 5 เป็นต้น นอกจากนี้ หากไม่ชำระภาษีอากรถูกฟ้องยึดทรัพย์หรือถูกฟ้องให้เป็นบุคคลล้มละลาย

1.5 การจำแนกประเภทภาษี

สมคิด บางโม (2559 : 26) กล่าวว่า ภาษีอากรมีมากมายหลายประเภท การจำแนกประเภทภาษีอากรมีหลักเกณฑ์แตกต่างกันออกไปหลายประการ ดังนี้

1. การจำแนกประเภทภาษีอากรตามระดับรัฐบาลผู้จัดเก็บ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ภาษีระดับประเทศ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น

1.2 ภาษีท้องถิ่น เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย เป็นต้น

2. การจำแนกประเภทภาษีอากรตามหลักการผลักภาระภาษี แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ภาษีทางตรง คือ ภาษีที่ผู้เสียภาษีไม่อาจผลักภาระไปให้ผู้อื่นได้ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมรดก เป็นต้น

2.2 ภาษีทางอ้อม คือ ภาษีที่ผู้เสียภาษีสามารถผลักภาระภาษีไปให้ผู้อื่นได้ง่าย เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น

3. การจำแนกภาษีอากรตามวิธีการประเมิน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ภาษีตามราคาหรือมูลค่า เป็นภาษีที่เรียกเก็บตามมูลค่าของฐานภาษีปกติจะกำหนดอัตราภาษีเป็นร้อยละของมูลค่าฐานภาษี เช่น ร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ หรือ ร้อยละ 5 ของราคาสินค้า เป็นต้น

3.2 ภาษีตามปริมาณหรือตามสภาพ เป็นภาษีที่จัดเก็บตามปริมาณของสิ่งที่ใช้เป็นฐานภาษี อัตราที่เรียกเก็บจึงเป็นอัตราต่อปริมาณของฐานภาษีซึ่งอาจออกมาในรูปของชิ้น อัน ความยาว ปริมาตร น้ำหนัก ฯลฯ ข้อเสียคือ แม้อัตราของสิ่งที่ใช้เป็นฐานภาษีสูงขึ้น แต่ภาษีที่จัดเก็บจะไม่เพิ่มตามไปด้วย

4. การจำแนกภาษีอากรตามลักษณะการนำเงินภาษีไปใช้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

4.1 ภาษีเพื่อกิจการทั่วไป หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บเพื่อนำไปใช้จ่ายในกิจการทั่วไปของรัฐ ไม่กำหนดว่าจะนำไปใช้จ่ายเพื่อกิจการใดโดยเฉพาะ เช่น ภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต ภาษีสรรพากร เป็นต้น

4.2 ภาษีเพื่อกิจการเฉพาะอย่าง หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บเพื่อนำรายได้ไปใช้ในกิจการใดกิจการหนึ่งโดยเฉพาะ จะนำไปใช้ในกิจการอื่นไม่ได้ เช่น ค่าพรีเมียมข้าว ภาษีน้ำตาล เป็นต้น

5. การจำแนกภาษีอากรตามความถาวรของกฎหมายภาษีอากร แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

5.1 ภาษีถาวรหรือภาษีปกติ หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บอยู่เป็นประจำตามปกติหรือมีลักษณะถาวรจนกว่าจะประกาศยกเลิกกฎหมาย เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น

5.2 ภาษีชั่วคราว หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บเป็นการชั่วคราวในเวลาที่มีเหตุฉุกเฉินหรือเพื่อกิจการใดกิจการหนึ่งในแต่ละช่วงเวลา เมื่อสิ้นเหตุฉุกเฉินหรือบรรลุล่วงวัตถุประสงค์ในช่วงเวลานั้นๆ แล้วการจัดเก็บก็สิ้นสุดลง เช่น เงินช่วยชาติในระหว่างสงคราม หรือการเก็บอากรพิเศษในอัตราร้อยละ 10 ของค่าอากรศุลกากรที่นำมาใช้ชั่วคราวในประเทศไทย เป็นต้น

2. ประเภทของมาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ

ภาณุ ภูวนิต (2551 : 71 – 87) กล่าวว่า มาตรการภาษีที่ประเทศต่างๆ นำมาใช้ เพื่อส่งเสริมการลงทุนและการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ มีรูปแบบที่เป็นที่นิยม นำมาใช้ 3 มาตรการได้แก่

2.1 มาตรการยกเว้นหรือลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (Tax Holiday)

เป็นมาตรการจูงใจทางภาษีที่นิยมใช้ในประเทศกำลังพัฒนาโดยผู้ประกอบการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีนี้อาจได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งส่วนมากจะเป็นการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้กับผู้ประกอบการในช่วงระยะเวลาเริ่มต้นของการดำเนินกิจการ และเมื่อพ้นระยะเวลาของการได้รับ Tax Holiday แล้วบริษัทก็ต้องมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามปกติ อย่างไรก็ตามในบางกรณีบริษัทอาจขอต่อระยะเวลาในการได้รับ Tax Holiday หรือขอให้ได้รับสิทธิในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราที่ต่ำกว่าปกติต่อไปได้

2.2 มาตรการลดอัตราภาษี

มาตรการลดอัตราภาษีเป็นมาตรการที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพในการสร้างความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากการที่ประเทศต่างๆ เริ่มมีการแข่งขันกัน ในอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อกระตุ้นการลงทุน เหตุผลหลักของผู้ที่สนับสนุนมาตรการลดอัตราภาษี คือ อัตราภาษีที่ต่ำจะช่วยให้ผู้ลงทุนมีผลตอบแทนหลังหักภาษีเพิ่มขึ้น

2.3 มาตรการเพิ่มการลดหย่อนภาษีเพื่อการลงทุน (Investment Tax Allowance)

มาตรการนี้เป็นมาตรการที่นิยมใช้ทั้งในประเทศกลุ่ม OECD และประเทศที่กำลังพัฒนา โดยให้ผู้เสียภาษีสามารถหักค่าเสื่อมของรายจ่ายลงทุนได้ในระยะเวลาที่รวดเร็วขึ้น เช่น การกำหนดให้สามารถหักค่าเสื่อมได้ในอัตราเร่ง (Accelerated Depreciation Allowance) การลดหย่อนรายจ่ายในการลงทุน (Investment Expenditure Allowance) หรือ การให้เครดิตภาษีจากการลงทุน (Investment Tax Credit) เป็นต้น ซึ่งมาตรการดังกล่าวสุดท้ายแล้วมีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ เพิ่มผลตอบแทนหลังหักภาษีของการลงทุนแต่อย่างใดก็ตาม การใช้มาตรการที่ต่างกันก็ส่งผลกระทบต่อการประหยัดภาษีของบริษัทที่ต่างกัน เช่น การหักค่าเสื่อมในอัตราเร่ง จะทำให้การตัดรายจ่ายของการลงทุนเป็นไปได้เร็วกว่ากรณีปกติ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อต้นทุนทางบัญชีของบริษัท ดังนั้น จำนวนภาษีที่บริษัทประหยัดได้ และจำนวนภาษีที่คาดว่าจะประหยัดได้ในอนาคตจะขึ้นอยู่กับข้อกำหนดหลักเกณฑ์การหักค่าเสื่อมเป็นสำคัญว่าจะให้หักในอัตราเร่งได้มากน้อยเพียงใด

มาตรการลดหย่อนรายจ่ายเพื่อการลงทุน จะทำให้บริษัทสามารถ write off ต้นทุนรายจ่ายในการลงทุนออกจากรายได้ที่ต้องเสียภาษีตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยตัดรายจ่ายในปีที่มีการลงทุน ซึ่งในกรณีนี้มาตรการลดหย่อนรายจ่ายเพื่อการลงทุน จะทำให้บริษัทสามารถได้รับผลโดยตรงจากการประหยัดภาษีเป็นการล่วงหน้า

การให้เครดิตภาษีจากการลงทุน ซึ่งกำหนดให้บริษัทสามารถหักบางส่วนของรายจ่ายในการลงทุนออกจากภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระนั้น พบว่า เป็นการให้ประโยชน์กับบริษัทโดยความแตกต่างของมาตรการลดหย่อนรายจ่ายในการลงทุนและเครดิตภาษีรายจ่ายจากการลงทุน คือ มาตรการ

แรกให้นำรายจ่ายลงทุนมาหักจากรายได้ที่ต้องเสียภาษี ส่วนมาตรการที่สองนั้นบริษัทสามารถนำรายจ่ายลงทุนมาหักจากภาษีที่ต้องเสียได้เลย

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนจากต่างประเทศ

กนกพรธณ อุดมวิทธิพงศ์ (2536 : 10) กล่าวว่า ในการพิจารณาที่จะเข้าไปลงทุนในประเทศผู้รับการลงทุนประเทศใดนั้น สิ่งที่ผู้ลงทุนต้องคำนึงถึงและนำมาพิจารณา เพื่อประกอบการตัดสินใจประการหนึ่ง คือ การพิจารณาทางกฎหมาย และนโยบายรัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการลงทุน สิทธิประโยชน์ที่สำคัญจึงมักปรากฏออกมาใน 2 ลักษณะ คือ

3.1 สิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร (Non-Tax Incentives)

การให้สิทธิประโยชน์ในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร เป็นวิธีการที่รัฐให้กฎหมายพิเศษเป็นมาตรการส่งเสริมการลงทุนอย่างหนึ่งนอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร ทั้งนี้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก ผ่อนคลายขั้นตอนความเข้มงวด ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ของผู้ลงทุนตามกฎหมายที่ใช้ขณะนั้น ซึ่งไม่ก่อให้เกิดความคล่องตัวแก่ผู้ลงทุน รัฐจึงได้กำหนดวิธีการโดยการให้กฎหมายเป็นเครื่องช่วยผ่อนคลายเป็นพิเศษ และแก้ไขปัญหานั้นส่วนที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกจากผู้ลงทุนจากกฎหมายทั่วไปที่มีอยู่เดิม เพื่อเป็นการชดเชยกับความไม่พร้อมทางด้านอื่นๆ เช่น ด้านกฎหมาย โครงสร้างสาธารณูปโภค และปัญหาอุปสรรคความไม่สะดวกอื่นๆ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้สิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากรแตกต่างกันไปตามลักษณะ และโครงสร้างทางกฎหมายของแต่ละประเทศ โดยสำหรับสิทธิประโยชน์ส่วนนี้ปัจจุบันประเทศไทยได้มีกฎหมายให้สิทธิพิเศษไว้ เช่น

1) การเข้าเมืองของคนต่างด้าว ได้แก่ การที่กฎหมายให้สิทธิพิเศษในการเข้าเมืองให้แก่คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อศึกษาเล่าเรียนการลงทุนหรือกระทำการอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุน (พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 24) และกำหนดสิทธิพิเศษให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมให้สามารถนำช่างฝีมือผู้ชำนาญการ รวมทั้งคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในความอุปการะของช่างฝีมือ หรือ ผู้ชำนาญการเหล่านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรตามอัตราจำนวนหรือระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง (พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 25) ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคล่องตัว และเป็นการอำนวยความสะดวกให้มากกว่ากรณีปกติ

2) การทำงานของคนต่างด้าว ได้แก่ การที่กฎหมายให้สิทธิพิเศษแก่คนต่างด้าวให้สามารถทำงานบางประเภทได้เป็นพิเศษ ซึ่งโดยปกติแล้วงานประเภทนั้นจะถูกสงวนไว้สำหรับคนไทยเท่านั้น (พระราชกฤษฎีกา กำหนดงานในอาชีพและวิชาที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522)

3) การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ได้แก่ การที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่เป็นคนต่างด้าวสามารถถือครองที่ดิน เพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในฐานะที่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ได้ และยิ่งไปกว่านั้น กฎหมายยังให้สิทธิพิเศษที่จะถือครองที่ดินได้จำนวนมากกว่าที่ประมวลกฎหมายที่ดินกำหนดไว้ แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้การพิจารณาเห็นสมควรของคณะกรรมการ (พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 27)

3.2 สิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวกับทางภาษีอากร (Tax Incentives or Fiscal Incentives)

กนกพรธณ อุดมวิทธิพงศ์ (2536 : 10) กล่าวว่า สาเหตุที่ต้องมีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสำหรับการลงทุนนั้นมาจากเหตุผลสำคัญ 2 ประการ คือ

1) ความแตกต่างในโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องระบบภาษี กล่าวคือ ในประเทศที่พัฒนาหรือก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมจะมีโครงสร้างในการเก็บภาษีทางตรงจากรายได้ของบุคคล หรือคณะบุคคลเป็นหลัก ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนายังคงจัดเก็บภาษีหลักจากภาษีทางอ้อม เช่น ภาษีโภคภัณฑ์ (Commodity Tax) ภาษีสินค้าขาเข้า และขาออก (Taxation on Imports and Exports) ซึ่งในลักษณะดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นอุปสรรคต่อการที่จะทำการผลิตขึ้นมาเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ เพราะเมื่อนำภาษีดังกล่าวบวกเข้าไปกับต้นทุนการผลิตแล้ว จะทำให้ราคาของผลิตภัณฑ์สูงขึ้นจนไม่อาจจะขายหรือแข่งขันกับราคาในตลาดได้

2) ความไม่พร้อมในโครงสร้างพื้นฐานทางการลงทุนอื่นๆ เช่น ความไม่สะดวกและขาดแคลนในเรื่องการคมนาคมขนส่ง การพลังงาน ขนาดและกำลังของตลาดผู้บริโภค ซึ่งความไม่พร้อมเหล่านี้เป็นสาเหตุให้การลงทุนในประเทศกำลังพัฒนาเกิดค่าใช้จ่ายในการลงทุนที่สูงขึ้นโอกาสและเวลาในการถอนทุนและกำไรของผู้ลงทุนมีจำกัด สิ่งจูงใจทางภาษีจึงได้ถูกกำหนดขึ้น เพื่อทดแทนความไม่พร้อมในปัจจุบันดังกล่าวเพื่อสร้างบรรยากาศ หรือ ดึงดูดการลงทุนให้เป็นที่สนใจมากยิ่งขึ้น

การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี จุดประสงค์ก็เพื่อเป็นการให้ประโยชน์ทางการเงินแก่กิจการ โดยทั่วไปแล้วรัฐอาจให้ประโยชน์โดยวิธีการทางการเงิน เช่น การให้กู้ดอกเบี้ยต่ำ แต่วิธีการทางการเงินมีข้อจำกัดสำหรับในบางประเทศ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากไม่มีงบประมาณเพียงพอ แต่วิธีการทางการเงินนี้จะเป็นที่นิยมในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยเหตุที่สามารถหาต้นทุนที่แท้จริงได้ ในทางตรงกันข้ามกลุ่มประเทศกำลังพัฒนามักใช้วิธีการทางการคลังก็คือ การใช้มาตรการทางภาษีนี้เอง เพราะไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อส่งเสริมการลงทุน แต่การใช้วิธีการทางการคลังจะไม่สามารถหาต้นทุนที่แท้จริงได้ (Alex Easson, 1999 : 19-20)

สำหรับรูปแบบของการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยหลักจะเป็นการให้ประโยชน์ในภาษีเงินได้ และภาษีศุลกากร โดยมีรูปแบบในการให้สิทธิประโยชน์หลายวิธีการ เช่น

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 31
- ยกเว้นภาษีเงินได้จากเงินปันผล ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 34
- สามารถลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 50 ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 35(1)

- ให้หักค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า และค่าขนส่งในอัตรา 2 เท่า ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 35(2)

- ให้หักค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในอัตราร้อยละ 25 นอกเหนือจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 35(3)

- ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 28
- ลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักรกึ่งหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 29
- ลดหย่อนอากรขาเข้าวัตถุดิบไม่เกินร้อยละ 90 ของอัตราปกติเพื่อการผลิตจำหน่ายในประเทศ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 30

- ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบสำหรับการผลิตเพื่อการส่งออก ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 36(1)

- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไปต่างประเทศ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน มาตรา 36(2)
เป็นต้น

4. วัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดในการส่งเสริมการลงทุนโดยมาตรการทางภาษี คือ เพื่อทำให้ประเทศนั้นกลายเป็นประเทศที่มีความน่าลงทุนมากยิ่งขึ้น เป็นที่ทราบกันดีว่าหากปริมาณการลงทุนภายในประเทศมากขึ้น หมายถึงจำนวนรายได้ของประเทศก็จะเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย กรณีที่การลงทุนจากต่างประเทศมีเพิ่มมากขึ้น นั้นไม่ได้หมายความว่าการลงทุนนั้นจะมาในรูปแบบของเม็ดเงินการลงทุนเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงความรู้ด้านเทคโนโลยี การจัดการ และทุนทางปัญญา ซึ่งจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ และกระตุ้นการเติบโตของเศรษฐกิจไทยอีกด้วย

หัตถพงษ์ เทียมพันธ์พงศ์ (2546 : 23) กล่าวว่า นอกจากที่กล่าวมา ซึ่งถือว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของเรื่องแล้ว การใช้มาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนนั้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะอย่าง ดังต่อไปนี้

- เพื่อส่งเสริมการลงทุนในกิจการประเภทหนึ่งประเภทใดโดยเฉพาะ เมื่อรัฐต้องการส่งเสริมการลงทุนประเภทใด เนื่องจากเล็งเห็นว่าการลงทุนนั้นจะนำมาซึ่งความเจริญเติบโตหรือก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติ รัฐก็จะใช้มาตรการทางภาษีเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่ง เพื่อส่งเสริมให้มีการลงทุนประเภทนั้นเพิ่มสูงขึ้น

- เพื่อส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งภายในประเทศโดยเฉพาะ ในหลายประเทศมักใช้มาตรการหลายรูปแบบ เพื่อเป็นช่องทางการลงทุน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาในส่วนภูมิภาคและพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นการเฉพาะ มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาส่วนภูมิภาค รวมทั้งการสนับสนุนให้มีการพัฒนาพื้นที่ในชนบทหรือการพัฒนาศูนย์กลางอุตสาหกรรมให้แยกตัวออกจากพื้นที่ในเขตเมือง และลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ความหนาแน่นของประชากรในเขตเมือง ซึ่งประเทศที่ใช้มาตรการดังกล่าวนี้ได้แก่ ประเทศแองโกลา บราซิล เอกวาดอร์ กานา อินเดีย ปากีสถานและประเทศไทย

- เพื่อเพิ่มอัตราการจ้างแรงงานภายในประเทศ เมื่อมีการลงทุนรัฐอาจเพิ่มอัตราการจ้างงานโดยทั่วไป หรือ ส่งเสริมให้มีอัตราการจ้างงานที่มีลักษณะเฉพาะกลุ่มได้ ในส่วนของการเพิ่มอัตราการจ้างงานโดยทั่วไป เพื่อให้ไปลงทุนในพื้นที่ที่มีประชากรว่างงานสูง และสำหรับการส่งเสริมให้มีอัตราการจ้างงานที่มีลักษณะเฉพาะกลุ่ม เช่น การส่งเสริมให้มีการจ้างงานผู้ทุพพลภาพ ซึ่งโดยทั่วไปมักถูกปฏิเสธในการรับเข้าทำงาน รัฐสามารถนำมาตรการทางภาษีเข้ามาเป็นเครื่องมือ เพื่อช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ได้

- เพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยี การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่กิจการที่ต้องใช้ความรู้ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยเฉพาะจากกิจการจากกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว นอกจากจะได้ความรู้ และเทคโนโลยีมาพัฒนาการผลิตของตนเองแล้ว ยังเป็นการช่วยลดปัญหาอันเนื่องมาจากความล้าสมัยจากเทคโนโลยีได้อีกด้วย

- เพื่อส่งเสริมการส่งออก เนื่องจากการส่งสินค้าออกไปยังต่างประเทศ เป็นการทำได้ให้กับประเทศในแต่ละปีเป็นจำนวนมหาศาล ดังนั้นประเทศต่างๆ จึงพยายามที่จะส่งเสริมให้ประเทศของตนมีปริมาณการส่งออกที่มากขึ้น และหากปริมาณการส่งออกเพิ่มสูงขึ้นนั้นหมายถึงความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

5. มาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศของรัฐบาลไทย

จากการที่รัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงนโยบายจากการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า มาเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก ส่งผลให้มีเงินลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีมาตรการในด้านต่างๆ เพื่อดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งในการพิจารณาเข้ามาลงทุนในประเทศไทยนั้น นักลงทุนต่างชาติให้ความสนใจด้านการแสวงหาตลาดภายในประเทศเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นปัจจัยด้านแรงงาน ระดับค่าจ้าง สิทธิพิเศษทางด้านภาษี และการคุ้มครองของรัฐ ทั้งนี้ เสถียรภาพทางการเมืองของไทยก็เป็นปัจจัยที่นักลงทุนต่างชาติให้ความสำคัญเช่นเดียวกัน ตามมาด้วยการเน้นการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งภาคตะวันออกให้เป็นที่ตั้งอุตสาหกรรมต่างๆ และปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมโดยนำมาตราการทางภาษีและสิ่งจูงใจมาใช้ เพื่อส่งเสริมการผลิตเพื่อการส่งออก และกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค

จึงอาจกล่าวได้ว่า ประเทศไทยนั้นมีนโยบายเกี่ยวกับการลงทุนในภาพรวมที่ค่อนข้างเอื้อต่อการลงทุนจากต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะภาครัฐมีนโยบายเปิดเสรี และไม่เลือกปฏิบัติต่อคนไทยและนักลงทุนต่างชาติแตกต่างกัน เช่น มีการอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาประกอบกิจการได้เกือบทุกชนิด ยกเว้น โครงการลงทุนในกิจการเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง ในขณะที่โครงการการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือถือหุ้นทั้งหมดได้ไม่ว่าตั้งในเขตใด อีกทั้งผู้ลงทุนยังสามารถเคลื่อนย้ายผลตอบแทนได้อย่างเสรีอีกด้วย (ดวงรัตน์ ประจักษ์ศิลป์ไทย, 2557 : 15)

นอกจากนี้ รัฐบาลได้มีการจัดตั้ง คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI) สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ขึ้นในปี พ.ศ. 2509 เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน และสนับสนุนการทำธุรกิจในประเทศไทย โดยนักลงทุนสามารถสอบถาม และศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนได้จาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

6. มาตรการดูแลและเยียวยา “ผู้ประกอบการ”

กระทรวงการคลังรายงานว่า มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 10 มีนาคม 2563 ได้มีมาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 1 ประกอบด้วย 7 มาตรการ ดังนี้

6.1 โครงการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัส COVID-19 เพื่อเสริมสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจและแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัส COVID-19 ได้แก่ ธุรกิจทัวร์ ธุรกิจสปา ธุรกิจขนส่งที่เกี่ยวข้อง (รถทัวร์ รถบัส รถตู้ รถแท็กซี่ เรือนำเที่ยว รถเช่า) บริษัทนำเที่ยว โรงแรม ห้องพัก และร้านอาหาร โดยธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) สนับสนุนสินเชื่อวงเงินรวม 10,000 ล้านบาท วงเงินต่อรายไม่เกิน 3 ล้านบาท คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3 สำหรับ 2 ปีแรก ระยะเวลาการกู้ยืมสูงสุดไม่เกิน 5 ปี รับคำขอสินเชื่อถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2563

สำหรับมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ภายใต้มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัส COVID-19 ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงทางอ้อม ระยะที่ 1 นั้น เพื่อเป็นการเพิ่ม

ประสิทธิภาพในการดำเนินโครงการ คณะรัฐมนตรีจึงได้มอบหมายให้ธนาคารออมสินเป็นผู้นำหลักในการปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบโดยเร็ว เพื่อประคองให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดในภาวะเช่นนี้

6.2 มาตรการเลื่อนเวลาการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยเลื่อนเวลาการชำระภาษีเงินได้ นิติบุคคลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนี้

- 1) รอบระยะเวลาบัญชีปี 2562 (ภ.ง.ด. 50) สำหรับกรณีที่จะต้องยื่นรายการชำระภาษีตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2563 ถึงวันที่ 30 สิงหาคม 2563 ออกไปเป็นภายในวันที่ 31 สิงหาคม 2563
- 2) รอบระยะเวลาบัญชีปี 2563 (ภ.ง.ด. 51) สำหรับกรณีที่จะต้องยื่นรายการชำระภาษีตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2563 ถึงวันที่ 29 กันยายน 2563 ออกไปเป็นภายในวันที่ 30 กันยายน 2563 เพื่อให้ผู้ประกอบการมีสภาพคล่องเพิ่มขึ้นจากการเลื่อนชำระภาษีตาม ภ.ง.ด. 50 ประมาณ 120,000 ล้านบาท และจากการเลื่อนชำระภาษีตาม ภ.ง.ด. 51 ประมาณ 30,000 ล้านบาท

6.3 มาตรการเลื่อนเวลาการยื่นแบบแสดงรายการ นำส่ง และชำระภาษี โดยเลื่อนเวลา การยื่นแบบแสดงรายการ นำส่ง และชำระภาษีทุกประเภทที่กรมสรรพากรจัดเก็บ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นต้น ให้แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 ได้แก่ (1) ผู้ประกอบการที่ต้องปิดสถานประกอบการตามคำสั่งของทางราชการ เช่น กระทรวงมหาดไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น (2) ผู้ประกอบการอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 เฉพาะที่มีเหตุอันสมควรให้เลื่อนเวลาออกไป โดยกระทรวงการคลังจะพิจารณาเป็นรายกรณี เพื่อเป็นการลดภาระในการจัดหาเอกสารและการเพิ่มสภาพคล่องให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบดังกล่าว

6.4 มาตรการขยายเวลาการชำระภาษีให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสินค้าน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน เพื่อบรรเทาภาระภาษีแก่ผู้เสียภาษีที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวจากการแพร่ระบาดไวรัส COVID-19 กรมสรรพสามิตให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันจากเดิมยื่นขอชำระภาษีภายใน 10 วันเป็นภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ดำเนินการดังกล่าวเป็นระยะเวลา 3 เดือน (เมษายน – มิถุนายน 2563)

6.5 มาตรการขยายเวลาการยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีของการประกอบกิจการสถานบริการที่จัดเป็นบริการตามบัญชีกักอัตราภาษีสรรพสามิต เพื่อบรรเทาภาระภาษีแก่ผู้ประกอบการสถานบันเทิงที่ได้รับผลกระทบจากการให้ปิดสถานที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดที่มีคนแออัด เบียดเสียด ง่ายต่อการแพร่เชื้อไวรัส COVID-19 เป็นการชั่วคราว กรมสรรพสามิตขยายเวลาการยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีของการประกอบกิจการสถานบริการ ได้แก่ ไนต์คลับ ดิสโกเธค ผับ บาร์ ค็อกเทลเลาจน์ โดยรวมถึงสถานที่ที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา 24.00 นาฬิกา และสถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด ตลอดจนกิจการเสี่ยงโชคประเภทสนามแข่งม้า และสนามกอล์ฟ ให้ยื่นแบบรายการและชำระภาษีภายในวันที่ 15 กรกฎาคม 2563

6.6 มาตรการยกเว้นอากรขาเข้าของที่ใช้รักษา วินิจฉัย หรือป้องกันโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา (COVID-19) โดยยกเว้นอากรขาเข้าของที่ใช้รักษา วินิจฉัย หรือป้องกันโรค ติดเชื้อไวรัส

COVID-19 ตามรายการ ที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด ตั้งแต่วันที่ประกาศ กระทรวงการคลังมีผลบังคับใช้ จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2563 เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงการรักษา วินิจฉัย หรือป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 ได้มากขึ้น

6.7 มาตรการทางภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ของเจ้าหนี้ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (บัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคล สินเชื่อรายย่อยเพื่อการประกอบอาชีพ สินเชื่อ รายย่อยระดับจังหวัด เช่าซื้อ ลีสซิ่ง และเจ้าหนี้อื่นที่ทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ร่วมกับสถาบันการเงิน)

6.7.1 (1) ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่ลูกหนี้ สำหรับเงินได้ที่ได้จากการปลดหนี้ของเจ้าหนี้ (2) ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ให้แก่ลูกหนี้และเจ้าหนี้สำหรับเงินได้ที่ได้จากการโอนทรัพย์สิน การขายสินค้าหรือการให้บริการ และการกระทำตราสารอันเนื่องมาจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (3) ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ให้แก่ลูกหนี้สำหรับเงินได้ที่ได้จากการโอนอสังหาริมทรัพย์ที่จำนองเป็นประกันหนี้ ของเจ้าหนี้ให้แก่ผู้อื่นซึ่งมิใช่เจ้าหนี้และการกระทำตราสารอันเนื่องมาจากการโอนอสังหาริมทรัพย์ ดังกล่าว โดยลูกหนี้ต้องนำเงินนั้นไปชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่าหนี้ที่ค้างชำระหรือมีภาระผูกพันตามสัญญาประกันหนี้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี กำหนด และ (4) ผ่อนปรนหลักเกณฑ์การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้สำหรับหนี้ที่เจ้าหนี้ปลดหนี้ ให้แก่ลูกหนี้ โดยไม่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ปกติ ทั้งนี้ สำหรับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564

6.7.2 ลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมการโอนและการจำนอง อสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน และห้องชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด สำหรับกรณี การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามกรณีที่กำหนด ซึ่งกรมที่ดินจะดำเนินการออกประกาศ กระทรวงมหาดไทยให้เรียกเก็บค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมดังกล่าว ร้อยละ 0.01 โดยมีผลตั้งแต่วันที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564 ทั้งนี้ การดำเนินการข้างต้นเป็นการ ขยายหลักเกณฑ์จากมาตรการภาษีอากรและค่าธรรมเนียมภายใต้มาตรการต่อเติม เสริมทุน SMEs สร้างไทย ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2563 เพื่อให้ครอบคลุมการปรับปรุงโครงสร้าง หนี้สำหรับลูกหนี้ของเจ้าหนี้อื่น ซึ่งจะช่วยให้ลูกหนี้มีสภาพคล่องเพิ่มขึ้นและสามารถฟื้นฟูฐานะและ กิจการแล้วประกอบอาชีพและธุรกิจต่อไปได้ และเจ้าหนี้และระบบสถาบันการเงินในภาพรวมมีต้นทุน ลดลงและสามารถให้สินเชื่อแก่ประชาชนและธุรกิจต่างๆ เพิ่มเติมได้

กระทรวงการคลังขอให้เชื่อมั่นว่าจะดูแลประชาชนทุกคนโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังโดย มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะ ที่ 2 จะช่วยบรรเทาความยากลำบากของประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการ ควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 โดยกระทรวงการคลังจะติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และพร้อมที่จะออกมาตรการที่เหมาะสมเพื่อดูแลเศรษฐกิจไทยอย่างทันท่วงทีเมื่อสถานการณ์ เปลี่ยนแปลงไป

7. มาตรการด้านภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์ การแพร่ ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปี 2564

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2564 คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเห็นชอบมาตรการด้านภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปี 2564 จำนวน 3 เรื่อง โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

7.1 มาตรการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (มาตรการลดภาษีที่ดินฯ) มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชนและผู้ประกอบการที่เป็นผู้เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เนื่องจาก ไม่สามารถประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ตามปกติ อันเนื่องมาจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID -19 โดยให้ลดภาษีในอัตราร้อยละ 90 ของจำนวนภาษีที่คำนวณได้สำหรับการจัดเก็บภาษีของปีภาษี พ.ศ. 2564

7.2 มาตรการลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่อยู่อาศัย (มาตรการลดค่าธรรมเนียมฯ) มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและบรรเทาภาระให้แก่ประชาชนที่ต้องการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่เป็นของตนเอง รวมถึง ช่วยรักษาระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเชื่อมโยงกับการจ้างงานและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ภาคอสังหาริมทรัพย์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยลดค่าธรรมเนียมการโอนจากร้อยละ 2 ลงเหลือร้อยละ 0.01 และลดค่าธรรมเนียมการจำนองจากร้อยละ 1 ลงเหลือร้อยละ 0.01 (เฉพาะการโอนและ จดจำนองในคราวเดียวกัน) สำหรับที่อยู่อาศัยใหม่ ราคาไม่เกิน 3 ล้านบาทต่อหน่วย ซึ่งครอบคลุมบ้านเดี่ยว บ้านแฝด บ้านแถว อาคารพาณิชย์ และห้องชุด ที่ซื้อจากผู้ประกอบการ ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ลงประกาศกระทรวงมหาดไทย ในราชกิจจานุเบกษาถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564

7.3 การขยายกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่ม (การขยายเวลายื่นแบบฯ) มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้มีเงินได้และผู้ประกอบการในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ซึ่งจะทำให้ผู้มีเงินได้และผู้ประกอบการมีสภาพคล่องเพิ่มขึ้นโดยสรุปรายละเอียดมาตรการได้ ดังนี้

7.3.1 ขยายเวลาการยื่นและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 3 เดือน จากเดิมภายในวันที่ 31 มีนาคม 2564 เป็น 30 มิถุนายน 2564 เฉพาะการยื่นแบบ e-filing

7.3.2 ขยายเวลาการยื่นแบบแสดงรายการ และการนำส่งหรือชำระภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับภาษีของเดือนมกราคม - พฤษภาคม 2564 ที่ต้องยื่นแบบ นำส่งหรือชำระ ในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ - มิถุนายน 2564 โดยขยายเวลาออกไปเป็นภายในวันสุดท้ายของเดือนนั้นๆ เฉพาะการยื่นแบบ e-filing 2

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวเพิ่มเติมว่า มาตรการลดภาษีที่ดินฯ และมาตรการลดค่าธรรมเนียมฯ จะต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และดำเนินการออกประกาศกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับการขยายเวลายื่นแบบฯ ที่จะต้องมีการออกประกาศกระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคาดว่าจะมีผลบังคับใช้ได้เร็วๆ นี้ โดยกระทรวงการคลังจะได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบต่อไป

8. มาตรการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่อยู่อาศัยเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปี 2564

จากการประชุมคณะรัฐมนตรี 26 มกราคม 2564 เรื่อง มาตรการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่อยู่อาศัยเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปี 2564 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบมาตรการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มาตรการลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่อยู่อาศัย และการบรรเทาผลกระทบแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)
2. เห็นชอบหลักการตามร่าง พ.ร.ฎ. ลดภาษีที่ดินฯ ที่กำหนดให้ลดภาษีในอัตราร้อยละ 90 สำหรับปีภาษี พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นไปตามมาตรการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
3. เห็นชอบหลักการตามร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย กรณีที่ดินพร้อมอาคารฯ และร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย กรณีห้องชุดฯ ซึ่งเป็นไปตามมาตรการลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่อยู่อาศัย
4. มอบหมายให้สำนักงบประมาณและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสรรงบประมาณเพื่อชดเชยรายได้ให้แก่ อปท. ตามความเหมาะสม

สาระสำคัญ

1. มาตรการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

1.1 การดำเนินการ

1) เพื่อเตรียมการบรรเทาผลกระทบให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 กระทรวงการคลังโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) ได้จัดประชุมหารือร่วมกับกรมธนารักษ์ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2563 ณ ห้องประชุม 301 ชั้น 3 สศค. เพื่อหารือแนวทางการบรรเทาภาระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างสำหรับปีภาษี 2564 ในเบื้องต้น โดยที่ประชุมเห็นควร (1) ให้ลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามมาตรา 55 แห่ง พ.ร.บ. ภาษีที่ดินฯ ในอัตราร้อยละ 50 ของจำนวนภาษีที่คำนวณได้สำหรับการจัดเก็บภาษีของปีภาษี พ.ศ. 2564 ทั้งนี้ การลดภาษีดังกล่าวควรให้เฉพาะผู้เสียภาษีที่ไม่ได้รับการลดภาษีตามพระราชกฤษฎีกาลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2563 อยู่แล้ว เพื่อไม่ให้เกิดการช่วยเหลือที่ซ้ำซ้อนเกินกว่าระดับที่เหมาะสม และ (2) ให้ขยายระยะเวลาดำเนินการตาม พ.ร.บ. ภาษีที่ดินฯ ของ อปท. ออกไปจากเดิมเป็นระยะเวลา 2 เดือน

2) ต่อมาประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ระลอกใหม่ ที่มีความรุนแรงและครอบคลุมหลายพื้นที่ในประเทศ ทำให้ภาครัฐต้องควบคุมการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางประเภท ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและผู้ประกอบการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงได้ประชุมหารือร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2564 ณ ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาแนวทางการบรรเทาภาระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างสำหรับปีภาษี 2564 อีกครั้ง โดยมีข้อสรุปให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในปี พ.ศ. 2564 ในอัตราร้อยละ 90 ตามมาตรา 55 แห่ง พ.ร.บ. ภาษีที่ดินฯ เพื่อช่วยเหลือและบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

1.2 วัตถุประสงค์: เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และบรรเทาผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชนและผู้ประกอบการที่เป็นผู้เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูก

สร้างเนื่องจากไม่สามารถประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ตามปกติ อันเนื่องมาจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ในประเทศไทย จึงเห็นควรลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างลงร้อยละ 90 ให้แก่ผู้เสียภาษีเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

1.3 กลุ่มเป้าหมาย: ผู้เป็นเจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือครอบครองหรือทำประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์สินของรัฐ ณ วันที่ 1 มกราคม 2564

1.4 ระยะเวลามาตรการ: สำหรับการจัดเก็บภาษีของปีภาษี พ.ศ. 2564

1.5 หลักการและสาระสำคัญ: ร่างพระราชกฤษฎีกาลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท ฉบับที่ (...) พ.ศ. (ร่าง พ.ร.ฎ. ลดภาษีที่ดินฯ) มีหลักการและสาระสำคัญ ดังนี้

1) เนื่องจากในปี พ.ศ. 2564 การระบาดของ COVID-19 ยังคงส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง และส่งผลกระทบต่อประชาชนทุกสาขาอาชีพในวงกว้าง จึงเห็นควรลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่จะจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจเพื่อบรรเทาผลกระทบต่อประชาชนโดยรวม

2) ให้บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3) ให้ลดจำนวนภาษีในอัตราร้อยละ 90 ของจำนวนภาษีที่คำนวณได้ตามมาตรา 42 หรือมาตรา 95 แล้วแต่กรณี สำหรับการจัดเก็บภาษีของปีภาษี พ.ศ. 2564 สำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ดังต่อไปนี้

3.1) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม

3.2) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย

3.3) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์อื่นนอกจากตาม 3.1) และ 3.2)

3.4) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่

สภาพ

4) การลดภาษีข้างต้นไม่กระทบสิทธิในการบรรเทาภาระภาษีตามมาตรา 96 และมาตรา 97 แห่ง พ.ร.บ. ภาษีที่ดินฯ

5) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

1.6 การสูญเสียรายได้: คาดว่าจะทำให้ อปท. สูญเสียรายได้ประมาณ 35,545 ล้านบาท จากประมาณจัดเก็บรายได้เดิมในปี 2564 จำนวน 39,515 ล้านบาท

2. มาตรการลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่อยู่อาศัย

2.1 การดำเนินการ: เนื่องจากประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ระลอกใหม่ ที่มีความรุนแรงและครอบคลุมหลายพื้นที่ในประเทศ ทำให้ภาครัฐต้องควบคุมการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางประเภท ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงได้ประชุมหารือร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2564 ณ ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาแนวทางช่วยเหลือและบรรเทาภาระของประชาชนที่ต้องการมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง โดยมีข้อสรุปให้ลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่อยู่อาศัย ซึ่งการลดค่าธรรมเนียมดังกล่าว มีหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับมาตรการลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่อยู่อาศัยตามที่

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2562 และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2562 ถึงวันที่ 24 ธันวาคม 2563

2.2 วัตถุประสงค์: เพื่อสนับสนุนและบรรเทาภาระให้แก่ประชาชนที่ต้องการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่สร้างเสร็จพร้อมขายเป็นของตนเองในระดับราคาที่ไม่สูงมากและเหมาะสมกับศักยภาพของประชาชนแต่ละกลุ่ม รวมถึงช่วยรักษาระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเชื่อมโยงกับการจ้างงาน และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับภาคอสังหาริมทรัพย์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19

2.3 กลุ่มเป้าหมาย: ประชาชนทั่วไปที่มีความต้องการมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองในราคาซื้อขายไม่เกิน 3 ล้านบาทต่อหน่วย

2.4 หลักการและสาระสำคัญ: ลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนการโอนอสังหาริมทรัพย์จากเดิมร้อยละ 2 เหลือร้อยละ 0.01 และลดค่าจดทะเบียนการงานอสังหาริมทรัพย์จากเดิมร้อยละ 1 เหลือร้อยละ 0.01 เฉพาะการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ดังนี้ (1) ที่ดินพร้อมอาคารประเภทบ้านเดี่ยว บ้านแฝด บ้านแถว หรืออาคารพาณิชย์ จากผู้จัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน หรือ (2) ห้องชุดจากผู้ประกอบการที่จดทะเบียนอาคารชุด ในราคาไม่เกิน 3 ล้านบาทต่อหน่วย โดยการจดทะเบียนการโอนและการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยต้องดำเนินการในคราวเดียวกัน

ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564

2.5 การสูญเสียรายได้: การดำเนินการดังกล่าวคาดว่าจะทำให้ อปท. สูญเสียรายได้ประมาณ 5,900 ล้านบาท (<https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/38617>)

2.3 กฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนประเด็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อการออกมาตรการช่วยเหลือสรุปได้ ดังนี้

1. พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ.2563 ให้ไว้ ณ วันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2563 เป็นปีที่ 5 ในรัชกาลปัจจุบัน โดยมีสาระสำคัญในการช่วยเหลือ คือ หมวด 1 มาตรการสนับสนุนการให้สินเชื่อเพิ่มเติม หมวด 2 การชะลอการชำระหนี้

2. ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน กรณีอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นที่ดินพร้อมอาคารตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยมีสาระสำคัญดังนี้ ให้มีการสนับสนุนและบรรเทาภาระให้แก่ประชาชนที่ต้องการมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง รวมถึงช่วยรักษาระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคอสังหาริมทรัพย์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับภาคอสังหาริมทรัพย์ในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สาธารณะและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 (7) (ฎ) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 47 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 คณะรัฐมนตรีจึงมีมติ เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2564 กำหนดหลักเกณฑ์ให้ลดหย่อนการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินในการโอนและการงานอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นที่ดินพร้อมอาคารสำหรับผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ ราคาไม่เกินสามล้านบาท เป็นพิเศษ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้ ข้อ 1 ให้เรียกเก็บค่าจดทะเบียนการโอนอสังหาริมทรัพย์ และค่าจด

ทะเบียนการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเนื่องมาจากการจดทะเบียนโอนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวในคราวเดียวกัน ร้อยละศูนย์จุดศูนย์หนึ่ง สำหรับกรณีการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์จากผู้จัดสรรที่ดินที่เป็นที่ดินพร้อมอาคารประเภทบ้านเดี่ยว บ้านแฝด บ้านแถว หรืออาคารพาณิชย์ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินหรือที่ดำเนินการจัดสรรที่ดินโดยทางราชการหรือองค์การของรัฐบาลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ทำการจัดสรรที่ดินตามกฎหมาย โดยราคาซื้อขายไม่เกินสามล้านบาท และวงเงินจำหน่ายไม่เกินสามล้านบาท ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2564

3. พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 โดยมีสาระสำคัญคือ มาตรา 5 เงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้ จะนำไปใช้เพื่อการอื่นนอกจากการดังต่อไปนี้ได้ 1) เพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 2) เพื่อช่วยเหลือเยียวยา และชดเชยให้แก่ภาคประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และ 3) เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

4. พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2563 สรุปลักษณะสำคัญที่เกี่ยวข้องดังนี้ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไปอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 175 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ.2551 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2563”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2563 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้จำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ใน

มาตรา 53 วรรคหนึ่ง เป็นจำนวนห้าล้านบาท ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ.2564

5. พระราชกำหนดการรักษาเสถียรภาพของระบบการเงินและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ พ.ศ.2563 โดยมีสาระสำคัญดังนี้ มาตรา 4 เพื่อบรรเทาผลกระทบอันเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบการเงินและความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยรวม ให้ดำเนินการเพื่อรักษาสภาพคล่องของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดนี้ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทยร่วมกันดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง พระราชกำหนดนี้ไม่กระทบหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลการรักษาเสถียรภาพของตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และคณะกรรมการกำกับตลาดทุนตามที่มีกฎหมายกำหนด เว้นแต่ที่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะในพระราชกำหนดนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ได้แก่ หมวด 1 กองทุน มาตรา 7 ให้จัดตั้งกองทุนรวมขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนเพื่อรักษาสภาพคล่องของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

รักษาเสถียรภาพและสภาพคล่องของตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน ที่ได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วยวิธีการลงทุนในตราสารหนี้ภาคเอกชนที่ออกใหม่

6. พระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2563 โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องคือ “การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การประชุมที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องมีการประชุมที่ได้กระทำผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้ร่วมประชุมมิได้อยู่ในสถานที่เดียวกันและสามารถประชุมปรึกษาหารือและแสดงความคิดเห็นระหว่างกันได้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ “ผู้ร่วมประชุม” หมายความว่า ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะบุคคลอื่น ตามที่กฎหมายกำหนด และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งต้องชี้แจงแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการคณะอนุกรรมการ หรือคณะบุคคลนั้นด้วย มาตรา 5 พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับแก่ 1) การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา 2) การประชุมเพื่อจัดทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล 3) การประชุมเพื่อดำเนินการตามกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ 4) การประชุมอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทที่ 3

แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี มาใช้เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโคโรนาไวรัส 2019

ในการศึกษา แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโคโรนาไวรัส 2019 ครั้งนี้ มีประเด็นที่ศึกษาดังนี้

1. แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศไทยนำมาใช้
2. แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศซึ่งมีขนาดเศรษฐกิจและภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่นำมาใช้

3.1 แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศไทยนำมาใช้

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา COVID-19 ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยที่ต้องนำมาตรการทางการเงิน และมาตรการทางภาษีมาใช้ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงทางอ้อม ระยะที่ 1

นายอุตตม สาวนายน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่า การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ขยายวงกว้างขึ้นทั่วโลกและมีจำนวนผู้ติดเชื้อพุ่งสูงขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม เริ่มต้นจากภาคบริการ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวซึ่งมีส่วนร้อยละ 12 ของ GDP นักท่องเที่ยวหดหาย โดยในเดือนกุมภาพันธ์ 2563 นักท่องเที่ยวจีนหดตัวกว่าร้อยละ 85 และนักท่องเที่ยวโดยรวมหดตัวร้อยละ 44 ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวซบเซากะทันหัน ต่อมาผลกระทบขยายวงไปยังภาคการอุตสาหกรรม ทำให้ห่วงโซ่การผลิตและการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศขาดตอน การค้าระหว่างประเทศหยุดชะงัก ท้ายที่สุดผู้ประกอบการขาดรายได้ สภาพคล่องไม่เพียงพอ มีความเสี่ยงถึงขั้นปิดกิจการ ตลอดจนประชาชนทั่วไป ขาดรายได้ เผชิญความเสี่ยงอาจถูกเลิกจ้างงานจำนวนมาก

กระทรวงการคลังรับผิดชอบการดูแลเศรษฐกิจไทยในภาพรวม เล็งเห็นถึงความเสี่ยง ต่อเศรษฐกิจไทย ซึ่งก่อนเหตุการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ก็อยู่ในภาวะที่ต้องเผชิญความท้าทายรอบด้าน เช่น ทั้งการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศและความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ จึงจำเป็นที่จะต้องออกมาตรการเพื่อพยุงและลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจอย่างทันที่ทันที่ กระทรวงการคลังจึงเสนอมาตรการเพื่อดูแลและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบทั้งผู้ประกอบการและประชาชน โดยยึดหลัก “ทันการณ์ ตรงเป้าหมาย และชั่วคราวตามจำเป็น” เพื่อบรรเทาผลกระทบและเสริมสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ รวมถึง แบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน โดยเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2563 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ เรื่อง มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงทางอ้อม ระยะที่ 1 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. มาตรการด้านการเงิน ประกอบด้วย 4 มาตรการ ดังนี้

1.1 มาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) โดยธนาคารออมสินสนับสนุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำวงเงินรวม 150,000 ล้านบาท ให้แก่สถาบันการเงิน โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 0.01 ต่อปี และสถาบันการเงิน ให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการในอัตราร้อยละ 2 ต่อปี ระยะเวลา 2 ปี วงเงินสินเชื่อสูงสุดต่อรายไม่เกิน 20 ล้านบาท

1.2 มาตรการพักต้นเงินลดดอกเบี้ยและขยายระยะเวลาชำระหนี้แก่ลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ โดยสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) มีมาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ด้วยการผ่อนปรนเงื่อนไข การชำระหนี้และเงื่อนไขการรับประกันในด้านต่างๆ เช่น การพักชำระหนี้เงินต้น การลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ การขยายระยะเวลาการชำระหนี้ และการผ่อนคลายเงื่อนไขการจ่ายค่าสินไหมทดแทน เป็นต้น นอกจากนี้ SFIs บางแห่งยังมีมาตรการสินเชื่อเพิ่มเติมเพื่อเสริมสภาพคล่อง รวมถึงมีโครงการ Refinance หนี้บัตรเครดิตในอัตราดอกเบี้ยต่ำลง

1.3 มาตรการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย โดยธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้ออกแนวทางในการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย เพื่อให้สถาบันการเงินและบริษัทลูกในกลุ่ม สถาบันการเงินเฉพาะกิจ รวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจที่ให้สินเชื่อที่มีใช้สถาบันการเงิน เร่งดำเนินการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ในเชิงรุกอย่างทันเหตุการณ์ เช่น ผ่อนปรนเกณฑ์การจัดชั้นสินเชื่อปกติ เพิ่มความยืดหยุ่นในการอนุมัติเงินกู้ เพื่อให้ลูกหนี้มีสภาพคล่องเพียงพอในการดำเนินธุรกิจหรือดำเนินชีวิตประจำวันต่อไปได้

1.4 มาตรการสินเชื่อเพื่อส่งเสริมการจ้างงานของสำนักงานประกันสังคม โดยสำนักงานประกันสังคมจะร่วมกับสถาบันการเงินสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำวงเงิน 30,000 ล้านบาท ให้แก่สถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมและจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน และต้องรักษาจำนวนผู้ประกันตนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ประกันตน ณ วันที่ ได้รับสินเชื่อเป็นระยะเวลา 3 ปี เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการให้ยังคงสามารถจ้างลูกจ้างต่อไปได้ในสถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน

2. มาตรการภาษี ประกอบด้วย 4 มาตรการ ดังนี้

2.1 มาตรการคืนสภาพคล่องให้แก่ผู้ประกอบการในประเทศ โดยลดอัตราภาษีเงินได้ หัก ณ ที่ จ่ายจากอัตราร้อยละ 3 เหลืออัตราร้อยละ 1.5 สำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2563 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2563 และลดเหลืออัตราร้อยละ 2 สำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามข้อกำหนด ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2563 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564 ที่จ่ายผ่านระบบการหักภาษี ณ ที่จ่ายทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Withholding Tax)

2.2 มาตรการภาษีเพื่อลดภาระดอกเบี้ยจ่ายของผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) ที่เข้าร่วมมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) และมีการจัดทำบัญชีเดียว สามารถหักรายจ่ายได้ 1.5 เท่า สำหรับรายจ่ายดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2563 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2563

2.3 มาตรการส่งเสริมเสถียรภาพของการจ้างงานในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 โดยให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถหักรายจ่ายได้ 3 เท่า สำหรับรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าจ้างของเดือนเมษายน 2563 ถึงเดือนกรกฎาคม 2563 ให้แก่ลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตน ตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและได้รับค่าจ้างไม่เกิน 15,000 บาทต่อคนต่อเดือน โดยต้องคงการจ้างงานในช่วงดังกล่าวไว้ไม่น้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตน ณ วันสุดท้ายของเดือนธันวาคม 2562

2.4 มาตรการเร่งคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศ โดยพิจารณาคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้ประกอบการส่งออกที่ดี กรณียื่นแบบ ภ.พ.30 ทางอินเทอร์เน็ตจะได้รับคืนภายใน 15 วัน และกรณียื่นแบบ ภ.พ.30 ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาจะได้รับคืนภายใน 45 วัน

3. มาตรการช่วยเหลืออื่นๆ ประกอบด้วย 6 มาตรการ ดังนี้

3.1 มาตรการบรรเทาภาระการจ่ายค่าน้ำค่าไฟ รัฐวิสาหกิจ กระทรวงเจ้าสังกัดที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานกำกับ (Regulator) บรรเทาภาระโดยพิจารณาถึงแนวทางการลดและเลื่อนการชำระค่าน้ำและค่าไฟ หรือแนวทางที่เหมาะสม เช่น คืนค่าประกันการใช้ไฟบางส่วน เป็นต้น ให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเชื้อไวรัส COVID-19

3.2 มาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและลูกจ้าง เพื่อลดอัตราเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของนายจ้างและผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนประกันสังคม พ.ศ. 2533 โดยเงินสมทบของรัฐบาลให้คงอัตราเดิมที่ร้อยละ 2.75 ของค่าจ้าง พร้อมทั้งปรับลดจำนวนเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา 39 และรัฐจ่ายเงินสมทบในจำนวนเท่าเดิม เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของนายจ้างและผู้ประกันตนในการนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมในช่วงที่ภาคส่วนต่างๆ ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19

3.3 มาตรการบรรเทาภาระค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าตอบแทนในการให้บริการของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจลดหรือชะลอหรือเลื่อนการเก็บค่าธรรมเนียม ค่าเช่าราชพัสดุ ค่าตอบแทนในการให้บริการ หรือค่าใช้จ่ายอื่นเพื่อบรรเทาภาระให้แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากเชื้อไวรัส COVID-19

3.4 มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 โดยลดระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นร่างขอบเขตงานหรือรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ และระยะเวลาการเผยแพร่ประกาศและเอกสารซื้อหรือจ้าง สำหรับการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ปรับเพื่อให้กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างเกิดความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมถึงให้หน่วยงานเร่งดำเนินการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนปีเดียวที่เป็น การจัดหาพัสดุที่มีวงเงินต่อรายการไม่เกิน 2 ล้านบาท ให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม 2563

3.5 มาตรการสร้างความเชื่อมั่นในระบบตลาดทุน โดยให้ประชาชนทั่วไปหักลดหย่อน ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการออม (Super Savings Fund หรือ SSF) ที่มีนโยบายการลงทุนในหลักทรัพย์ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 200,000 บาท โดยแยกจากวงเงินหักลดหย่อนค่าซื้อหน่วยลงทุนใน SSF กรณีปกติ และไม่อยู่ภายใต้เพดานวงเงินหักลดหย่อนรวมในกองทุนเพื่อการเกษียณทั้งหมด โดยต้องซื้อระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2563 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน

2563 และถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 10 ปี ทั้งนี้ เงื่อนไขอื่นๆ ให้เป็นไปตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

3.6 มาตรการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 โดยกำหนดให้มีแนวทางให้ส่วนราชการสามารถจ่ายเงินเพื่อป้องกัน เยียวยา สร้างแรงจูงใจในการคงการจ้างงาน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นการเฉพาะและเร่งด่วน โดยได้เตรียมวงเงิน 20,000 ล้านบาท จากงบกลาง เพื่อรองรับการดำเนินการดังกล่าวเป็นการเฉพาะ

กระทรวงการคลังมั่นใจ มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อ เศรษฐกิจไทย ทั้งทางตรงทางอ้อม ระยะที่ 1 จะช่วยบรรเทาและป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อ ภาคการผลิตและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เศรษฐกิจยังขับเคลื่อนต่อไปได้ กระทรวงการคลังจะ ติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดและพร้อมที่จะออกมาตรการที่เหมาะสมมาดูแลเศรษฐกิจไทยอย่าง ทันทีทันใดเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป (สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง : ข่าวกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 22/2563 วันที่ 10 มีนาคม 2563)

2. มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-19) ต่อเศรษฐกิจไทย ทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 2

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี พร้อมด้วยนายประสงค์ พูนธเนศ ปลัดกระทรวงการคลัง นายลวรณ แสงสนิท ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และนายเอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ อธิบดีกรมสรรพากร กล่าวถึง มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-19) ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 2 โดยเนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ขยายวงกว้างขึ้น โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของจำนวนผู้ติดเชื้อในประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งมาตรการการควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 การสั่งปิดสถานที่เป็นการชั่วคราว เช่น ห้างสรรพสินค้า การระงับการให้บริการของสถานบริการต่างๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และปริมณฑล และในอีกหลายพื้นที่ การงดกิจกรรม อาทิ การแข่งขันกีฬา งานบันเทิง งานอบรมสัมมนา การแสดงสินค้า เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2563 เห็นชอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกระทรวงการคลังจัดทำมาตรการให้ความช่วยเหลือเยียวยาที่เกี่ยวข้อง เพื่อบรรเทาผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 และให้เศรษฐกิจไทยขับเคลื่อนต่อไปได้

กระทรวงการคลังรับผิดชอบดูแลเศรษฐกิจไทยในภาพรวม ตระหนัก รับทราบ และเข้าใจถึง ความยากลำบากของประชาชนชาวไทยทุกภาคส่วนและไม่นิ่งดูดาย จึงได้ออกมาตรการดูแลและเยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบทั้งประชาชนและผู้ประกอบการอย่างเร่งด่วน โดยยึดหลักการเดิม “ทันสมัย ตรงเป้าหมาย และชั่วคราวตามจำเป็น” เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชน รวมถึงบรรเทาผลกระทบและเสริมสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ สามารถผ่านพ้นวิกฤตความยากลำบากไปได้ และเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2563 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เรื่อง มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-19) ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 2 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. มาตรการดูแลและเยียวยา “แรงงานลูกจ้าง ลูกจ้างชั่วคราว อาชีพอิสระที่ไม่อยู่ในระบบประกันสังคม” ซึ่งได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ประกอบด้วย 7 มาตรการ ดังนี้

1.1 มาตรการชดเชยรายได้แก่แรงงานลูกจ้าง ลูกจ้างชั่วคราว อาชีพอิสระที่ไม่อยู่ในระบบประกันสังคมหรือผู้ได้รับผลกระทบอื่นๆ ของการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) เพื่อช่วยเหลือเยียวยาให้กับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวที่ได้รับผลกระทบจากการหยุดประกอบกิจการของสถานประกอบการที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีคนแออัด เบียดเสียด ง่ายต่อการแพร่เชื้อ เช่น สนามมวย สนามกีฬา ผับ สถานบันเทิง โรงแรมสพ นวด แผนโบราณ สปา ฟิตเนส สถานบริการอื่นๆ เป็นต้น หรือผู้ได้รับผลกระทบอื่นๆ ทั้งนี้ ไม่รวมผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ที่มีคุณสมบัติครบตามเงื่อนไขการได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานจากสำนักงานประกันสังคม ไม่รวมข้าราชการและข้าราชการบำนาญ และไม่รวมเกษตรกร (กลุ่มเกษตรกรได้รับความช่วยเหลืออื่นๆ จากรัฐบาลอยู่แล้ว) ทั้งนี้ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จะเป็นผู้รับลงทะเบียนเข้าร่วมมาตรการ เป้าหมายรวมทั้งสิ้น 3 ล้านคน โดยการสนับสนุนเงินช่วยเหลือรายละ 5,000 บาทต่อเดือน เป็นระยะเวลา 3 เดือน (เมษายน – มิถุนายน 2563) ผ่านการลงทะเบียนแสดงความจำนงตรวจสอบคุณสมบัติและการโอนเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เช่น พร้อมเพย์ตามเลขบัตรประจำตัวประชาชน โอนเข้าบัญชีธนาคาร กระทบเงินอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ส่วนวิธีการขอรับความช่วยเหลือจะเป็นไปตามแนวทางที่กระทรวงการคลังกำหนด

1.2 โครงการสินเชื่อฉุกเฉิน เพื่อเพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวในการดำรงชีวิตแก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากไวรัส COVID-19 โดยไม่จำเป็นต้องมีหลักประกัน โดยธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สนับสนุนสินเชื่อวงเงินรวม 40,000 ล้านบาท (ธนาคารออมสิน 20,000 ล้านบาท และ ธ.ก.ส. 20,000 ล้านบาท) วงเงินต่อรายไม่เกิน 10,000 บาท คิดอัตราดอกเบี้ยคงที่ไม่เกินร้อยละ 0.10 ต่อเดือน ระยะเวลากู้ไม่เกิน 2 ปี 6 เดือน ปลอดชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 6 เดือนรับคำขอสินเชื่อถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2563

1.3 โครงการสินเชื่อพิเศษเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวในการดำรงชีวิตแก่ประชาชน ที่มีรายได้ประจำ โดยมีหลักประกัน โดยธนาคารออมสินสนับสนุนสินเชื่อวงเงินรวม 20,000 ล้านบาท วงเงินต่อรายไม่เกิน 50,000 บาท คิดอัตราดอกเบี้ยคงที่ไม่เกินร้อยละ 0.35 ต่อเดือน ระยะเวลากู้ไม่เกิน 3 ปี รับคำขอสินเชื่อถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2563

1.4 โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับสำนักงานธรรมาภิบาลเพื่อช่วยเหลือประชาชน ฐานรากที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของไวรัส COVID-19 เพื่อช่วยเหลือประชาชน ฐานรากที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัส COVID-19 โดยธนาคารออมสินสนับสนุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำวงเงินรวม 2,000 ล้านบาท ให้แก่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในนามของสำนักงานธรรมาภิบาล (สธค.) โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 0.10 ต่อปี และ สธค. คิดดอกเบี้ยจากประชาชนในอัตราไม่เกินร้อยละ 0.125 ต่อเดือน ระยะเวลา 2 ปี

1.5 มาตรการเลื่อนเวลาการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยเลื่อนเวลาการชำระภาษี เงินได้บุคคลธรรมดา จากเดิมสิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2563 เป็นสิ้นสุดวันที่ 31 สิงหาคม 2563 เพื่อบรรเทาภาระให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีสภาพคล่องเพิ่มขึ้น

1.6 มาตรการเพิ่มวงเงินหักลดหย่อนค่าเบี้ยประกันสุขภาพ โดยเพิ่มวงเงินหักลดหย่อน ค่าเบี้ยประกันสุขภาพจากเดิมตามจ่ายจริงไม่เกิน 15,000 บาท เป็นไม่เกิน 25,000 บาท และเมื่อรวมกับการหักลดหย่อนค่าเบี้ยประกันชีวิตและเงินฝากประเภทสงเคราะห์ชีวิตแล้วต้องไม่เกิน 100,000 บาท ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีภาษี 2563 เป็นต้นไป เพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพเพิ่มขึ้นและมีภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพพลดลง และรัฐสามารถ นำรายจ่ายด้านสาธารณสุขที่ลดลงจากการทำประกันสุขภาพของประชาชนไปช่วยเหลือประชาชนกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ทั้งในด้านสาธารณสุขและด้านอื่นๆ ได้มากขึ้น

1.7 มาตรการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับค่าตอบแทนในการเสี่ยงภัยของบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับ (1) ค่าตอบแทนเสี่ยงภัยในการเฝ้าระวัง สอบสวน ป้องกัน ควบคุม และรักษาผู้ป่วยจากไวรัส COVID-19 (2) ค่าตอบแทนบุคคลที่มีไข้ซาร์ซการหรือซาร์ซการที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาด้านการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ที่ได้รับแต่งตั้งจากกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษี 2563 เพื่อสนับสนุนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ไม่มีภาระภาษีสำหรับค่าตอบแทนพิเศษจากการปฏิบัติงานดังกล่าวและมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น

2. มาตรการดูแลและเยียวยา “ผู้ประกอบการ” ประกอบด้วย 7 มาตรการ ดังนี้

2.1 โครงการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัส COVID-19 เพื่อเสริมสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจและแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัส COVID-19 ได้แก่ ธุรกิจทัวร์ ธุรกิจสปา ธุรกิจขนส่งที่เกี่ยวข้อง (รถทัวร์ รถบัส รถตู้ รถแท็กซี่ เรือนาเที่ยว รถเช่า) บริษัทนำเที่ยว โรงแรม ห้องพัก และร้านอาหาร โดยธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) สนับสนุนสินเชื่อวงเงินรวม 10,000 ล้านบาท วงเงินต่อรายไม่เกิน 3 ล้านบาท คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3 สำหรับ 2 ปีแรก ระยะเวลาการกู้ยืมสูงสุดไม่เกิน 5 ปี รับคำขอสินเชื่อถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2563

สำหรับมาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ภายใต้มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัส COVID -19 ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงทางอ้อม ระยะที่ 1 นั้น เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินโครงการ คณะรัฐมนตรีจึงได้มอบหมายให้ธนาคารออมสินเป็นผู้นำหลักในการปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบโดยเร็ว เพื่อประคองให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดในภาวะเช่นนี้

2.2 มาตรการเลื่อนเวลาการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยเลื่อนเวลาการชำระภาษีเงินได้ นิติบุคคลให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนี้

2.2.1 รอบระยะเวลาบัญชีปี 2562 (ภ.ง.ด. 50) สำหรับกรณีที่จะต้องยื่นรายการชำระภาษีตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2563 ถึงวันที่ 30 สิงหาคม 2563 ออกไปเป็นภายในวันที่ 31 สิงหาคม 2563

2.2.2 รอบระยะเวลาบัญชีปี 2563 (ภ.ง.ด. 51) สำหรับกรณีที่จะต้องยื่นรายการชำระภาษีตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2563 ถึงวันที่ 29 กันยายน 2563 ออกไปเป็นภายในวันที่ 30 กันยายน 2563 เพื่อให้ผู้ประกอบการมีสภาพคล่องเพิ่มขึ้นจากการเลื่อนชำระภาษีตาม ภ.ง.ด. 50 ประมาณ 120,000 ล้านบาท และจากการเลื่อนชำระภาษีตาม ภ.ง.ด. 51 ประมาณ 30,000 ล้านบาท

2.3 มาตรการเลื่อนเวลาการยื่นแบบแสดงรายการ นำส่ง และชำระภาษี โดยเลื่อนเวลา การยื่นแบบแสดงรายการ นำส่ง และชำระภาษีทุกประเภทที่กรมสรรพากรจัดเก็บ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นต้น ให้แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 ได้แก่ (1) ผู้ประกอบการที่ต้องปิดสถานประกอบการตามคำสั่งของทางราชการ เช่น กระทรวงมหาดไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น (2) ผู้ประกอบการอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 เฉพาะที่มีเหตุอันสมควรให้เลื่อนเวลาออกไป โดยกระทรวงการคลังจะพิจารณาเป็นรายกรณี เพื่อเป็นการลดภาระในการจัดทำเอกสารและการเพิ่มสภาพคล่องให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบดังกล่าว

2.4 มาตรการขยายเวลาการชำระภาษีให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสินค้าน้ำมัน และผลิตภัณฑ์น้ำมัน เพื่อบรรเทาภาระภาษีแก่ผู้เสียภาษีที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวจากการแพร่ระบาดไวรัส COVID-19 กรมสรรพสามิตให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันจากเดิมยื่นขอชำระภาษีภายใน 10 วันเป็นภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ดำเนินการดังกล่าวเป็นระยะเวลา 3 เดือน (เมษายน – มิถุนายน 2563)

2.5 มาตรการขยายเวลาการยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีของการประกอบกิจการสถานบริการที่จัดเป็นบริการตามบัญชีพักอัตราภาษีสรรพสามิต เพื่อบรรเทาภาระภาษีแก่ผู้ประกอบการสถานบันเทิงที่ได้รับผลกระทบจากการให้ปิดสถานที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของมีคนแออัด เบียดเสียด ง่ายต่อการแพร่เชื้อไวรัส COVID-19 เป็นการชั่วคราว กรมสรรพสามิตขยายเวลาการยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีของการประกอบกิจการสถานบริการ ได้แก่ ไนต์คลับ ดิสโกเธค ผับ บาร์ ค็อกเทลเลาจน์ โดยรวมถึงสถานที่ที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา 24.00 นาฬิกา และสถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด ตลอดจนกิจการเสี่ยงโชคประเภท สนามแข่งม้า และสนามกอล์ฟ ให้ยื่นแบบรายการและชำระภาษีภายในวันที่ 15 กรกฎาคม 2563

2.6 มาตรการยกเว้นอากรขาเข้าของที่ใช้รักษา วินิจฉัย หรือป้องกันโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา (COVID-19) โดยยกเว้นอากรขาเข้าของที่ใช้รักษา วินิจฉัย หรือป้องกันโรค ติดเชื้อไวรัส COVID-19 ตามรายการ ที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด ตั้งแต่วันที่ประกาศกระทรวงการคลังมีผลบังคับใช้ จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2563 เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงการรักษา วินิจฉัย หรือป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส COVID-19 ได้มากขึ้น

2.7 มาตรการทางภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ของเจ้าหนี้ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (บัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคล สินเชื่อรายย่อยเพื่อการประกอบอาชีพ สินเชื่อ รายย่อยระดับจังหวัด เช่าซื้อ ลีสซิ่ง และเจ้าหนี้อื่นๆ ที่ทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ร่วมกับสถาบันการเงิน)

2.7.1 (1) ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่ลูกหนี้ สำหรับเงินได้ที่ได้จากการปลดหนี้ของเจ้าหนี้ (2) ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ให้แก่ลูกหนี้และเจ้าหนี้สำหรับเงินได้ที่ได้จากการโอนทรัพย์สิน การขายสินค้าหรือการให้บริการ และการกระทำตราสารอันเนื่องมาจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (3) ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ให้แก่ลูกหนี้สำหรับเงินได้ที่ได้จากการโอนอสังหาริมทรัพย์ที่จำนองเป็นประกันหนี้ของเจ้าหนี้ให้แก่ผู้อื่นซึ่งมิใช่เจ้าหนี้และการกระทำตราสารอันเนื่องมาจากการโอนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว โดยลูกหนี้ต้องนำเงินนั้นไปชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินกว่าหนี้ที่ค้างชำระหรือมีภาระผูกพันตามสัญญาประกันหนี้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และ (4) ผ่อนปรนหลักเกณฑ์การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้สำหรับหนี้ที่เจ้าหนี้ปลดหนี้ให้แก่ลูกหนี้ โดยไม่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ปกติ ทั้งนี้ สำหรับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564

2.7.2 ลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมการโอนและการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน และห้องชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด สำหรับกรณีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามกรณีที่กำหนด ซึ่งกรมที่ดินจะดำเนินการออกประกาศกระทรวงมหาดไทยให้เรียกเก็บค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมดังกล่าว ร้อยละ 0.01 โดยมีผลตั้งแต่วันที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564 ทั้งนี้ การดำเนินการข้างต้นเป็นการขยายหลักเกณฑ์จากมาตรการภาษีอากรและค่าธรรมเนียมภายใต้มาตรการต่อเติม เสริมทุน SMEs สร้างไทย ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2563 เพื่อให้ครอบคลุมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้สำหรับลูกหนี้ของเจ้าหนี้อื่น ซึ่งจะช่วยให้ลูกหนี้มีสภาพคล่องเพิ่มขึ้นและสามารถฟื้นฟูฐานะและกิจการแล้วประกอบอาชีพและธุรกิจต่อไปได้ และเจ้าหนี้และระบบสถาบันการเงินในภาพรวมมีต้นทุนลดลงและสามารถให้สินเชื่อแก่ประชาชนและธุรกิจต่างๆ เพิ่มเติมได้

กระทรวงการคลังขอให้ค้ำประกันว่าจะดูแลประชาชนทุกคนโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังโดยมาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 2 จะช่วยบรรเทาความยากลำบากของประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 โดยกระทรวงการคลังจะติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดและพร้อมที่จะออกมาตรการที่เหมาะสมเพื่อดูแลเศรษฐกิจไทยอย่างทันท่วงทีเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป (สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง : ข่าวกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 26/2563 วันที่ 24 มีนาคม 2563)

3. มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 3

นายอุตตม สาวนายน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่า ที่ผ่านมามาตราการได้เร่งออกมาตรการเพื่อดูแลผลกระทบต่อประชาชนและภาคธุรกิจ ทั้งโดยการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายและภาระหนี้ ลดต้นทุนการระดมทุน รวมถึงการเยียวยาภาคประชาชน อย่างไรก็ตาม สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ยังคงกระทบไปทั่วโลกและเป็นการแพร่ระบาดที่มีความรุนแรงมากที่สุดในรอบ 100 ปี ส่งผลให้รายได้ของธุรกิจและครัวเรือนภายในประเทศได้รับผลกระทบเป็นวงกว้างมากขึ้น ส่งผลให้อุปสงค์ภายในประเทศทั้งการลงทุนและการบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้ม

หดตัวลง และเริ่มส่งผลกระทบต่อระบบการเงินของประเทศ เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ลดลง การหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ในประเทศ และการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

กระทรวงการคลังรับผิดชอบการดูแลเศรษฐกิจไทยในภาพรวม เล็งเห็นว่ารัฐบาลจำเป็นต้องเร่งเข้าไปช่วยเหลือประชาชนและภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบอย่างทั่วถึงที่ กระทรวงการคลังจึงได้พิจารณาจัดหาแหล่งเงินที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาวิกฤติของประเทศโดยอยู่ในระหว่างดำเนินการอย่างครบถ้วนแล้ว ซึ่งมีข้อจำกัดและเงื่อนไขของการงบประมาณ โดยงบกลางของปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และเงินทุนสำรองจ่ายตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2561 ต้องสำรองไว้เพื่อใช้จ่ายในเหตุฉุกเฉินอื่นที่อาจเกิดขึ้น และวงเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 เหลืออยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ การโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2563 ของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่ยังไม่จำเป็นต้องใช้ภายในปีงบประมาณ 2563 มาใช้เพิ่มเติม และการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 รวมถึงการจัดงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2564 จะใช้เวลานานซึ่งไม่ทันต่อสถานการณ์การระบาดของ COVID-19 ดังนั้น รัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องจัดหาแหล่งเงินงบประมาณเพิ่มเติม ซึ่งเป็นกรณีที่รัฐบาลต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ และป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ โดยการกู้เงินด้วยวิธีการออกพระราชกำหนดเป็นการเฉพาะ

กระทรวงการคลังจึงเสนอมาตรการเพื่อดูแลและเยียวยาผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 เพื่อบรรเทาผลกระทบดังกล่าว ต่อระบบเศรษฐกิจ ป้องกันไม่ให้สถานการณ์รุนแรงเข้าขั้นวิกฤติจนต้องสูญเสียทรัพยากรทางเศรษฐกิจและการเงินที่มากเกินไปอันจะเป็นภาระให้กับประเทศในอนาคต และวางรากฐานเพื่อให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจหลังจากที่สถานการณ์การแพร่ระบาดคลี่คลายดีขึ้น โดยเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2563 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ เรื่อง มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 3 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ร่างพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. (ร่าง พ.ร.ก. กู้เงินฯ) รัฐบาลมีเจตนาความมั่นคงและความมุ่งมั่นที่จะบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนและควบคุม การชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจ แต่ด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขการงบประมาณ รัฐบาลจำเป็นต้องตราร่าง พ.ร.ก. กู้เงินฯ โดยมีกรอบวงเงินไม่เกิน 1,000,000 ล้านบาท เพื่อเป็นงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อรองรับการช่วยเหลือ เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยสามารถแบ่งกรอบการใช้เงินได้ดังนี้

1.1 ชุดมาตรการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ และเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 และด้านการแพทย์และสาธารณสุขเพื่อแก้ไขปัญหาการระบาดจาก COVID-19 วงเงิน 600,000 ล้านบาท โดยครอบคลุมการช่วยเหลือและเยียวยาให้กับประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 และการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของ COVID-19 การแพทย์และสาธารณสุข

1.2 ชุดมาตรการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลเศรษฐกิจภายในประเทศ วงเงิน 400,000 ล้านบาท โดยครอบคลุม 1) การเพิ่มศักยภาพ และยกระดับการค้า การผลิต และการบริการในสาขา

เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศและในระดับพื้นที่ เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ ตลาดจนการส่งเสริมตลาด สำหรับผลผลิต และผลิตภัณฑ์ ในระดับ ที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวหรือภาคบริการอื่น 2) การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานในชุมชน การจัดหาปัจจัยการผลิตและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งการสร้างช่องทางทางการตลาด และยกระดับมาตรฐาน คุณภาพและมูลค่าเพิ่มของสินค้าและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น (Local Economy) 3) การส่งเสริมและ กระตุ้นการบริโภคภาคครัวเรือนและเอกชน รวมทั้งการส่งเสริมและกระตุ้นการลงทุนต่างๆ ของ ภาคเอกชนที่จะทำให้สภาวะการบริโภคและการลงทุนกลับเข้าสู่ระดับปกติ

2. มาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและระบบการเงิน

รัฐบาล โดยกระทรวงการคลัง และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ร่วมกันวางแนวทาง เพื่อรักษาเสถียรภาพระบบเศรษฐกิจและระบบการเงิน ในสภาวะการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของ COVID-19 ผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งเป็น ผู้จ้างแรงงานร้อยละ 80 ของประเทศ ประสบปัญหาขาด สภาพคล่อง จึงอาจส่งผลให้มีการเลิกจ้างงานและผิมนัดชำระหนี้ ในขณะเดียวกันความผันผวนใน ตลาดการเงินอาจทำให้บริษัทที่มีคุณภาพ ไม่สามารถไถ่ถอนตราสารหนี้ที่ครบกำหนดได้ จนกระทบ ต่อความเชื่อมั่นของผู้ลงทุนและลดประสิทธิภาพในการระดมทุน รัฐบาลจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนใน การเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs พร้อมกับการเสริมสภาพคล่องและรักษาเสถียรภาพ ตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน โดยการตราพระราชกำหนด 2 ฉบับ ดังนี้

2.1 ร่างพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา พ.ศ. (ร่าง พ.ร.ก. soft loan 500,000 ล้านบาท) สำหรับช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs โดยร่าง พ.ร.ก. soft loan 500,000 ล้านบาท กำหนดให้ ธปท. สามารถปล่อยสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (soft loan) ให้แก่ธนาคาร พาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจในอัตราร้อยละ 0.01 ต่อปี วงเงิน 500,000 ล้านบาท เพื่อให้ ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจไปปล่อยสินเชื่อใหม่เพิ่มเติมให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ที่มียอดสินเชื่อคงค้างเดิมไม่เกิน 500 ล้านบาท ที่ไม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และไม่ เป็น NPL ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562 โดยผู้ประกอบการ SMEs จะได้รับสินเชื่อเพิ่มเติมไม่เกินร้อยละ 20 ของยอดสินเชื่อเดิม ในอัตรดอกเบี้ยไม่เกินร้อยละ 2 ต่อปี ทั้งนี้ ผู้ประกอบการไม่ต้องชำระเงิน ต้นและดอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อที่ได้เพิ่มเติมในระยะ 6 เดือนแรก นอกจากนี้ ยังมีโครงการให้ธนาคาร พาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจสามารถพักชำระหนี้เดิมทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยให้ผู้ประกอบการ SMEs เป็นระยะเวลา 6 เดือน ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นลูกหนี้ชั้นดี ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2562 และมีวงเงินสินเชื่อไม่เกิน 100 ล้านบาท

2.2 ร่างพระราชกำหนดการสนับสนุนสภาพคล่องเพื่อดูแลเสถียรภาพตราสารหนี้ ภาคเอกชน พ.ศ. (ร่าง พ.ร.ก. BSF) สำหรับเพิ่มสภาพคล่องและรักษาเสถียรภาพของตลาดตรา สารหนี้ภาคเอกชนและระบบการเงิน โดย ร่าง พ.ร.ก. ฉบับนี้ กำหนดให้จัดตั้งกองทุนเสริมสภาพ คล่องเพื่อลดความเสี่ยงของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชน (Corporate Bond Liquidity Stabilization Fund: BSF) และให้ ธปท. สามารถซื้อขายหน่วยลงทุนในกองทุนดังกล่าว เพื่อสนับสนุนให้การระดมทุนโดยการออกตราสารหนี้ในตลาดแรกให้ทำงานได้เป็นปกติ (Market functioning) โดยกองทุนจะเข้าไปซื้อตราสารหนี้เพื่อช่วยเพิ่มสภาพคล่องแก่บริษัทผู้ออกหุ้นกู้ที่มี คุณภาพ แต่ประสบปัญหาสภาพคล่องชั่วคราว (Temporary liquidity shortage) จากการแพร่

ระบาดของ COVID-19 ให้บริษัท สามารถ rollover หุ้นกู้ต่อไปได้ ทั้งนี้ ธปท. สามารถซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนดังกล่าวได้ไม่เกิน 400,000 ล้านบาท นอกจากนี้ ยังให้อำนาจ ธปท. ในการซื้อขายตราสารหนี้ภาคเอกชนในตลาดรองในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อการรักษาเสถียรภาพของตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนและระบบการเงิน

3. มาตรการช่วยเหลืออื่น ๆ ประกอบด้วย 3 มาตรการ ดังนี้

3.1 ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวนเงินฝากที่ได้รับการคุ้มครองเป็นการทั่วไป พ.ศ. เพื่อให้ขยายวงเงินคุ้มครองเงินฝากที่ระดับ 5 ล้านบาทไปถึงวันที่ 10 สิงหาคม 2564 เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ฝากเงิน ซึ่งจะเพิ่มความมั่นคงและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินในภาพรวม

3.2 มาตรการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับผู้ประกอบธุรกิจการเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Non-banks) เพื่อให้ธนาคารออมสินปล่อยสินเชื่อให้แก่ Non-Banks เพื่อให้สามารถช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยของแต่ละบริษัทโดยการผ่อนปรนเงื่อนไขสินเชื่อบัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคล ลิขสิทธิ์ เช่าซื้อ เช่าซื้อรถจักรยานยนต์และสินเชื่อทะเบียนรถให้แก่ประชาชน

3.3 การปรับลดอัตราเงินนำส่งจากสถาบันการเงินเป็นการชั่วคราว ทราบการปรับลดอัตราเงินนำส่งจากสถาบันการเงินจากอัตราร้อยละ 0.46 ต่อปี เหลือร้อยละ 0.23 ต่อปี เพื่อให้สถาบันการเงินมีต้นทุนต่ำลง ซึ่งจะนำไปสู่การลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่จะช่วยบรรเทาภาระหนี้ของภาคธุรกิจและประชาชน

กระทรวงการคลังมั่นใจว่ามาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 3 จะเป็นหนึ่งในกลไกที่สำคัญในการช่วยเหลือและเยียวยาประชาชนและภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ให้เดินต่อไปได้และมาตรการดังกล่าวจะเป็นรากฐานสำคัญ ให้เศรษฐกิจของประเทศฟื้นตัวได้อย่างมั่นคงเมื่อวิกฤติครั้งนี้ผ่านพ้นไป กระทรวงการคลังจะติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดและพร้อมที่จะออกมาตรการที่เหมาะสมมาดูแลเศรษฐกิจไทยอย่างทันที่วงที่เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป (สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง : ข่าวกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 36/2563 วันที่ 7 เมษายน 2563)

3.2 แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศซึ่งมีขนาดเศรษฐกิจและภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่นำมาใช้

ในช่วงที่ผ่านมา หน่วยงานภาครัฐและธนาคารกลางในต่างประเทศ ได้ประกาศมาตรการทางการเงินและการเงินเพื่อเยียวยาและลดผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ มาตรการต่างๆ แบ่งออกเป็น 4 ส่วนสำคัญได้แก่ 1) มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs 2) มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ 3) มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงาน และ 4) มาตรการรักษาเสถียรภาพ โดยสรุปประเทศไทยได้ ดังนี้

1. สหรัฐอเมริกา

เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2563 ประธานาธิบดี Donald Trump ลงนามใน Executive Order เพื่อต่อ ยอดมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเดิมที่เริ่มมีมาตรการบางส่วนหมดอายุไป โดยมีมูลค่าทั้งหมด 44 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ประมาณ 0.2% ต่อ GDP) ที่ใช้ในการต่อ ยอด Unemployment benefit รายสัปดาห์โดยเฉพาะ และมีมาตรการอื่นเพิ่มเติมด้วย แต่เนื่องจาก Executive Order ครั้งนี้เกิดขึ้น

เพื่อให้การกระตุ้นเศรษฐกิจมีความต่อเนื่อง และเพื่อรอให้รัฐสภาสามารถตกลงมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจครั้งใหญ่รอบใหม่ได้ จึงมีมูลค่าน้อยเมื่อเทียบกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจรอบก่อนหน้า ส่งผลให้โดยรวมการใช้จ่ายภาครัฐยังคงคิดเป็นประมาณ 2.4 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (ประมาณ 12% ต่อ GDP) และการให้วงเงินค้ำประกันสินเชื่อคิดเป็นมูลค่าประมาณ 4 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (ประมาณ 20% ต่อ GDP) ซึ่งคิดเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้นกว่า 6.4 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (ประมาณ 32% ต่อ GDP) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<p>- (12 มี.ค. 63) รัฐบาลสหรัฐฯ ประกาศจะใช้มาตรการเร่งด่วนเพื่อบรรเทาผลกระทบ โดยจะอัดฉีดสภาพคล่องและจะจัดหาสภาพคล่องให้กับบริษัทต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาด ทั้งนี้ ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ สั่งการให้สมาคม SMEs ใช้ทุกมาตรการที่จำเป็นเยียวยาธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมถึงปล่อยกู้ดอกเบี้ยต่ำ</p> <p>- (20 มี.ค. 63) The Internal Revenue Service (IRS) ขยายระยะเวลาการชำระภาษีเงินได้ประจำปี 62 ออกไป 3 เดือน จากวันที่ 15 เม.ย. เป็น 15 ก.ค. 63 สำหรับยอดการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ไม่เกิน 1 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. และภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ไม่เกิน 10 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. สอดรับกับการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินระดับประเทศในสัปดาห์ที่ผ่านมา ขณะที่การยื่นแบบเสียภาษียังคงดำเนินภายในวันที่ 15 เม.ย. ตามเดิม เนื่องจากการได้คืนภาษีจะดำเนินการทันที โดยมีได้ขยายเวลาตามการจ่ายภาษีแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ก็ดี เสียงตอบรับเบื้องต้นต่อมาตรการดังกล่าวไม่ได้เป็นทางบวกมากนัก เนื่องจากการยื่นแบบเสียภาษีในสหรัฐฯ เป็นเรื่องที่ซับซ้อน อีกทั้งการประกาศให้ work from home ทำให้การประสานงานกับที่ปรึกษาทางบัญชีและภาษีดำเนินได้ล่าช้ากว่าสถานการณ์ปกติ</p> <p>- (23 มี.ค. 63) ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) ประกาศมาตรการเพื่อช่วยเหลือด้านสภาพคล่องให้กับภาคธุรกิจครั้งใหญ่ที่สุดเป็นประวัติการณ์ เพื่อช่วยเหลือธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 อาทิ</p> <ul style="list-style-type: none"> • การเพิ่มสภาพคล่องทางการเงินสำหรับบริษัทขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ เพื่อให้บริษัทเหล่านี้สามารถออกหุ้นกู้หรือ rollover หุ้นกู้ของบริษัทออกไปได้ผ่านตลาดตราสารหนี้ • การนำโครงการเข้าซื้อตราสารหนี้ระยะสั้น (Term Asset-Backed Securities Loan Facility) ที่ใช้ในสมัยวิกฤตการเงินปี 51 มาใช้ใหม่ เพื่อเพิ่มสภาพคล่องในธุรกิจและหล่อเลี้ยงสภาพคล่องให้กับสินเชื่อประเภทต่าง ๆ

มาตรการ	การดำเนินการ
	<ul style="list-style-type: none"> • การรับซื้อตราสารหนี้ภาคเอกชนระยะสั้นที่มีอายุน้อยกว่า 270 วัน (Commercial Paper) ทำให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ • การเตรียมสภาพคล่องกว่า 3 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อให้ SMEs สามารถเข้าถึงเม็ดเงินเหล่านี้ได้โดยตรง <ul style="list-style-type: none"> - (26 มี.ค. 63) วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบต่อร่างกฎหมายช่วยเหลือเยียวยาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 โดยได้จัดสรรงบประมาณช่วยเหลือธุรกิจขนาดเล็กราว 350 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ภายใต้โครงการ Paycheck Protection Program (PPP) เพื่อช่วยการจ้างงานและรักษาสภาพคล่อง และออกมาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจเพิ่มเติม อาทิ เงินอุดหนุนโดยตรงที่ให้แก่ธุรกิจการบริการ binราว 25 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อป้องกันการเลิกจ้างพนักงานเป็นหลัก ซึ่งคาดว่าจะเพียงพอในการจ้างงานต่อไปถึงสิ้นเดือน ก.ย. 633 - (23 เม.ย. 63) สภาองเกรสผ่านงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติม มูลค่าวงเงินราว 484 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (คิดเป็นประมาณ 2.4% ต่อ GDP) เพื่อให้ความช่วยเหลือธุรกิจขนาดเล็กรัฐฯ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยความช่วยเหลือดังกล่าวแบ่งเป็น (1) เพิ่มวงเงินโครงการ Paycheck Protection Program อีก 320 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยแยกวงเงิน 60 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ให้แก่ธุรกิจที่เข้าไม่ถึงสินเชื่อรอบแรก (50 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) (2) วงเงินสำหรับ Economic Injury Disaster Loan program รวม 60 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (3) เงินสนับสนุนโรงพยาบาล 75 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (4) เงินสนับสนุนการทดสอบเชื้อไวรัสรวม 25 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งหลักๆ แบ่งเป็นเงินให้แก่รัฐบาลท้องถิ่น 18 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (5) เงินสนับสนุน Centers for Disease Control and Prevention 1.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (6) เงินสนับสนุน National Institutes of Health 1.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และ (7) เงินสนับสนุน 1.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่ออุดหนุนการทดสอบเชื้อของผู้ที่อยู่นอกระบบประกันสุขภาพ
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - (6 มี.ค. 63) ประกาศร่างกฎหมายงบประมาณฉุกเฉินวงเงินราว 8.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อใช้ในการรับมือกับการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 โดยงบประมาณดังกล่าวจะนำไปใช้ในการตรวจหาเชื้อจากผู้ป่วยต้องสงสัย รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาวัคซีนต้านเชื้อไวรัส และลดค่าใช้จ่ายด้านการรักษาทางการแพทย์

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ	<p>- (14 มี.ค. 63) ประกาศภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขทั้ง 50 มลรัฐ และเตรียมงบประมาณกว่า 100 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อสนับสนุนการต่อสู้กับการแพร่ระบาด หลังจากสหรัฐฯ พบผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งยังทำให้นักลงทุนเทขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์จนหลายดัชนีร่วงลงอย่างหนัก จนต้องหยุดพักซื้อขายชั่วคราว (Circuit Breaker) หลายครั้ง</p> <p>- (23 มี.ค. 63) Fed ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจครั้งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่วิกฤตการเงินปี 51 เพื่อรับมือการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 อาทิ มาตรการ QE จะขยายปริมาณการซื้อพันธบัตรรัฐบาล และ agency mortgage-backed securities จากเดิมที่กำหนดไว้ว่าจะซื้ออย่างน้อย 500 และ 200 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามลำดับ เป็นการซื้อไม่จำกัดวงเงิน โดย Fed จะเข้าซื้อในปริมาณตามที่จำเป็น เพื่อช่วยให้กลไกตลาดทำงานได้ราบรื่น และเพิ่มประสิทธิภาพการส่งผ่านนโยบายการเงินไปยังระบบเศรษฐกิจ</p> <p>- (26 มี.ค. 63) วุฒิสภาสหรัฐฯ ลงมติเห็นชอบต่อร่างกฎหมายช่วยเหลือเยียวยาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 โดยกฎหมายดังกล่าวตั้งงบประมาณไว้สูงถึงกว่า 2 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อช่วยเหลือทุกภาคส่วน (ครัวเรือน ธุรกิจ และหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ) นับเป็นเม็ดเงินกระตุ้นเศรษฐกิจที่สูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ของสหรัฐฯ</p>
มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงาน	<p>- (10 มี.ค. 63) ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ เผยว่าจะใช้มาตรการครั้งใหญ่ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงการปรับลดภาษีเงินเดือน และมาตรการเร่งด่วนด้านอื่นๆ อาทิ การประกัน paid sick leave และการขยาย unemployment insurance เพื่อบรรเทาผลกระทบจาก COVID-19</p> <p>- (19 มี.ค. 63) นายแอนดรูว์ คูโอโม ผู้ว่าการมลรัฐนิวยอร์กได้ออกมาตรการ mortgage relief เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบโดยจะผ่อนปรนการชำระค่างวดผ่อนบ้านและจะไม่มีภาระงานข้อมูลไปที่ศูนย์ข้อมูลเครดิต รวมทั้งงดการเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ overdraft และการชำระค่าใช้จ่ายล่าช้า</p> <p>- (26 มี.ค. 63) วุฒิสภาลงมติเห็นชอบต่อร่างกฎหมายช่วยเหลือเยียวยาผลกระทบจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 โดยกฎหมายดังกล่าวครอบคลุมการจ่ายเงินช่วยเหลือเยียวยา เพื่อเป็นเงินอุดหนุนโดยตรงแก่ผู้มีรายได้ปานกลาง-ต่ำ จำนวน 1,200 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคน และคู่สมรสที่มีรายได้รวมกันไม่เกิน 150,000 ดอลลาร์ สรอ. จะได้รับเงินช่วยเหลือ 2,400 ดอลลาร์ สรอ. และจะได้รับเพิ่มตาม</p>

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงาน	<p>จำนวนบุตรอีก 500 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบุตรหนึ่งคน และเพิ่ม unemployment benefit 600 ดอลลาร์ สรอ. ต่อสัปดาห์ เป็นระยะเวลา 4 เดือน</p> <p>มาตรการที่ประกาศเพิ่มเติมจากครั้งก่อน (ภายหลังวันที่ 23 พ.ค. 63)</p> <ul style="list-style-type: none"> - (8 ส.ค. 63) ขยายการให้เงิน unemployment benefit แต่ลดลงจาก 600 ดอลลาร์ สรอ. ต่อสัปดาห์ เหลือ 400 ดอลลาร์ สรอ. ต่อสัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 1 ส.ค. ถึงวันที่ 6 ธ.ค. โดยรัฐบาลจะสนับสนุนเงินจำนวน 300 ดอลลาร์ สรอ. ต่อสัปดาห์ และแต่ละรัฐสามารถเลือกที่จะสนับสนุนได้อีก 100 ดอลลาร์ สรอ. ต่อสัปดาห์ - (8 ส.ค. 63) Payroll Tax Deferral เลื่อนการเก็บภาษีแรงงานที่ได้เงินไม่เกิน 104,000 ดอลลาร์ สรอ. ต่อปี ตั้งแต่ 1 ก.ย. – 31 ธ.ค. 63 - (8 ส.ค. 63) เลื่อนการเก็บดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อการศึกษาจากเดิมที่สิ้นสุดที่ 30 ก.ย. 63 ไปเป็น 31 ธ.ค. 63 - (8 ส.ค. 63) ผ่อนเกณฑ์การยึดทรัพย์สินอสังหาริมทรัพย์
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - (9 มี.ค. 63) ทางกรรการสหรัฐฯ ได้ออกแถลงการณ์ร่วมกันเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยร้องขอให้สถาบันการเงิน (สง.) พิจารณาความจำเป็นทางการเงินของลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาด และกล่าวว่า “Prudent efforts that are consistent with safe and sound lending practices should not be subject to examiner criticism.” นอกจากนี้ ยังย้ำว่าทางการตระหนักถึงผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ของ สง. และพร้อมช่วยเหลือ สง. ที่ได้รับผลกระทบตามความเหมาะสม - (12 มี.ค. 63) Federal Reserve Bank of New York (FRBNY) ประกาศปรับแนวทางการทำธุรกรรม เพื่อรองรับภาวะ “highly unusual disruptions” ในตลาดพันธบัตรจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 โดยสรุปรายละเอียดดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • ขยายขอบเขตสินทรัพย์ที่เข้าซื้อเพื่อสนับสนุน functioning ของตลาดพันธบัตรสหรัฐฯ โดยเปลี่ยนจากการเข้าซื้อเพียงตั๋วเงินคลัง เป็นซื้อพันธบัตรรัฐบาลกระจายช่วงอายุ (maturity) ตามยอดคงค้างในตลาดการเงิน ซึ่งครอบคลุมถึง Treasury Inflation-Protected Securities และ Floating Rate Notes เป็นต้น โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 13 มี.ค. - 13 เม.ย. 63 หรือจนกว่าจะเปลี่ยนแปลง • เพิ่มวงเงินธุรกรรม repurchase agreement สัปดาห์ละ 1 ครั้ง แบ่งเป็นระยะ 1 และ 3 เดือน วงเงินระยะละ 5 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อสนับสนุนสภาพคล่องในตลาดกู้ยืมสกุลดอลลาร์ สรอ. โดยจะคงขนาดธุรกรรม overnight repo และ term (two-week) repo

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	<p>ที่ 175 และ 45 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามลำดับ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 12 มี.ค. และอาจมีการเปลี่ยนแปลงตาม ความเหมาะสมเพื่อการดำเนินนโยบายการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>- (15 มี.ค. 63) Fed ประกาศมาตรการเพื่อรักษาสภาพคล่องในระบบการเงิน มาตรการดังกล่าวประกอบด้วย 2 ส่วนได้แก่ การซื้อพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ (Nominal และ Inflation-linked) อย่างน้อย 500 พันล้านดอลลาร์และ Agency Mortgage-Backed Securities อย่างน้อย 200 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และการทำธุรกรรมซื้อคืนซึ่งประกอบด้วยธุรกรรม Overnight อย่างน้อย 175 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ธุรกรรมอายุ 2 สัปดาห์อย่างน้อย 45 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ธุรกรรมอายุ 1 เดือนอย่างน้อย 500 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และอายุ 3 เดือนอย่างน้อย 500 พันล้านดอลลาร์ สรอ. รวมถึงประกาศทำธุรกรรมซื้อคืนระยะ Overnight จำนวน 500 พันล้านดอลลาร์ สรอ.</p> <p>- (17 มี.ค. 63) Fed ประกาศเปิด Commercial Paper Funding Facility (CPFF) เพื่อเข้าซื้อ unsecured และ asset-backed commercial paper ผ่าน Special Purpose Vehicle (SPV) เพื่อสนับสนุนสภาพคล่องให้แก่ภาคธุรกิจและครัวเรือนในวงกว้าง และเป็น liquidity backstop ให้ผู้ออก commercial paper (CP) ซึ่งมีความเสี่ยงในการต่ออายุ (rollover) โดยที่ Treasury Exchange Stabilization Fund (ESF) ให้วงเงินรับความเสียหายจากการผิดนัดชำระรวมมูลค่า 10 พันล้านดอลลาร์ สรอ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ประเภท CP ที่เข้าซื้อ USD-denominated CP โดยครอบคลุมทั้ง unsecured และ asset-backed CP ระยะ 3 เดือน ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือตั้งแต่ A-1/P-1/F-1 ขึ้นไป และออกโดยบริษัทที่เข้าตามเกณฑ์ที่กำหนด • Issuer ที่เข้าเกณฑ์ U.S. CP issuers โดยครอบคลุมถึงผู้ออกที่มีบริษัทแม่ที่จดทะเบียนนอกสหรัฐฯ • กลไกการทำงาน FRBNY ปลอยสภาพคล่องให้แก่ Special Purpose Vehicle (SPV) เพื่อเข้าซื้อ commercial paper จาก issuer ผ่าน Primary Dealers โดย FRBNY จะได้รับสินทรัพย์จาก SPV เป็นหลักประกัน นอกจากนี้ FRBNY จะได้รับ credit protection จาก Treasury Exchange Stabilization Fund (ESF) ใน วงเงิน 10 พันล้านดอลลาร์ สรอ. • วงเงินต่อ issuer ไม่เกินยอดคงค้างรายวันสูงสุด ระหว่างวันที่ 16 มี.ค. 62 - 16 มี.ค. 63 • ราคา 3M USD OIS + 200 bps นอกจากนี้ CP Issuer ต้องจ่ายค่า

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	<p>facility fee ที่ 10 bps บนยอดธุรกรรมรวมสูงสุด</p> <ul style="list-style-type: none"> • ระยะเวลาดำเนินการ สิ้นสุดวันที่ 17 มี.ค. 64 หรือหากมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น <ul style="list-style-type: none"> - (18 มี.ค. 63) Fed ประกาศใช้มาตรการ Primary Dealer Credit Facility (PDCF) เพื่อช่วยให้การปล่อยกู้ภาคธุรกิจและครัวเรือนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ภายใต้มาตรการนี้ Fed จะเสนอปล่อยกู้แบบมีหลักประกันระยะเวลาไม่เกิน 90 วันให้แก่คู่ค้าที่เป็น Primary Dealer รวมทั้งได้ขยายประเภทสินทรัพย์ที่นำมาใช้เป็นหลักประกันให้ครอบคลุมถึงตราสารหนี้ที่มีความน่าเชื่อถือระดับ Investment Grade, Commercial Paper, พันธบัตรที่ออกโดยรัฐบาลท้องถิ่น (Municipal bond) รวมไปถึงตราสารทุน โดยอัตราดอกเบี้ยการกู้ยืมผ่านช่องทางนี้จะอ้างอิงตามอัตราส่วนลดตามประกาศของ Federal Reserve Bank of New York ทั้งนี้ ในเบื้องต้น Fed ตั้งใจจะดำเนินมาตรการนี้ไปอย่างน้อย 6 เดือน และอาจพิจารณาขยายเวลาได้ตามความเหมาะสม - (19 มี.ค. 63) Fed ประกาศใช้ Money Market Liquidity Facility (MMLF) เพื่อสนับสนุนกลไกของตลาดการเงินและเศรษฐกิจ โดยให้ Federal Reserve Bank of Boston ให้สภาพคล่องผ่าน สง. ที่ระยะสูงสุด 12 เดือน เพื่อให้ สง. นำสภาพคล่องไปเข้าซื้อสินทรัพย์จาก Prime Money Market Fund ตามเงื่อนไขที่กำหนด โดย Fed จะได้รับ credit protection จากกระทรวงการคลังในวงเงิน 10 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ขณะที่ สง. ไม่ต้องคง capital และ leverage requirement สำหรับธุรกรรมที่ดำเนินภายใต้ MMLF ทั้งนี้ ในช่วงวิกฤติการเงินโลกระหว่างปี 51 - 52 Fed Boston ได้ประกาศใช้ MMLF ในรูปแบบคล้ายกัน • ประเภทสินทรัพย์ 1) พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ 2) หลักทรัพย์ที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐบาล (Agencies) 3) Asset-backed และ unsecured commercial paper (CP) ที่ออกโดยบริษัทสหรัฐฯ และมีอันดับความน่าเชื่อถือตั้งแต่ A1/F1/P1 ขึ้นไป • อายุสินทรัพย์ ไม่เกิน 12 เดือน • กลไกการทำงาน Fed Boston ให้สภาพคล่องผ่านให้แก่ depository bank และ bank holding company (รวม dealer) เพื่อใช้ซื้อสินทรัพย์จาก Prime Money Market Fund ตามเงื่อนไขที่กำหนด • อัตราดอกเบี้ย Primary credit rate สำหรับพันธบัตรที่ออกโดยรัฐบาลสหรัฐฯ หรือหน่วยงานของรัฐบาล (Agencies) ค่าประกัน และ Primary credit rate+100 bps สำหรับตราสารประเภทอื่นๆ • หมายเหตุ เป็น interim final ซึ่งจะเปิดรับฟังความเห็นเป็นเวลา 45

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	<p>วันก่อนพิจารณาปรับปรุงแนวทางการดำเนินธุรกรรม</p> <p>- (19 มี.ค. 63) Fed ประกาศให้ temporary USD swap line แก่ ธนาคารกลางออสเตรเลีย สวีเดน สิงคโปร์ เกาหลีใต้ บราซิล และ เม็กซิโก ภายใต้วงเงิน 60 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อแห่ง และแก่ ธนาคารกลางประเทศนิวซีแลนด์ เดนมาร์ก และ นอร์เวย์ ภายใต้วงเงิน 30 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อแห่ง ซึ่งมาตรการดังกล่าวเป็นความพยายามบรรเทาการตั้งตัวของสภาพคล่องดอลลาร์ สรอ. หลังจากก่อนหน้านี้ Fed ผ่อนปรนเงื่อนไขการใช้ standing USD swap line กับ ธนาคารกลางอังกฤษ แคนาดา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อ 15 มี.ค. 63</p> <p>- (20 มี.ค. 63) Fed ร่วมมือกับธนาคารกลางประเทศอื่น ๆ ได้แก่ แคนาดา อังกฤษ ญี่ปุ่น ยุโรป และสวิตเซอร์แลนด์ ประกาศเพิ่มความถี่ในการทำธุรกรรม swap ระยะ 7 วัน เป็นรายวัน จากปกติเป็นรายสัปดาห์ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 23 มี.ค. จนถึงสิ้นเดือน เม.ย. เป็นอย่างน้อย ขณะที่สัญญาอายุ 84 วัน ยังคงความถี่เป็นรายสัปดาห์เช่นเดิม ทั้งนี้ Fed หวังว่ามาตรการนี้จะช่วยรักษาสภาพคล่องให้เพียงพอต่อความต้องการสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. ของภาคธุรกิจและครัวเรือนทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>- (20 มี.ค. 63) Fed ประกาศผ่อนปรนเกณฑ์การปล่อยสภาพคล่องผ่านช่องทาง Money Market Mutual Fund Liquidity Facility (MMLF) โดยให้นำสินทรัพย์ที่มีคุณภาพสูงซึ่งออกโดยรัฐบาลท้องถิ่นมาเป็นหลักประกันค้ำประกันได้ เพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้ตราสารดังกล่าว หลังจากที่ยักลงทุนได้ขายกองทุนรวมตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาลท้องถิ่นมูลค่า 12.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา ทั้งนี้ตราสารที่ออกโดยรัฐบาลท้องถิ่นที่นำมาใช้เป็นหลักประกันจะต้องมีอายุไม่เกิน 12 เดือนจากวันที่กู้และมีอันดับความน่าเชื่อถือระยะสั้นไม่ต่ำกว่า SP1, MIG1 หรือ F1 โดยอัตราดอกเบี้ยสำหรับการกู้ยืมโดยการใช้หลักทรัพย์ประเภทนี้จะเท่ากับ Primary Credit Rate + 25 bps ซึ่งต่ำกว่าการใช้หลักทรัพย์อื่นที่ไม่ใช่พันธบัตรรัฐบาลหรือที่ค้ำประกันโดยรัฐบาลหรือออกโดยหน่วยงานที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล (GSE) ซึ่งคิดอัตราดอกเบี้ยเท่ากับ Primary Credit Rate + 100 bps</p> <p>- (23 มี.ค. 63) Fed ประกาศมาตรการเพิ่มเติมหลายรายการ เพื่อเสริมสภาพคล่องในตลาดการเงินและช่วยเหลือภาคธุรกิจและครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19</p> <ul style="list-style-type: none"> • ขยายมาตรการ QE โดยเข้าซื้อพันธบัตรรัฐบาล และ agency mortgage-backed securities เป็นแบบไม่จำกัดวงเงินในปริมาณ

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	<p>ตามที่จำเป็น และขยายขอบเขตการซื้อสินทรัพย์ให้ครอบคลุมถึง commercial mortgage-backed securities (CMBS)</p> <ul style="list-style-type: none"> • สนับสนุนสินเชื่อหมุนเวียนในวงเงิน 300 พันล้านดอลลาร์ สรอ.9 ให้กับภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ • สนับสนุนด้านสินเชื่อให้ธุรกิจขนาดใหญ่ โดยเปิดหน้าต่าง 10 Primary Market Corporate Credit Facility (PMCCF) เพื่อสนับสนุนการออกพันธบัตรและหุ้นกู้ในตลาดแรก โดยสามารถเข้าซื้อหุ้นกู้ในระดับ investment grade โดยตรง และปล่อยสินเชื่อ bridge financing อายุ 4 ปี และ Secondary Market Corporate Credit Facility (SMCCF) เพื่อสนับสนุนสภาพคล่องในตลาดรอง โดยเข้าซื้อหุ้นกู้ภาคเอกชนของบริษัทสหรัฐฯ ในระดับ investment grade รายตัว และเข้าซื้อแบบกองทุนหุ้นกู้ในรูปแบบ exchange-traded funds (ETFs) ที่จดทะเบียนในสหรัฐฯ • Term Asset-Backed Securities Loan Facility (TALF) มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการไหลเวียนของสินเชื่อไปยังภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ โดย TALF จะปล่อยกู้ให้ผู้ถือ AAA-rated asset-backed securities (ABS) ที่หนุนหลังด้วยสินเชื่อใหม่ สำหรับการศึกษาศินเชื่อซื้อรถ สินเชื่อบัตรเครดิต สินเชื่อธุรกิจขนาดเล็กที่ค้ำประกันโดย Small Business Administration (SBA) รวมถึงสินทรัพย์อื่นๆ บางชนิดด้วย • ขยายประเภทสินทรัพย์ที่ใช้เป็นหลักประกันสำหรับหน้าต่าง Money Market Mutual Fund Liquidity Facility (MMLF) ให้ครอบคลุมถึง municipal variable rate demand notes (VRDNs) และ bank certificates of deposit • ขยายและผ่อนปรนประเภทสินทรัพย์ที่ใช้เป็นหลักประกันสำหรับหน้าต่าง Commercial Paper Funding Facility (CPFF) ให้ครอบคลุมถึง high-quality, tax-exempt commercial paper และ Commercial paper ที่ถูกลดอันดับเครดิตจาก A1/P1/F1 เป็น A2/P2/F2 ระหว่างวันที่ 17 มี.ค. ถึงปัจจุบัน รวมทั้งปรับลดอัตราดอกเบี้ยในการทำธุรกรรมผ่านหน้าต่าง • ขยายและผ่อนปรนประเภทสินทรัพย์ที่ใช้เป็นหลักประกันสำหรับหน้าต่าง Commercial Paper Funding Facility (CPFF) ให้ครอบคลุมถึง high-quality, tax-exempt commercial paper และ Commercial paper ที่ถูกลดอันดับเครดิตจาก A1/P1/F1 เป็น A2/P2/F2 ระหว่างวันที่ 17 มี.ค. ถึงปัจจุบัน รวมทั้งปรับลดอัตราดอกเบี้ยในการทำธุรกรรมผ่านหน้าต่าง

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	<p>- (23 มี.ค. 63) Fed ร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องซึ่งประกาศมาตรการสนับสนุนให้สถาบันการเงิน (สง.) ปลอยกู้ให้ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของ COVID-19 ได้แก่ (1) อนุญาตให้ สง. พิจารณาใช้เกณฑ์ “standardized approach for measuring counterparty credit risk” rule หรือ “SA-CCR rule”¹² ได้ตามความพร้อมของแต่ละ สง. เลื่อนเร็วขึ้นจากกำหนดเดิมที่จะมีผล 1 เม.ย. 63 และ (2) ให้ทางเลือก สง. ชะลอการบังคับใช้มาตรฐานบัญชีใหม่ “current expected credit loss” (CECL) ออกไปจากเดิมอีก 2 ปี เพิ่มเติมจาก Transition period ที่เคยให้ไว้ 3 ปี</p> <p>- (31 มี.ค. 63) Fed ประกาศเปิดหน้าต่าง a temporary Repurchase agreement facility (FIMA Repo Facility) สำหรับธนาคารกลางต่างประเทศ (เริ่มเปิดทำธุรกรรมในวันที่ 6 เม.ย. และจะดำเนินการต่อเนื่องอย่างน้อย 6 เดือน) เพื่อช่วยสนับสนุนกลไกการทำงานของตลาดการเงินซึ่งรวมถึงตลาดพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ให้ดำเนินได้อย่างราบรื่น และรักษาการไหลเวียนของสินเชื่อไปสู่ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจของสหรัฐฯ ทั้งนี้ จะอนุญาตให้ผู้ถือบัญชี FIMA ซึ่งประกอบไปด้วยธนาคารกลางและองค์กรระหว่างประเทศที่มีบัญชีอยู่ที่ FRBNY สามารถเข้าทำธุรกรรม Repo กับ Fed โดยการนำพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ที่อยู่ที่ Fed มาแลกเปลี่ยนเงิน USD ชั่วคราว เพื่อนำไปปล่อยให้สถาบันการเงินในประเทศตนเองได้ ซึ่ง Fed เชื่อว่าหน้าต่างนี้จะช่วยเพิ่มทางเลือกในการหาเงิน USD จากการที่จะต้องขายพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ในช่วงที่ตลาดมีสภาพคล่องต่ำ และเชื่อว่าหน้าต่างนี้จะมาช่วยเสริมกับมาตรการ U.S. dollar liquidity swap lines ที่ Fed ได้ทำไปกับธนาคารกลางต่าง ๆ ในการช่วยลดความตึงตัวของ USD liquidity และสร้างความเชื่อมั่นให้กับตลาดอีกด้วย</p> <p>- (1 เม.ย. 63) Fed ประกาศปรับเกณฑ์การคำนวณ Supplementary leverage ratio (SLR)¹³ ของสถาบันการเงิน (สง.) ให้เป็นการชั่วคราวถึงสิ้น มี.ค. 64 เพื่อเพิ่มความสามารถของ สง. ในการปล่อยสินเชื่อให้ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ และช่วยลดความตึงตัวในตลาดพันธบัตรรัฐบาล โดย Fed เห็นว่าในช่วงที่ผ่านมา งบการเงินของ สง. มีขนาดใหญ่ขึ้นจากการเร่งเบิกสินเชื่อของภาคธุรกิจและมีเงินฝากกลับเข้ามาในระบบ สง. มากขึ้น พร้อมกับปริมาณเงินฝากของ สง. ที่ Fed เพิ่มขึ้นตามการเข้าซื้อสินทรัพย์ จนทำให้กระทบต่อการทำหน้าที่เป็นตัวกลางและต่อภาวะสภาพคล่องในตลาดพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ดังนั้น เพื่อให้ สง. สามารถสนับสนุนการปล่อยสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจและครัวเรือน จึงเห็นควรให้ยกเว้นการนับพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ และเงินฝากที่ Fed</p>

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	<p>นอกจากการคำนวณ total leverage exposure ซึ่งเป็นตัวหาร (denominator) ที่ใช้ในการคำนวณ SLR (tier 1 capital/total leverage exposure) เป็นการชั่วคราว ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยให้ สง. ขยายขนาดงบการเงินและทำหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงินได้อย่างเหมาะสม</p> <p>- (8 เม.ย. 63) Fed ประกาศผ่อนปรนเกณฑ์ asset cap ที่ควบคุมขนาดงบการเงิน ให้แก่ธนาคาร Wells Fargo เป็นการชั่วคราว 15 เพื่อให้ธนาคารสามารถให้ความช่วยเหลือธุรกิจขนาดเล็กเพิ่มเติมได้ โดย Fed อนุญาตให้เฉพาะกรณีการปล่อยสินเชื่อให้ธุรกิจขนาดเล็กตามโครงการ Paycheck Protection Program (PPP) และ Main Street Lending Program เท่านั้น ทั้งนี้ Fed ได้กำหนดให้ Wells Fargo ต้องโอนผลประโยชน์ที่ได้จาก PPP และ Main street Lending Program ไปยังกระทรวงการคลังหรือองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรอื่นที่ได้รับอนุมัติจาก Fed ให้สนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก</p> <p>- (9 เม.ย. 63) Fed ประกาศมาตรการสินเชื่อราว 2.3 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อช่วยพยุงเศรษฐกิจ ซึ่งมุ่งให้ความช่วยเหลือแก่ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ รวมทั้งช่วยเสริมสภาพคล่องให้กับรัฐบาลท้องถิ่นในการให้ความช่วยเหลือในช่วงที่เกิดการแพร่ระบาดของ COVID-19 รายละเอียดดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • Paycheck Protection Program Liquidity Facility (PPPLF) เป็นการปล่อยสภาพคล่องให้ สง. ที่เข้าร่วม โดยนำสินเชื่อที่ปล่อยให้ธุรกิจขนาดเล็กมาเป็นหลักประกันได้ตามมูลค่าที่ตราไว้ • Main Street Lending Program ประกอบด้วย Main Street New Loan Facility (MSNLF) และ Main Street Expanded Loan Facility (MSELF) โดย Fed จะปล่อยสภาพคล่องวงเงิน 600 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ให้ SPV ที่ได้รับเงินทุนจากกระทรวงการคลังจำนวน 75 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตาม Coronavirus Aid, Relief, and Economic Security Act (CARES Act) เพื่อไปซื้อสินเชื่อจาก สง. ที่เข้าร่วมโครงการ โดยสินเชื่อที่ SPV ซื้อมันจะต้องมีคุณสมบัติตามที่ Fed กำหนด นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดเงื่อนไขการใช้สินเชื่อไว้ด้วย อาทิ บริษัทที่จะขอสินเชื่อตามโครงการนี้จะต้องพยายามอย่างเต็มที่ที่จะคงการจ้างงานและจ่ายเงินเดือนพนักงาน พร้อมทั้งปฏิบัติตามข้อจำกัดด้าน compensation stock repurchase และ dividend ที่ระบุไว้ใน CARES Act หากบริษัทมีการฝ่าฝืนจะถูกให้ออกจากโครงการได้

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	<ul style="list-style-type: none"> • ขยายขนาดและขอบเขตของหน้าต่าง Primary Market Corporate Credit Facilities (PMCCF) and Secondary Market Corporate Credit Facilities (SMCCF) และ Term Asset-Backed Securities Loan Facility (TALF) เพื่อเพิ่มการไหลเวียนของสินเชื่อสู่ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ ในวงเงินรวมสามหน้าต่างที่ 850 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ผ่าน SPV ที่ได้รับเงินทุนจากกระทรวงการคลังจำนวน 85 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตาม CARES Act ทั้งนี้ หน้าต่าง TALF ได้ขยายขอบเขตหลักประกันให้ครอบคลุมถึง AAA tranches ของ commercial mortgage-backed securities (CMBS) ที่ออกมาแล้ว และ collateralized loan obligations (CLO)ที่กำลังจะออกใหม่ด้วย รวมทั้งผ่อนคลายเกณฑ์การรับหลักประกันสำหรับหน้าต่าง PMCCF และ SMCCF ให้ครอบคลุมถึงหลักประกันที่มี credit rating ต่ำถึงระดับ BB-/Ba3 โดยมีข้อกำหนดว่าผู้ออกตราสารดังกล่าวต้องมี credit rating ไม่ต่ำกว่าระดับ BBB-/Baa3 ณ วันที่ 22 มี.ค. 63 • จัดตั้งหน้าต่าง Municipal Liquidity Facility เพื่อช่วยเหลือรัฐและรัฐบาลท้องถิ่นในด้าน สภาพคล่อง และมีการชะลอการจ่ายภาษี ในวงเงิน 500 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ผ่าน SPV ซึ่งกระทรวงการคลังให้เงินทุนจำนวน 35 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตาม CARES Act โดยหน้าต่าง Municipal Liquidity Facility จะเข้าซื้อ short term notes¹⁸ โดยตรงจากระดับรัฐบาลท้องถิ่น • ประกาศเกณฑ์ในการคำนวณ Capital requirement สำหรับสินเชื่อในโครงการ Small Business Administration's Paycheck Protection Program (PPP) โดยกำหนดให้ risk weight อยู่ที่ 0 เนื่องจากเห็นว่าไม่มีความเสี่ยงด้านเครดิตและตลาดบนสินเชื่อ PPP <ul style="list-style-type: none"> - (27 เม.ย. 63) Fed ประกาศขยายขอบเขตของมาตรการ Municipal Liquidity Facility (MLF) โดย (1) ขยาย eligible issuer ให้ครอบคลุมพันธบัตรระยะสั้นที่ออกโดยมลรัฐ (county) ที่มีประชากรมากกว่า 500,000 คนขึ้นไป (ลดลงจากเกณฑ์เดิมที่ตั้งไว้ที่ 2,000,000 คน) และพันธบัตรระยะสั้นที่ออกโดยเมือง (city) ที่มีประชากรมากกว่า 250,000 คนขึ้นไป (ลดลงจากเดิมที่ตั้งไว้ที่ 1,000,000 คนขึ้นไป) ทั้งนี้ มลรัฐและเมืองที่เป็นผู้ออกตราสารต้องมีอันดับความน่าเชื่อถือระดับ Investment Grade (2) ขยายอายุของพันธบัตรระยะสั้นขึ้นมาอยู่ที่ 36 เดือน จากเดิมที่ตั้งไว้ 12 เดือน - (30 เม.ย. 63) Fed ประกาศปรับรายละเอียดมาตรการ Main Street Facility (MSF) หลังจากที่ได้เปิดรับฟังความเห็นจากสาธารณะ ดังนี้

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	<p>(1) เพิ่มประเภท Priority Loan (Main Street Priority Loan Facility: MSPFL) เพื่อรองรับบริษัทที่มีระดับ leverage สูง โดยมีเงื่อนไขว่าผู้กู้จำเป็นต้องมีภาระหนี้สินเดิมไม่เกินกว่า 6 เท่าของรายได้ โดยในสินเชื่อที่เข้าข่าย Priority Loan จะมีการเพิ่ม risk sharing จากสถาบันการเงินผู้ปล่อยกู้มาอยู่ที่ 15% (ขณะที่สินเชื่ออื่นภายใต้โครงการ MSF อยู่ที่ 5%) หรือสถาบันการเงินจะต้องถือสินเชื่อที่สัดส่วน 15% ในงบการเงินของสถาบันการเงิน จนกว่าสินเชื่อนั้นจะครบกำหนดหรือกระทั่ง Main Street SPV จะขายสินเชื่อดังกล่าว (2) ลดขนาดสินเชื่อชั้นต่ำลงมาที่ 500,000 ดอลลาร์ สรอ. (จากเดิมที่ 1,000,000 ดอลลาร์ สรอ.) สำหรับ New Loans (Main Street New Loan Facility: MSNLF) และ Priority Loans (MSPFL) โดยคงขนาดสินเชื่อชั้นต่ำสำหรับ Expanded Loan (Main Street Expanded Loan Facility: MSELF) ที่ 1,000,000 ดอลลาร์ สรอ. ตามเดิม (3) ขยายเกณฑ์ด้านขนาดธุรกิจที่สามารถขอเข้าร่วมโครงการได้ เพื่อให้ครอบคลุมธุรกิจขนาดกลางมากขึ้น โดยครอบคลุมธุรกิจที่มีการจ้างงานไม่เกิน 15,000 ตำแหน่ง (จากเดิมกำหนดไว้ที่ไม่เกิน 10,000 ตำแหน่ง) หรือมีรายรับต่อปีไม่เกิน 5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (จากเกณฑ์เดิมที่กำหนดไว้ไม่เกิน 2.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ.)</p> <p>- (1 พ.ค. 63) Fed ขยายเกณฑ์ด้านสถาบันการเงินและหลักประกันของมาตรการ Paycheck Protection Program Liquidity Facility (PPPLF) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายความครอบคลุมของมาตรการในการเสริมสภาพคล่องให้แก่ธุรกิจขนาดเล็ก ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • ปรับเกณฑ์ผู้ปล่อยกู้ผ่านโครงการ PPP โดยจะเพิ่มประเภทสถาบันการเงินที่สามารถเข้าร่วมในมาตรการ PPPLF โดยครอบคลุมถึง ธนาคาร, credit union, community development financial institutions และสมาชิกของ farm credit system • ขยายเกณฑ์สินเชื่อที่ใช้ค้ำประกันในการขอสภาพคล่องให้ครอบคลุมสินเชื่อที่ SBA รับประกันภายใต้โครงการ PPP ที่สถาบันการเงินรับซื้อไปด้วย จากเดิมที่กำหนดให้เป็นสินเชื่อที่สถาบันการเงินเป็นผู้ปล่อยกู้เอง (originate) เท่านั้น <p>(11 พ.ค. 63) Fed ประกาศรายละเอียดการคำนวณราคาของ Municipal bond ระยะไม่เกิน 3 ปีที่จะรับซื้อภายใต้ Municipal Liquidity Facility ซึ่งมีวงเงินรวม 500 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยจะกำหนดอัตราผลตอบแทนของ Municipal bond ที่รับซื้อโดยอ้างอิง</p>

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	<p>-ตาม Overnight Index Swap ในระยะที่ใกล้เคียง และบวกเพิ่ม spread ตามอันดับความน่าเชื่อถือของพันธบัตรนั้น ไล่เรียงจาก 150 bps สำหรับ AAA rating ไปจนถึง 590 bps สำหรับ Sub-Investment Grade โดยหากเป็น Taxable municipal bond จะใช้การคำนวณลักษณะเดียวกัน แต่ปรับ factor การคำนวณบางส่วน นอกจากนี้ ยังผ่อนปรนให้สามารถซื้อ Municipal bond ที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือจากบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือรายเดียว จากเดิมที่กำหนดไว้ที่ 2 รายขึ้นไป</p> <p>- (12 พ.ค. 63) Fed ประกาศรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่ใช้อ้างอิงในมาตรการ Term Asset-Backed Securities Loan Facility (TALF)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fed ให้สภาพคล่องภายใต้วงเงิน 100 พันล้านดอลลาร์ สรอ. แก่ special purpose vehicle (SPV) ที่มีกระทรวงการคลังลงเงินลงทุน 10 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากงบประมาณ CARES Act ซึ่ง TALF SPV จะนำสภาพคล่องออกไปให้ non-recourse loan ระยะ 3 ปีแก่ภาคเอกชน โดยเรียก Asset-Backed Security (ABS) เป็นสินทรัพย์ค้ำประกัน ซึ่ง ABS ที่เข้าข่ายได้แก่ Commercial Mortgage Backed Securities (CMBS), SBA Pool Certificates และ Development Company Participation Certificates ที่ออกก่อนวันที่ 23 มี.ค. 63 และได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่ระดับ highest investment grade rating จากสถาบันจัดอันดับที่ยอมรับอย่างน้อย 2 แห่ง โดย securitized loan ของ ABS ที่เข้าข่ายได้แก่ static Collateralized Loan Obligations (CLOs) ซึ่งออกโดยภาคเอกชนสัญชาติอเมริกัน o (12 พ.ค. 63) Federal Reserve Bank of New York ประกาศเริ่มการเข้าซื้อ ETFs ภายใต้มาตรการ Secondary Market Corporate Credit Facility (SMCCF) เป็นครั้งแรก • Federal Reserve Bank of New York เริ่มเข้าซื้อ corporate-debt ETFs ภายใต้มาตรการ Secondary Market Corporate Credit Facility (SMCCF) เป็นครั้งแรก โดยทำธุรกรรมกับ Primary Dealer ที่มีคุณสมบัติเข้าเกณฑ์ ทั้งนี้ ภายใต้ SMCCF นั้น มีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนสภาพคล่องให้แก่บริษัทที่เป็นผู้จ้างงานขนาดใหญ่ และเพิ่มสภาพคล่องในตลาดรองของหุ้นกู้เอกชน โดยภายใต้ SMCCF นั้น Fed จะเข้าซื้อทั้งหุ้นกู้เอกชนที่อายุไม่เกิน 5 ปี ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า BBB- ที่ราคาซึ่งประเมินแล้วว่าเป็น fair market value และซื้อ corporate-debt ETF ที่ราคาไม่สูงกว่า NAV ที่ประมาณการอย่างมีนัยสำคัญ โดยตามแผนการเข้าซื้อจะแบ่งออกเป็น 3 ระยะได้แก่

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการรักษาเสถียรภาพ	(1) stabilization phase เพื่อเพิ่มสภาพคล่องที่ลดลงไปในช่วงเดือนมี.ค. (2) ongoing monitoring phase และ (3) reduction in support phase โดย SMCCF จะดำเนินไปไม่เกินวันที่ 30 ส.ค. นอกจากนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

2. สหราชอาณาจักร

ธนาคารกลางอังกฤษ (BoE) และรัฐบาลของสหราชอาณาจักรได้ประกาศมาตรการเยียวยาและฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยมูลค่ารวมของมาตรการทั้งหมดคิดเป็นราว 483.2 พันล้านปอนด์ (คิดเป็นประมาณ 22% ของ GDP) โดยมีรายละเอียดดังนี้

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<p>- (11 มี.ค. 63) BoE ประกาศมาตรการช่วยเหลือ ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • มาตรการ Term Funding Scheme with additional incentives for SMEs (TFSME) มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนเงินให้สินเชื่อแก่กลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยโครงการดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นให้ ธพ. ต่างๆ ปรับเพิ่มปริมาณการปล่อยสินเชื่อให้แก่ภาคธุรกิจ โดยเน้นไปที่ SMEs ทั้งนี้ BoE จะเป็นผู้สนับสนุนเงินทุนต้นทุนต่ำให้แก่ธนาคารเพื่อใช้ในโครงการดังกล่าว ซึ่งจะช่วยบรรเทาผลกระทบต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจของ ธพ. โดยจำนวนเงินที่ ธพ. จะยืมเงินจาก BoE ได้ ประกอบด้วย (1) Initial allowance มูลค่า 5% ของเงินให้สินเชื่อที่ ธพ. ให้แก่ครัวเรือนและภาคธุรกิจ และ (2) Additional allowance โดย ธพ. ที่เน้นการปล่อยสินเชื่อให้แก่ธุรกิจ SME จะสามารถยืมเงินจาก BoE ได้ถึง 5 เท่า แต่หากให้แก่ non-SME จะได้เพียง 1 เท่า • มาตรการด้าน Macroprudential policy โดย BoE ประกาศปรับลด “countercyclical capital buffer rate” สำหรับ ธพ. ในสหราชอาณาจักรลงสู่ 0% จากเดิมที่ 1% เพื่อให้ ธพ. มีความสามารถในการปล่อยสินเชื่อมากยิ่งขึ้น <p>- (11 มี.ค. 63) รัฐบาลประกาศมาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • การยกเว้นค่าธรรมเนียม (Business Rates retail discount) แก่ธุรกิจขนาดเล็ก รวมถึงธุรกิจในภาคท่องเที่ยวและบริการเป็นเวลา 1 ปี และการสนับสนุนทางการเงิน (Small Business Rate Relief) มูลค่า 2.2 พันล้านปอนด์ โดยเป็นการให้เงินจำนวน 3,000 ปอนด์ กับธุรกิจขนาดเล็กประมาณ 7 แสนบริษัท

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<ul style="list-style-type: none"> • เลื่อนการจ่ายภาษี สำหรับธุรกิจและบุคคลที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ให้สามารถยื่นเรื่องเพื่อขอรับพิจารณาเลื่อนการชำระภาษีออกไป <ul style="list-style-type: none"> - (17 มี.ค. 63) BoE และรัฐบาลประกาศมาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจขนาดใหญ่ด้านสภาพคล่อง (COVID Corporate Financing Facility: CCFF) โดย BoE จะรับซื้อ commercial paper ที่มี maturity ไม่เกิน 1 ปี จากธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ เพื่อช่วยให้ภาคธุรกิจมีสภาพคล่องเพียงพอจ่ายค่าจ้างและ suppliers ในช่วงที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 โดยมาตรการนี้จะมีระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือน หรือจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย - (17 มี.ค. 63) รัฐบาลประกาศมาตรการค้ำประกันสินเชื่อมูลค่า 330 พันล้านปอนด์ และ มาตรการอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือภาคธุรกิจ SMEs และครัวเรือนเพิ่มเติม ดังนี้ • Coronavirus Business Interruption Loan Scheme (CBILS) สำหรับธุรกิจ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 จะสามารถขอสินเชื่อวงเงินไม่เกิน 5 ล้านปอนด์ และไม่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมและดอกเบี้ยช่วง 12 เดือนแรก โดยรัฐบาลค้ำประกันวงเงินสินเชื่อ 80% ทั้งนี้ เงื่อนไขของการเป็นธุรกิจ SMEs คือ จะต้องมียาได้ไม่เกิน 45 ล้านปอนด์ต่อปี โดยสามารถขอสินเชื่อผ่านธนาคารของรัฐ (British Business Bank) และสถาบันการเงินอื่นๆ ที่เข้าร่วมโครงการ • การช่วยเหลือธุรกิจค้าปลีกและการท่องเที่ยว (Retail, Hospitality and Leisure Grant Fund: RHLGF) โดยธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าปลีกและการท่องเที่ยวจะได้รับเงินแบบครั้งเดียว โดย (1) ธุรกิจที่มีมูลค่าไม่เกิน 15,000 ปอนด์ จะได้รับเงิน 10,000 ปอนด์ และ (2) ธุรกิจที่มีมูลค่า 15,000 – 51,000 ปอนด์ จะได้รับเงิน 25,000 ปอนด์ - (20 มี.ค. 63) รัฐบาลประกาศมาตรการเพื่อช่วยบรรเทาภาระของภาคธุรกิจและครัวเรือนเพิ่มเติม ประกอบด้วย (1) รับการเลื่อนชำระ VAT เฉพาะภาคธุรกิจที่มีการจดทะเบียนจนถึงเดือน มิ.ย. 63 และภาษีรายได้ (income tax) ที่ต้องยื่นในเดือน ก.ค. ให้เลื่อนออกไปจนถึง ม.ค. 64 (2) การยกเว้นการจ่ายดอกเบี้ย 12 เดือน (Business Interruption Payment) ตามแผนที่ได้ประกาศไปก่อนหน้านี้ (Coronavirus Business Interruption Loan Scheme) (3) การให้เครดิตภาษีเพิ่มเติม (Universal credit and Tax credit) โดยผู้ที่ยื่นภาษีจะได้รับคืนภาษีเพิ่มขึ้นสัปดาห์ละ 20 ปอนด์ (1,040 ปอนด์ต่อปี) และ (4) เงินสนับสนุนผู้เช่าที่อยู่อาศัยโดย Housing Benefit และ Universal Credit (หน่วยงานของรัฐ) โดยจะอนุมัติให้จ่ายค่าเช่าบ้าน

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<p>ต่ำสุดที่ 30% ของค่าเช่าบ้านในแต่ละเขต โดยมีผลตั้งแต่ 1 เม.ย. 63 - (26 มี.ค. 63) รัฐบาลประกาศมาตรการช่วยเหลือเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ประกาศเลื่อนการชำระ VAT เพิ่มเติมให้กับธุรกิจที่ถึงกำหนดชำระระหว่างวันที่ 20 มี.ค. - 30 มี.ย. 63 โดยภาคธุรกิจสามารถขอเลื่อนชำระได้และจะไม่เสียค่าปรับ ประกาศมาตรการ Self-employed income support scheme (SEISS-1st grant) โดยผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวและได้รับผลกระทบจะสามารถขอภาษีคืนได้ 80% ของ trading profit สูงสุดไม่เกิน 7,500 ปอนด์ โดยจะต้องยื่นขอก่อน 13 ก.ค. - 17 ส.ค. 63 (3 เม.ย. 63) รัฐบาลประกาศมาตรการช่วยเหลือด้านสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจเพิ่มเติม ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ขยายขอบเขตภาคธุรกิจ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 (Coronavirus Business Interruption Loan Scheme: CBILS) โดยขยายให้ครอบคลุมธุรกิจ SMEs ทั้งหมด จากเดิมที่จำกัดให้เฉพาะบริษัทที่ได้รับผลกระทบจนไม่สามารถดำเนินกิจการได้เท่านั้น เพื่อช่วยเหลือธุรกิจ SMEs ที่สถานะของบริษัทอาจไม่ตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขของมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐที่ประกาศออกมาก่อนหน้านี้ มาตรการช่วยเหลือด้านสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจขนาดใหญ่ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 (Coronavirus Large Business Interruption Loan Scheme: CLBILS) โดยภาคธุรกิจขนาดกลาง-ใหญ่สามารถขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินสูงสุดไม่เกิน 50 ล้านปอนด์ 40 โดยรัฐบาลค้ำประกันวงเงินสินเชื่อ 80% ทั้งนี้ เงื่อนไขของการเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ คือ จะต้องมียรายได้อยู่ระหว่าง 45 - 500 ล้านปอนด์ ต่อปี โดยมาตรการดังกล่าวมีขึ้นเพื่อเพิ่มความมั่นใจแก่ธนาคารพาณิชย์ในการปล่อยสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจขนาดใหญ่ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 <p>(20 เม.ย. 63) รัฐบาลประกาศมาตรการช่วยเหลือด้านสินเชื่อแก่บริษัทที่สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ที่ประสบปัญหาการระดมทุน (Coronavirus Future Fund) โดยเป็นการให้เงินสินเชื่อ มูลค่า 125,000 - 5,000,000 ปอนด์ โดยมีเงื่อนไขว่า (1) ต้องเป็นบริษัทสัญชาติ UK (2) จะได้รับเงินสินเชื่อเมื่อสามารถระดมทุนในปริมาณที่เท่ากันได้จากนักลงทุนภายนอก และ (3) เป็นบริษัทที่ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการสินเชื่ออื่น ๆ ก่อนหน้านี้ โดยสามารถสมัครเข้าร่วมโครงการได้ถึงสิ้นเดือน ก.ย. 63</p>

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<p>- (1 พ.ค. 63) รัฐบาลประกาศมาตรการช่วยเหลือด้านสินเชื่อแก่ธุรกิจ SMEs โดยเฉพาะกลุ่ม “micro-firm” ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 (Bounce Back Loan Scheme: BBLs) โดยธุรกิจ SMEs สามารถกู้เงินได้สูงสุดที่ 25% ของผลประกอบการ ตั้งแต่ 2,000 – 50,000 ปอนด์ และรัฐบาลค้ำประกันวงเงินสินเชื่อ 100% ทั้งนี้ เงื่อนไขของการเป็นธุรกิจ SMEs คือต้องเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ trading หรือ commercial activity และมีการตั้งบริษัทก่อน 1 มี.ค. 63 รวมทั้งจะต้องไม่ได้รับสินเชื่อจากโครงการ CBILS, CLBILS และ CCFE (ยกเว้นว่าเป็นการขอ refinance) ทั้งนี้ มาตรการเพิ่มเติมนี้มีจุดประสงค์ให้เป็น “fast-track” เพื่อเสริมสภาพคล่องแบบเร่งด่วน โดยภาคธุรกิจสามารถได้รับเงินภายในไม่กี่วันภายหลังสมัคร online-application ที่ตอบคำถามเพียง 7 คำถาม</p> <p>มาตรการที่ประกาศเพิ่มเติมจากครั้งก่อน (ภายหลังวันที่ 23 พ.ค. 63)</p> <p>- (29 พ.ค. 63) รัฐบาลประกาศขยายเวลามาตรการ Self-employed income support scheme (SEISS-2nd grant) โดยผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวและได้รับผลกระทบจะสามารถขอภาษีคืนได้ 70% ของ trading profit สูงสุดไม่เกิน 6,570 ปอนด์ โดยจะต้องยื่นขอภายใน 19 ต.ค. 63</p> <p>- (24 ก.ย. 63) รัฐบาลประกาศ “Winter Economy Plan” ด้านการช่วยเหลือภาคธุรกิจ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • ประกาศขยายเวลามาตรการ Self-employed income support scheme (SEISS-3rd grant) โดยรัฐบาลจะทำการคืนภาษีให้แก่ผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวและได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดแบ่งออกเป็น 2 รอบ คือ (1) รอบเดือน พ.ย. 63 – ม.ค. 64 เป็นจำนวน 20% ของ trading profit สูงสุดไม่เกิน 1,875 ปอนด์ และ (2) รอบเดือน ก.พ. – เม.ย. 64 ยังอยู่ระหว่างการพิจารณารายละเอียดการคืนภาษี • ประกาศขยายระยะเวลาลดภาษีสำหรับธุรกิจท่องเที่ยว โดยคงให้ VAT อยู่ที่ 5% ตั้งแต่ 12 ม.ค. – 31 มี.ค. 64 • ประกาศเลื่อนการชำระ VAT (VAT deferral ‘New Payment Scheme’) โดยขยายเวลาเพิ่มจากเดิมสำหรับธุรกิจที่ถึงกำหนดชำระระหว่างวันที่ 20 มี.ค. – 30 มี.ย. 63 โดยภาคธุรกิจสามารถเลือกที่จะทยอยจ่ายภาษีได้จนถึง มี.ค. 65 โดยไม่เสียค่าปรับ

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<ul style="list-style-type: none"> • ประกาศขยายระยะเวลาด้านสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจ สำหรับทั้ง BBLS, CBILS, CLBILS และ Future Fund จนถึงเดือน พ.ย. 63 และอนุญาตให้ภาคธุรกิจสามารถทยอยผ่อนชำระได้สูงสุดไม่เกิน 10 ปี ขณะที่ CCFE ขยายระยะเวลาถึง 22 มี.ค. 64
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - (11 มี.ค. 63) เพิ่มงบประมาณให้กับ public services และ National Health Service (NHS) มูลค่า 5 พันล้านปอนด์ เพื่อให้ NHS สามารถดูแลผู้ป่วยและ staff ได้อย่างทั่วถึง รวมถึงการให้เงินทุนเพื่อการวิจัยโรคระบาดกับ National Institute for Health Research และ Department of Health and Social Care - (8 เม.ย. 63) รัฐบาลประกาศมาตรการช่วยเหลือมูลนิธิต่าง ๆ มูลค่า 750 ล้านปอนด์แก่มูลนิธิกว่า 10,000 แห่ง ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยรัฐบาลจะให้เงินโดยตรงผ่านกระทรวงต่าง ๆ แก่มูลนิธิหลักมูลค่า 360 ล้านปอนด์ และให้เงินผ่าน National Lottery Community Fund แก่มูลนิธิขนาดกลางและเล็กมูลค่า 370 ล้านปอนด์ นอกจากนี้ รัฐบาลจะบริจาคแก่มูลนิธิอื่นๆ ที่สาธารณชนตัดสินใจเลือกเพิ่มเติม ซึ่งจะมีการคัดเลือกผ่าน BBC's Big Night ในวันที่ 23 เม.ย. 63 โดยเป็นการ raise fund ผ่าน National Emergencies Trust โดยรัฐบาลได้บริจาคไว้มูลค่า 20 ล้านปอนด์ (13 เม.ย. 63) รัฐบาลเพิ่มงบประมาณให้กับ public services และ National Health Service (NHS) โดยรวมกับครั้งก่อนหน้าคิดเป็นมูลค่า 14.5 พันล้านปอนด์ - (15 พ.ค. 63) รัฐบาลประกาศให้เงินแก่กองทุน "Infection Control Fund" มูลค่า 600 ล้านปอนด์ แก่บ้านพักที่ดูแลผู้สูงอายุ (care home) <p>มาตรการที่ประกาศเพิ่มเติมจากครั้งก่อน (ภายหลังวันที่ 23 พ.ค. 63)</p> <ul style="list-style-type: none"> - (24 ก.ย. 63) รัฐบาลประกาศ "Winter Economy Plan" ด้านสาธารณสุข ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • รัฐบาลให้เงินเพื่อสนับสนุนด้านสาธารณสุข ดังนี้ (1) NHS และสถานสาธารณสุขทั่วประเทศมูลค่า 16.4 พันล้านปอนด์ (2) Home care มูลค่า 2 พันล้านปอนด์ (3) การจัดการ COVID-19 มูลค่า 60 ล้านปอนด์ และ (4) การให้บริการสาธารณะต่างๆ มูลค่า 5.8 พันล้านปอนด์
มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงาน	<ul style="list-style-type: none"> - (11 มี.ค. 63) รัฐบาลประกาศแผน "Statutory Sick Pay" (SSP) โดยจะมีการจ่ายเงินชดเชยให้กับธุรกิจ SMEs มีพนักงานไม่เกิน 250 คน และให้กับผู้ติดเชื้อหรือผู้ที่ต้องกักกันตนเองเพื่อรออาการ โดยจะได้รับเงินชดเชยเป็นเวลา 2 สัปดาห์

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงาน	<p>- (11 มี.ค. 63) รัฐบาลประกาศเลื่อนการจ่ายภาษีบุคคลธรรมดา เนื่องจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยสามารถยื่นเรื่องเพื่อขอรับพิจารณาเลื่อนการชำระภาษีออกไป</p> <p>- (17 มี.ค. 63) รัฐบาลอนุมัติให้ครัวเรือนสามารถขอยกเว้นการผ่อนชำระสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นระยะเวลา 3 เดือน</p> <p>- (20 มี.ค. 63) รัฐบาลประกาศแผน “Coronavirus Job Retention Scheme” (CJRS) โดยจะจ่ายเงินช่วยเหลือให้กับบริษัทที่ไม่ได้เลิกจ้างพนักงานสูงสุดถึง 80% หรือไม่เกินเดือนละ 2,500 ปอนด์ต่อคน ตั้งแต่ 1 มี.ค. 63 เป็นระยะเวลา 3 เดือนหรืออาจมีการขยายเวลาเพิ่มเติมเพื่อเป็นการช่วยเหลือลูกจ้าง</p> <p>- (12 พ.ค. 63) รัฐบาลขยายเวลาแผน CJRS ต่อไปอีก 3 เดือน และจะสิ้นสุดในเดือน ต.ค. 63 เพื่อช่วยเหลือลูกจ้างอย่างต่อเนื่องภายหลังการแพร่ระบาดยืดเยื้อ</p> <p>มาตรการที่ประกาศเพิ่มเติมจากครั้งก่อน (ภายหลังวันที่ 23 พ.ค. 63)</p> <p>- (1 ก.ค. 63) รัฐบาลประกาศรายละเอียดแผน CJRS ที่จะสิ้นสุดในเดือน ต.ค. โดยอนุญาตให้พนักงานกลับไปทำงานได้ตามปกติตั้งแต่ 1 ก.ค. และลดจำนวนเงินช่วยเหลือที่ให้กับบริษัทที่ไม่ได้เลิกจ้างพนักงานในเดือน ก.ย. สูงสุดไม่เกิน 70% (ไม่เกินเดือนละ 2,187.50 ปอนด์ต่อคน) และเดือน ต.ค. สูงสุดไม่เกิน 60% (ไม่เกินเดือนละ 1,875 ปอนด์ต่อคน)</p> <p>- (8 ก.ค. 63) รัฐบาลประกาศแผน “Plan for Jobs” ซึ่งเป็นแผนกระตุ้นเศรษฐกิจระยะ 2 ที่เน้นฟื้นฟูเศรษฐกิจ คิดเป็นมูลค่ากว่า 30 พันล้านปอนด์ (ประมาณ 1% of GDP) โดยเน้นด้านการสนับสนุนการจ้างงาน ซึ่งเป็นแผนต่อเนื่องจากระยะที่ 1 ที่เน้นเยียวยาเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยแผนระยะ 2 สรุปได้ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • ด้าน Supporting jobs มูลค่าประมาณ 13 พันล้านปอนด์ โดยรัฐบาลจะมีมาตรการ (1) Job Retention Bonus โดยรัฐบาลจะจ่ายเงินช่วยเหลือแบบครั้งเดียวให้แก่บริษัทที่ยังคงการจ้างงานลูกจ้างเดิมจนถึง 31 ม.ค. 64 และบริษัทจะได้รับเงินสนับสนุน 1,000 ปอนด์ต่อลูกจ้าง 1 คนที่ไม่ถูกเลิกจ้าง โดยมีเงื่อนไขว่าลูกจ้างจะต้องมีเงินเดือนขั้นต่ำเฉลี่ย 520 ปอนด์ต่อเดือนระหว่าง 1 พ.ย. 63 - 31 ม.ค. 64 (มูลค่าประมาณ 9.4 พันล้านปอนด์) (2) Kickstart Scheme เพื่อเป็นการสนับสนุนการจ้างงานในกลุ่มอายุ 16-24 ปี โดยรัฐบาลจะสนับสนุนค่าจ้างขั้นต่ำ (25 ชั่วโมง/สัปดาห์) เป็นเวลา 6 เดือน โดย

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงาน	<p>นายจ้างสามารถเพิ่มให้ต่างหากได้ (มูลค่า 2 พันล้านปอนด์) (3) Training & apprenticeships หรือการอบรมและฝึกอาชีพ (มูลค่า 1.6 พันล้านปอนด์)</p> <ul style="list-style-type: none"> • ด้าน Creating jobs มูลค่า 14.6 พันล้านปอนด์ ผ่านการก่อสร้างต่างๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน อาคาร โรงเรียน โรงพยาบาล ถนน และที่พักอาศัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น • ด้าน Protecting jobs รวมมูลค่า 4.6 พันล้านปอนด์ ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> • (1) VAT cut สำหรับผู้ประกอบการในภาคบริการที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากการแพร่ระบาดของไวรัสจาก 20% เหลือ 5% เป็นระยะเวลา 6 เดือน (มูลค่า 4.1 พันล้านปอนด์) • (2) Eat Out to Help Out (EOHO) ประชาชนได้รับส่วนลด 50% จากการรับประทานอาหารนอกบ้านในร้านอาหารหรือคาเฟ่ที่ลงทะเบียนไว้ระหว่างวันจันทร์-พุธ เฉพาะในเดือนสิงหาคม • (3) การยกเว้น Stamp duty ชั่วคราว สำหรับการซื้อขายบ้านมูลค่าไม่เกิน 500,000 ปอนด์ (เดิม 125,000 ปอนด์) โดยหมดเขตวันที่ 31 มี.ค. 64 - (24 ก.ย. 63) รัฐบาลประกาศ “Winter Economy Plan” ด้านการจ้างงาน ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> • มาตรการ “Job Support Scheme” สำหรับช่วยเหลือธุรกิจที่ยังสามารถเปิดกิจการได้แต่ได้รับผลกระทบจากอุปสงค์ที่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งลูกจ้างจะต้องมีชั่วโมงการทำงานขั้นต่ำ 1/3 ของชั่วโมงทำงานปกติ โดยรัฐบาลและนายจ้างจะช่วยสนับสนุนเงินในส่วนที่ของชั่วโมงลูกจ้างไม่ได้รับการจ้างงานฝั่งละ 33% ของเงินเดือน แต่รัฐบาลจะสนับสนุนไม่เกิน 697.92 ปอนด์ต่อเดือน โดยมาตรการนี้มีระยะเวลา 6 เดือน เริ่มตั้งแต่ 1 พ.ย. 63 - เม.ย. 64 • ขยายระยะเวลาการจ่ายภาษีบุคคลธรรมดา สำหรับผู้ที่ต้องจ่ายภาษีไม่เกิน 30,000 ปอนด์ โดยผู้ที่มีกำหนดจ่ายภาษีในเดือน ม.ค. 64 สามารถยืดระยะเวลาการจ่ายออกไปได้อีก 12 เดือน

3. จีน

ทางการเงิน ทั้งรัฐบาลและธนาคารกลางจีน (PBOC) มีมาตรการออกมาอย่างต่อเนื่อง โดยมาตรการมีทั้งระดับมหภาคและมาตรการที่เน้นเฉพาะกลุ่ม รวมถึงมาตรการเพิ่มเติมที่ออกโดยรัฐบาลของแต่ละมณฑล โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

มาตรการ	การดำเนินการ
<p>มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs</p>	<p>มาตรการระดับประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - (17 ก.พ. 63) PBOC ลดอัตราดอกเบี้ย 1y LPR ลง 10bps มาที่ 4.05% และ 5y LPR จำนวน 5bps มาที่ 4.75% ทำให้ต้นทุนการกู้ยืมของภาคธุรกิจปรับลดลง - (21 ก.พ. 63) State Taxation Administration ยกเว้น social security collection (เช่น กองทุนเงินบำนาญ เงินช่วยเหลือคนว่างงานและพนักงานที่ได้รับบาดเจ็บ) ให้แก่บริษัทขนาดใหญ่และ SMEs เป็นเวลาไม่เกิน 5 เดือนและ 3 เดือนตามลำดับ - (25 ก.พ. 63) PBOC เพิ่มโควตาการ refinance สินเชื่อในโครงการ ‘COVID-19 prevention’ เป็น 500 พันล้านหยวน เพิ่มขึ้นจากเดิมที่ 300 พันล้านหยวน และอัตราดอกเบี้ยการ refinance สำหรับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสำหรับธุรกิจ SMEs จะลดลง 25bps มาที่ 2.5% โดย refinancing quota ดังกล่าวจะให้กับธุรกิจในกลุ่มภาคการเกษตร อาชีพเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ กลุ่มผู้ส่งออก และธุรกิจด้านร้านอาหารและโรงแรม - (24 ก.พ. 63) National Health Security Admission ลดการเก็บเงินทุนสำรองเพื่อเป็น ค่ารักษาพยาบาลของพนักงานให้แก่บริษัทเอกชนลง 50% (เป็นเวลาไม่เกิน 5 เดือน) ซึ่งจะช่วยลดภาระให้แก่ภาคธุรกิจรวมจำนวน 150 พันล้านหยวน - (1 มี.ค. 63) PBOC และคณะกรรมการกำกับดูแลธนาคารกำหนดให้ ธพ. ในมณฑลหูเป่ย์มี grace period ให้กับบริษัททุกแห่งที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ในการชำระเงินต้นและดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ 25 ม.ค. – 30 มิ.ย. 63 และไม่คิดดอกเบี้ยเพิ่มเติมจากการผิดนัดชำระหนี้ - (1 มี.ค. 63) กระทรวงคมนาคมสนับสนุนบริษัทที่ให้บริการแท็กซี่ โดยการลดค่าธรรมเนียมและให้เงินสนับสนุนเพิ่มเติม - (5 มี.ค. 63) China State Railway Group ลดค่าขนส่งทั่วไป (logistic miscellaneous fee) ลง 50% มีผลจนถึงวันที่ 30 มิ.ย. 63 - (6 มี.ค. 63) China Securities Regulatory Commission ลดอัตราส่วนการหักเงินเข้ากองทุนคุ้มครองนักลงทุน (Investor protection fund) ของบริษัทหลักทรัพย์ - (9 มี.ค. 63) Civil Aviation Administration of China ลดค่าบริการสนามบินลง 10% และจะเร่งโครงการลงทุนจำนวน 100 พันล้านหยวนให้แล้วเสร็จในปี 63

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<ul style="list-style-type: none"> - (10 มี.ค. 63) China Custom ลดค่าธรรมเนียมให้กับผู้ส่งออก อาทิ ค่าปรับจากการสำแดงสินค้าล่าช้าและชำระค่าธรรมเนียมล่าช้า - (12 มี.ค. 63) กระทรวงพาณิชย์เพิ่มการคืนภาษีรายได้การส่งออกและเพิ่มวงเงินสินเชื่อที่เป็น foreign trade ให้แก่ผู้ส่งออกจีน - (13 มี.ค. 63) PBOC ลดสัดส่วนการกันเงินสำรองของ ธพ. (Targeted Reserve Requirement Ratio หรือ Targeted RRR) จำนวน 50-100bps เฉพาะธนาคารขนาดใหญ่และขนาดกลางและมี ‘financial inclusion loans’ ในสัดส่วนตามที่ PBOC กำหนด และลด RRR เพิ่มอีกจำนวน 100bps สำหรับธนาคารที่เป็น joint-stock - (17 มี.ค. 63) National Development and Reform Commission (NDRC) ประกาศลดราคาน้ำมันค่าปลีกทั้งแก๊สโซลีนและน้ำมันดีเซลลง มูลค่า 1,015 หยวน และ 975 หยวนต่อตัน ตามลำดับ - (24 มี.ค. 63) Shanghai Municipal Commission of Economy and Informatization ประกาศมาตรการสนับสนุนให้ธุรกิจ SMEs กลับมาทำงานเป็นปกติ โดยเฉพาะธุรกิจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ต้องการจะขยายธุรกิจเป็นบริษัทมหาชน โดยรัฐบาลจะขอให้ ธพ. ปลดปล่อยสินเชื่อแบบพิเศษจำนวน 3 หมื่นล้านหยวน จัดตั้ง “green channel” เพื่อให้กระบวนการพิจารณาสินเชื่อเป็นแบบ fast track และจัดทำแผนการให้บริการทางการเงินภายใต้โครงการ “Science and Technology Enterprise Listing Loan” ซึ่งรัฐบาลจะเพิ่มการค้ำประกันทางการเงินให้แก่บริษัทดังกล่าวด้วย - (25 มี.ค. 63) กระทรวงการคลังลดภาษีที่ดินที่มีขนาดมากกว่า 6,000 ตร.ม. และใช้เป็นคลังเก็บสินค้าสำหรับสินค้าเกษตร สินค้าแร่ และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตในโรงงาน เพื่อเป็นจุดพักสินค้าก่อนกระจายสินค้าต่อไป โดยให้มีผลบังคับใช้ระหว่างปี 63 ถึงปี 65 - (27 มี.ค. 63) China railway group ให้ส่วนลดค่าตั๋วเดินทาง 45% สำหรับการเดินทางระหว่างเมืองจำนวน 25 เมือง - (29 มี.ค. 63) PBoC ลดอัตราดอกเบี้ย 7d reverse repurchase ลง 20bps มาที่ 2.2% - (31 มี.ค. 63) China Taxation Administration จะทบทวนการให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนต่างชาติ - (1 เม.ย. 63) กระทรวงการคลังจะให้การค้ำประกันทางการเงินแก่บริษัทขนาดเล็ก (small and micro enterprises) และลดค่าธรรมเนียมการค้ำประกันต่ำกว่า 1%

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<ul style="list-style-type: none"> - (2 เม.ย. 63) กระทรวงการคลังอนุญาตให้โครงการเพื่อพัฒนาและปรับปรุงชุมชนของรัฐบาลท้องถิ่นสามารถระดมทุนโดยการออกพันธบัตรรัฐบาลท้องถิ่นแบบพิเศษได้ (Local Government Special Bond: LGSB) โดยเปลี่ยนให้เป็นโครงการที่ผ่านเกณฑ์ (qualified projects) ขณะที่โครงการด้านอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ รวมถึงโครงการที่ซื้อที่ดินเปล่า (land reserves) ยังไม่สามารถระดมทุนโดยการออก LGSB ได้ - (3 เม.ย. 63) PBOC ลดอัตราส่วนกันสำรองของ ธพ. โดยเฉพาะธนาคารในชนบทและเขตเมืองเล็ก (Targeted reserve requirement ratio) โดยลดจำนวน 50bps วันที่ 15 เม.ย. 63 และอีกจำนวน 50bps วันที่ 15 พ.ค. 63 ซึ่งการลด targeted RRR ทั้งสองครั้งจะช่วยเพิ่มสภาพคล่องในระบบการเงินจำนวน 400 พันล้านหยวน นอกจากนี้ PBOC ยังให้ลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากส่วนเกินของ ธพ. (excess reserves) ที่นำมาฝากกับ PBOC ลงจาก 0.72% เป็น 0.35% - (7 เม.ย. 63) กระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศผ่อนคลายกฎเกณฑ์การจดทะเบียนบริษัทผลิตรถยนต์ที่ใช้พลังงานสะอาด (new energy vehicle: NEV) เป็นบริษัทใหม่ โดยยกเลิกเกณฑ์ด้านความสามารถในการพัฒนาด้าน R&D - (7 เม.ย. 63) China Securities Depository and Clearing Corporation ยกเลิกค่าธรรมเนียมการสอบถามข้อมูลสำหรับนักลงทุน โดยมีผลวันที่ 7 เม.ย. 63 - (7 เม.ย. 63) Taxation Administration และ China Banking and Insurance Regulatory Commission สนับสนุนด้านการเงินแก่ธุรกิจ SMEs โดยให้ ธพ. ในท้องถิ่นปล่อยกู้แก่ SMEs ที่มีประวัติการชำระภาษีดี - (8 เม.ย. 63) กระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศร่างแผน “New Energy Vehicles Industry Development Plan (64-78)” เพื่อปรับปรุงการดำเนินนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์พลังงานสะอาด (NEV) และส่งเสริมให้ประชาชนหันมาใช้รถ NEV เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากช่วงที่ผ่านมาบริษัทผลิตรถ NEV มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจมาก - (10 เม.ย. 63) The Communist Party of China (CPC) และ State Council ประกาศแนวทางการพัฒนาด้านการจัดสรรทรัพยากรที่เป็นปัจจัยการผลิตให้เป็นไปตามกลไกตลาดมากขึ้นและลดอุปสรรคด้านการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต โดยการปฏิรูปที่ดิน แรงงาน เงินทุน เทคโนโลยี และข้อมูล

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<ul style="list-style-type: none"> - (13 เม.ย. 63) Industrial and Commercial of China (ICBC) ร่วมกับกระทรวงพาณิชย์สนับสนุนเงินทุนจำนวน 150 พันล้านหยวน สำหรับธุรกิจนำเข้า-ส่งออกและจัดจำหน่ายสินค้าจากต่างประเทศ (foreign trade companies) - (15 เม.ย. 63) PBOC ลดอัตราดอกเบี้ย MLF เงินกู้ระยะกลางสำหรับ ธพ. (medium-term lending facility) ระยะเวลา 1 ปีจาก 3.15% มาที่ 2.95% ซึ่งจะช่วยให้สภาพคล่องในระบบการเงินจำนวน 100 พันล้านหยวน - (20 เม.ย. 63) PBOC ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (loan prime rate: LPR) ระยะ 1 ปีจาก 4.05% มาที่ 3.85% และระยะ 5 ปี จาก 4.75% มาที่ 4.65% เพื่อลดต้นทุนการกู้ยืมให้แก่ภาคธุรกิจ - (24 เม.ย. 63) PBOC ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ธนาคารพาณิชย์ระยะ กลางแบบกำหนดกลุ่มเป้าหมาย (Targeted Medium-Term Lending Facility: TMLF) ระยะเวลา 1 ปี ลงจำนวน 20bps มาที่ 2.95% เพื่อ เพิ่มสภาพคล่องในตลาดการเงิน - (30 เม.ย. 63) China Security Regulatory Commission และ National Development and Reform Commission อนุมัติ โครงการนำร่อง (pilot program) ที่เป็นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ในการระดมของทุนผ่านทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment Trust: REITs) - (30 เม.ย. 63) China Security Regulatory Commission ผ่อน คลายกฎเกณฑ์การจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศจีน โดย อนุญาตให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ (overseas-listed red-chip companies) ที่เป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี และมีสายการผลิตที่เข้มแข็ง และมีมูลค่าตามราคาตลาดไม่ต่ำกว่า 20 พันล้านหยวนสามารถเข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศ จีนได้ จากก่อนหน้านี้กำหนดมูลค่าตามราคาตลาดของบริษัทไว้ที่ไมต่ำกว่า 200 พันล้านหยวน - (7 พ.ค. 63) State Administration of Foreign Exchange (SAFE) ประกาศยกเลิกการจำกัดโควตาการลงทุนสำหรับโครงการนักลงทุน สถาบันต่างชาติที่มีคุณสมบัติเหมาะสม (QFII) และ โครงการนักลงทุน สถาบันต่างชาติที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการใช้เงินหยวน (RQFII) รวมถึงปรับกฎเกณฑ์ในการลงทุนให้ซับซ้อนน้อยลง โดยเฉพาะด้านการ โอนเงินกลับประเทศของนักลงทุนต่างชาติ โดยมีผลวันที่ 6 มิ.ย. 63 เป็นต้นไป

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<p>- (9 พ.ค. 63) ทางการจีนลดค่าเช่าให้กับธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในภาคบริการที่เช่าอสังหาริมทรัพย์ของรัฐบาลเป็นเวลา 3 เดือนในช่วงครึ่งปีแรกของปี 63</p> <p>- (16 พ.ค. 63) PBOC, China Banking and Insurance Regulatory, China Security Regulatory Commission และ State Administration of Foreign Exchange ร่วมกันประกาศ 26 มาตรการในการพัฒนาระบบการเงินภายในเขตเศรษฐกิจ Greater Bay Area 5 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาด้านการค้า การลงทุนและการระดมทุน 2) เพิ่มการเปิดเสรีในภาคการเงิน 3) เพิ่มการเชื่อมโยงด้านตลาดการเงินระหว่างกัน 4) ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมทางการเงินภายในเขตเศรษฐกิจ และ 5) ลดความเสี่ยงด้านระบบการเงิน นอกจากนี้ ยังมีสูงสุดและยกเลิกการกำหนดราคาซื้อขายต่อวันไม่เกิน 20% ในสัปดาห์แรกของการเสนอขายหลักทรัพย์</p> <p>- (18 มิ.ย. 63) PBOC ลดอัตราดอกเบี้ย 14-day reverse repo ลง 20bps มาที่ระดับ 2.35%</p> <p>- (22 มิ.ย. 63) National Energy Administration เผยแพร่แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานของปี 2020 โดยกำหนดให้ผลิตน้ำมันดิบและแก๊สธรรมชาติเพิ่มขึ้นจากปี 2562 ที่ 1% และ 4.3% ตามลำดับ และเพิ่มการผลิตพลังงานหมุนเวียนโดยการปรับลดสัดส่วนการใช้ถ่านหินในการผลิตพลังงาน</p> <p>- (25 มิ.ย. 63) National Development and Reform Commission และกระทรวงพาณิชย์กำหนดกิจการที่ห้ามลงทุนจากการลงทุนของต่างประเทศ (negative lists) โดยกำหนดกิจการที่ห้ามลงทุนลดลงเหลือ 33 จาก 40 รายการ และรายการห้ามลงทุนในเขตการค้าเสรีลดลงเหลือ 30 จาก 37</p> <p>- (29 มิ.ย. 63) PBOC, the Hong Kong Monetary Authority และ the Monetary Authority of Macao ร่วมกันจัดตั้งโครงการ Wealth Management Connect ซึ่งอนุญาตให้ผู้มีถิ่นฐานในเขตเศรษฐกิจ Greater Bay Area (GBA) สามารถลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เป็น Wealth Management products ที่ออกโดยธนาคารในเขต GBA ได้</p> <p>- (1 ก.ค. 63) PBOC ประกาศลดอัตราดอกเบี้ย re-lending และ re-discounting facilities ลง 25bps โดยมีผลวันที่ 1 ก.ค. 63 โดยอัตราดอกเบี้ย re-lending facility ลดลงมาอยู่ที่ 1.95% 2.15% และ 2.25% สำหรับระยะเวลา 3 เดือน 6 เดือน และ 1 ปี ตามลำดับ ขณะที่อัตราดอกเบี้ย re-discounting อยู่ที่ 2%</p>

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<p>- (21 ก.ค. 63) State Council ประกาศมาตรการสนับสนุนการลงทุน โดย (i) ลดกระบวนการพิจารณาคำขออนุญาตการลงทุนและการก่อสร้างจากทางการ (ii) ลดข้อจำกัดและอุปสรรคการลงทุนในภาคการศึกษาและการแพทย์ และอื่นๆ (iii) ลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจสำหรับธุรกิจขนาดเล็กและรายย่อย (iv) เพิ่มประสิทธิภาพการนำเข้าและส่งออกสินค้า และ (v) ผ่อนคลายข้อจำกัดสำหรับการลงทุนของบริษัทต่างชาติ</p> <p>- (3 ส.ค. 63) ทางการเงินประกาศเริ่มใช้ทรัสต์เพื่อการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน (infra-REIT) เป็น pilot program โดยโครงการที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจะต้องมีการรายละเอียดครบถ้วนตามที่กำหนด มีระยะเวลาการดำเนินโครงการไม่น้อยกว่า 3 ปี และมีอัตราผลตอบแทนของกระแสเงินสดไม่น้อยกว่า 4%</p> <p>- (4 ส.ค. 63) State Council ประกาศมาตรการสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ โดยให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีและด้านการระดมทุน เช่น บริษัทที่ดำเนินกิจการมานานกว่า 15 ปี จะได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลเป็นเวลา 10 ปี หากบริษัทมีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต</p> <p>- (12 ส.ค. 63) State Council ประกาศ 15 มาตรการสนับสนุนบริษัทส่งออกและบริษัทของต่างชาติที่มีการใช้แรงงานในการผลิตสูง โดยจะได้รับการพิจารณาลดค่าธรรมเนียมและเงินสนับสนุนการดำเนินธุรกิจเพิ่มเติม</p> <p>- (31 ส.ค. 63) PBOC ประกาศใช้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระหว่างสถาบันรับฝากเงินเป็นหนึ่งในอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงในการดำเนินนโยบายการเงินและเป็นอัตราดอกเบี้ยสำหรับอ้างอิงในตลาดการเงิน</p> <p>- (18 ก.ย. 63) PBOC ประกาศนโยบายในการใช้เงินหยวนระหว่างประเทศ (cross border yuan policy) เพื่อลดกระบวนการในการแลกเงินหยวนและการใช้เงินหยวนสำหรับการทำธุรกรรมอื่นๆ</p> <p>มาตรการของแต่ละมณฑล</p> <p>- (25 ก.พ. 63) รัฐบาลมณฑลปักกิ่งให้ ธพ. มี grace period กับลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบไปจนถึงอย่างน้อย 30 มิ.ย. 20 ในการชำระเงินต้นและดอกเบี้ยคืน</p> <p>- (25 ก.พ. 63) รัฐบาลมณฑลหูเป่ย์ ลด VAT จำนวน 5% ให้กับธุรกิจขนาดเล็กระหว่างวันที่ 1 มี.ค. ถึงปลายเดือน พ.ค. 20</p> <p>- (26 ก.พ. 63) รัฐบาลมณฑลเซี่ยงไฮ้ให้เงินสนับสนุนธุรกิจโรงภาพยนตร์และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างภาพยนตร์</p> <p>- (3 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเจียงซูประกาศมาตรการดูแลภาค</p>

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<p>อสังหาริมทรัพย์ อาทิ เลื่อนการจ่ายภาษีให้กับผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และภาษีจากการซื้อขายสินทรัพย์ รวมถึงผ่อนคลายนโยบายการขายโครงการที่อยู่อาศัยแบบ presale</p> <ul style="list-style-type: none"> - (5 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลปักกิ่งลดค่าประกันด้านการรักษาพยาบาลของบริษัทเอกชนลง 50% มีผลถึงวันที่ 30 มิ.ย. 63 - (6 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเหอหนานยกเลิกการเก็บเงินประกันสังคมของ SMEs ตั้งแต่เดือน ก.พ. – มิ.ย. 63 - (7 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเฮย์หลงเจียง จัดตั้งกองทุน “SMEs stability fund” มูลค่า 10 พันล้านหยวน - (10 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเหอหนาน อนุญาตให้บริษัทที่ปล่อยสินเชื่อรายย่อย (Micro loan companies) ปล่อยสินเชื่อได้เพิ่มขึ้นให้กับบริษัทที่ช่วยการป้องกันการแพร่ระบาด COVID-19 และเพื่อสนับสนุนให้ธุรกิจกลับมาดำเนินการได้ตามปกติ ขณะที่บริษัทปล่อยสินเชื่อเป็นของรัฐบาล (SOE) ให้ลดค่าธรรมเนียมการปล่อยกู้ต่อปีลง 5%-10% - (17 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเซี่ยงไฮ้ประกาศมาตรการช่วยเหลือผู้ส่งออกให้กลับมาดำเนินธุรกิจได้ตามปกติ เช่น การเปิดท่าเรือและการขนส่งสินค้า รวมถึงให้ความช่วยเหลือทางการเงิน - (19 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลหูเป่ย์ลดอัตราส่วนเงินทุนขั้นต่ำสำหรับการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน (capital ratio) ลงจาก 20% เป็น 15% เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ทางหลวง และทางรถไฟ รวมถึงสร้างชุมชนเขตเมือง - (19 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเซี่ยงไฮ้ออกมาตรการสนับสนุนบริษัทที่ได้รับผลกระทบอย่างหนักจาก COVID-19 เช่น บริษัทที่ยังเปิดทำการช่วงตรุษจีนเพื่อช่วยลดการแพร่ระบาดของโรคจะได้รับเงินสนับสนุนจำนวน 1,500 หยวนต่อพนักงาน 1 คน และบริษัทที่ดำเนินธุรกิจด้านโรงแรม ร้านอาหาร สถานบันเทิง การท่องเที่ยวและการขนส่ง จะได้รับเงินสนับสนุนจำนวน 800 หยวนต่อคน อย่างไรก็ตาม แต่ละบริษัทจะได้รับไม่เกิน 5 ล้านหยวนต่อบริษัท - (25 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลกวางตุ้งจะขึ้นอัตราคืนภาษีส่งออก (export tax rebate) สำหรับสินค้าจำนวน 1,084 รายการ (เช่น เครื่องสุขภัณฑ์ที่เป็นเซรามิก พลาสติก มีดและกรรไกร) จาก 10% เป็น 13% และอีก 380 รายการ จาก 6% เป็น 9% - (25 มี.ค. 63) เมืองอู่ฮั่น (มณฑลเหอเป่ย์) ออกมาตรการเพื่อสนับสนุนให้ภาคธุรกิจกลับมาดำเนินกิจการได้ตามปกติ โดยให้ 1) จัดตั้งกองทุนสนับสนุน SMEs จำนวน 2 หมื่นล้านหยวน สำหรับการปล่อยสินเชื่อ

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs	<p>แบบไม่มีอัตราดอกเบี้ย (zero interest rate loan) หรือคืนดอกเบี้ยจ่ายในภายหลัง (loan interest rebate) และ 2) ให้มีการลดค่าธรรมเนียม ภาษีอัตราดอกเบี้ยเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม และภาษีการใช้สาธารณูปโภคและค่าขนส่งสาธารณะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - (27 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเหอหนานสนับสนุนเงินกู้มากกว่า 1 พันล้านหยวน เพื่อช่วยธุรกิจด้านท่องเที่ยวและวัฒนธรรมที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 - (29 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเสฉวนออกมาตรการช่วยเหลือธุรกิจด้านการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม โดยสถานที่ท่องเที่ยวที่ผ่านเกณฑ์สามารถขอคืนอัตราดอกเบี้ยจ่ายจากสินเชื่อที่มีอยู่จำนวนไม่เกิน 1 ล้านหยวน ขณะที่บริษัททัวร์จะได้รับเงินช่วยเหลือแบบครั้งเดียว (one-off) จำนวนไม่เกิน 200,000 หยวน และโรงพยาบาลนตรีที่เข้าเกณฑ์จะได้รับเงินช่วยเหลือตั้งแต่ 30,000 จนถึง 100,000 หยวน - (7 เม.ย. 63) เมืองเสินเจิ้น (มณฑลกวางตุ้ง) ลดราคาภาษีชาชกรรมชาติที่ใช้ในเชิงพาณิชย์ 0.13 หยวนต่อลูกบาศก์เมตร มีผลตั้งแต่วันที่ 1 เม.ย. ถึง 30 มิ.ย. 63 - (11 เม.ย. 63) รัฐบาลมณฑลปักกิ่งผ่อนคลายเกณฑ์การให้เงินอุดหนุนค่าเช่าบ้าน โดยจะให้เงินอุดหนุนครอบคลุมมากขึ้นจากเดิมที่กำหนดระดับรายได้ของผู้เช่า (household income threshold) ที่ 2,400 หยวนต่อเดือนเป็น 4,200 หยวนต่อเดือน - (16 เม.ย. 63) เมืองหลานโจว (มณฑลกานซู) ลดอัตราการวางเงินคาวนสำหรับการซื้ออสังหาริมทรัพย์ในเชิงพาณิชย์มาที่ 50% จาก 70% - (15 พ.ค. 63) เมืองอู่ฮั่น (มณฑลหูเป่ย์) ประกาศมาตรการสนับสนุนการซื้อรถยนต์ โดยการให้เงินอุดหนุน 3% ของมูลค่ารถยนต์แต่ไม่เกิน 5,000 หยวนต่อคัน สำหรับรถยนต์ที่ใช้น้ำมัน และผลิตและจดทะเบียนในเมืองอู่ฮั่น ขณะที่รถยนต์พลังงานสะอาดจะได้รับเงินอุดหนุนไม่เกินจำนวน 10,000 หยวนต่อคัน <p>มาตรการที่ประกาศเพิ่มเติมจากครั้งก่อน (ภายหลังวันที่ 23 พ.ค. 63)</p> <ul style="list-style-type: none"> - (3 ส.ค. 63) รัฐบาลมณฑลกวางตุ้งประกาศ 80 มาตรการสนับสนุนการลงทุนและการระดมทุนในต่างประเทศ โดยเฉพาะลดข้อกำหนดในการทำธุรกรรมด้านอัตราแลกเปลี่ยน และเพิ่มการเข้าถึงภาคการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทประกัน
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - (19 ก.พ. 63) รัฐบาลเมืองฝอซาน (เมืองหนึ่งในมณฑลกวางตุ้ง) ประกาศมาตรการอุดหนุนการซื้อรถคันแรกเป็นเวลา 1 ปี เริ่ม 1 มี.ค. 63 นี้

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - (20 ก.พ. 63) รัฐบาลมณฑลกว่างตุง ให้เงินอุดหนุนการซื้อรถยนต์พลังงานสะอาด (New energy vehicles) ระหว่างเดือน มี.ค. ถึง ธ.ค. 63 จำนวน 10,000 หยวนต่อ NEV 1 คัน และ 3,000 หยวนต่อคัน สำหรับรถยนต์ที่ได้รับมาตรฐาน “Nation IV” emission standard - (26 ก.พ. 63) รัฐบาลมณฑลชานตง ให้เงินสนับสนุนจำนวน 12.7 พันล้านหยวน ในการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน แบ่งเป็น 3.6 พันล้านหยวนเพื่อสร้างระบบราง และ 9.1 พันล้านหยวนเพื่อสร้างถนน - (5 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลหูหนานประกาศโครงการลงทุนจำนวน 105 โครงการ คิดเป็นมูลค่า 1 ล้านล้านหยวน (รวมโครงการปรับปรุงสนามบิน Changsha และปรับปรุงทางหลวงอีก 12 โครงการ) - (5 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลกว่างตุง ประกาศโครงการลงทุนจำนวน 1,230 โครงการ คิดเป็นมูลค่า 5.9 ล้านล้านหยวน - (19 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเจียงสีออกมาตรการสนับสนุนการบริโภค อาทิ 1) การให้คูปองส่วนลดสำหรับการท่องเที่ยวในมณฑล 2) เริ่มโครงการให้มีวันหยุดที่ยืดหยุ่นขึ้นเป็น 2.5 วัน เริ่มไตรมาส 2 และให้ลดจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวันลงแต่สามารถไปทำงานวันอื่นเพิ่มได้ และ 3) ลดราคาตั๋วสำหรับสถานที่ท่องเที่ยวที่กำหนดไว้ทุกช่วงบ่ายของวันศุกร์ - (25 มี.ค. 63) กระทรวงพาณิชย์ให้รัฐบาลท้องถิ่นพิจารณาออกมาตรการสนับสนุนการซื้อรถยนต์ที่ใช้พลังงานสะอาด (NEV) เพื่อผลักดันให้ประชาชนหันมาใช้รถ NEV มากขึ้น - (25 มี.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเจ้อเจียงประกาศแนวทางการกระตุ้นการบริโภค ซึ่งประกอบด้วย การทยอยผ่อนคลายกฎเกณฑ์การซื้อรถยนต์ในเมืองหางโจว และรัฐบาลจะให้หน่วยงานรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจศึกษาความเป็นไปได้ในการทำงาน 4.5 วันต่อสัปดาห์ เพื่อเพิ่มเวลาพักผ่อนมากขึ้น - (25 มี.ค. 63) เมืองหางโจว (มณฑลเจ้อเจียง) เพิ่มโควตาการซื้อรถยนต์นั่งจำนวน 20,000 คันในปี 63 และแจกคูปองซื้อของรวมมูลค่า 1.68 พันล้านหยวน - (30 มี.ค. 63) รัฐบาลจีนเพิ่ม upper limit การใช้พันธบัตรรัฐบาลท้องถิ่นแบบพิเศษ (LGSB) ที่ใช้เป็นส่วนทุนของโครงการจาก 20% เป็น 25% สำหรับการสร้างโครงสร้างพื้นฐานของทุกมณฑล - (1 เม.ย. 63) รัฐบาลมณฑลเจ้อเจียงแจกคูปองซื้อของประมาณ 400 ล้านหยวน โดยแบ่งเป็นสอง 2 ประเภท ได้แก่ คูปองจำนวน 320 ล้านหยวนใช้สำหรับคูปองทั่วไป และอีก 80 ล้านหยวนเป็นคูปองสวัสดิการสำหรับคนเฉพาะกลุ่ม เช่น ผู้มีรายได้น้อยและบุคคลกลุ่มพิเศษ และจะ

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ	<p>เริ่มออกคูปองครั้งแรกจำนวน 50 ล้านหยวนวันที่ 3 เม.ย.</p> <ul style="list-style-type: none"> - (7 เม.ย. 63) เมืองหางโจว (มณฑลเจ้อเจียง) ประกาศโครงการก่อสร้างสำหรับปี 63 ซึ่งประกอบด้วยโครงการสร้างถนนจำนวน 328 โครงการ จำนวน 26 พันล้านหยวน - (14 เม.ย. 63) มณฑลสีฉวนประกาศมาตรการ 1) สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและอื่นๆ โดยมีเป้าหมายตั้งปีอยู่ที่ 190 พันล้านหยวน และ 2) สนับสนุนการบริโภคภาคเอกชนโดยการให้บริษัทเอกชนและประชาชนหยุดพักผ่อนในช่วง Labour Day Golden Week (1-5 พ.ค. 63) - (16 เม.ย. 63) รัฐบาลมณฑลกว่างตุงออกมาตรการกระตุ้นการบริโภคภาคเอกชน โดยการ 1) สนับสนุนการปล่อยสินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน (unsecured loans) สำหรับการซื้อรถยนต์ของลูกค้ำที่มีประวัติการชำระหนี้ดี 2) ให้เงินอุดหนุนการซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และ 3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตท้องถิ่น - (28 เม.ย. 63) กระทรวงการคลังเงินออกมาตราการเพื่อสนับสนุนการใช้รถยนต์อย่างยั่งยืนและกระตุ้นการซื้อรถยนต์ โดยการ 1) เลื่อนการเปลี่ยนมาตรฐานการปล่อยมลพิษ หรือ “China VI” จากเดือน ก.ค. 63 เป็นเดือน ม.ค. 64 2) ขยายระยะเวลาให้เงินอุดหนุนการซื้อรถ NEV ไปถึงปลายปี 65 3) สนับสนุนให้ยกเลิกการใช้รถบรรทุกที่ใช้ น้ำมันดีเซล 4) พัฒนาระบบการซื้อ-ขายรถยนต์มือสอง และ 5) ให้สถาบันการเงินลดอัตราดอกเบี้ยเงินดาวน์และอัตราดอกเบี้ยเพื่อสนับสนุนการซื้อรถยนต์ ขณะที่รัฐบาลบางมณฑลจะเพิ่มโควตาการขออนุมัติมีป้ายทะเบียนรถยนต์ และยกเว้นการเสียภาษีรถยนต์เป็นเวลา 2 ปี <p>มาตรการที่ประกาศเพิ่มเติมจากครั้งก่อน (ภายหลังวันที่ 23 พ.ค. 63)</p> <ul style="list-style-type: none"> - (12 ก.ค. 63) รัฐบาลมณฑลเจ้อเจียงประกาศแผนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานระยะเวลา 3 ปี เพื่อสร้างสถานีรับส่งสัญญาณ 5G จำนวน 120,000 สถานี และ cloud data center ขนาดใหญ่จำนวน 25 แห่ง เพื่อให้สามารถใช้สัญญาณ 5G ครอบคลุมทุกพื้นที่ภายในปี 2565 - (24 ส.ค. 63) เมืองอู่ฮั่น (มณฑลหูเป่ย์) แจกคูปองจำนวน 80 ล้านหยวนสำหรับการท่องเที่ยวภายในมณฑลและเชิงวัฒนธรรม - (21 ก.ย. 63) รัฐบาลมณฑลหูเป่ย์ประกาศแผนการลงทุนสำหรับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานจำนวน 90 พันล้านหยวน ระยะเวลา 3 ปี

มาตรการ	การดำเนินการ
มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงาน	<ul style="list-style-type: none"> - (19 ก.พ. 63) กระทรวงทรัพยากรมนุษย์และความมั่นคงทางสังคม ออกมาตรการดูแลเสถียรภาพตลาดแรงงาน อาทิ ธุรกิจ SMEs ที่มีการ layoff พนักงานน้อยกว่า 5.5% จะได้รับการคืนภาษีจากค่าธรรมเนียมบางส่วนที่จ่ายในปีก่อน และให้เงินช่วยเหลือกับคนที่ตกงานในมณฑลที่ได้รับผลกระทบ - (3 มี.ค. 63) State Taxation Administration เลื่อนการจ่ายภาษีเดือนมี.ค. 63 จากวันที่ 16 เป็น 23 - (19 มี.ค. 63) กระทรวงทรัพยากรมนุษย์และความมั่นคงทางสังคม สนับสนุนให้จัดตั้งบริษัททางออนไลน์ที่มีตำแหน่งงานรองรับกว่า 10 ล้านตำแหน่งเพื่อจัดหางานระหว่างวันที่ 20 มี.ค. - 30 มี.ย. 63 เพื่อสนับสนุนการจ้างงานและให้ภาคธุรกิจกลับมาดำเนินงานได้ตามปกติ

จากการศึกษาแนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจจอส่งหาริมทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโคโรนาไวรัส 2019 สรุปได้ดังนี้

แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศไทยนำมาใช้ ประเทศไทยนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีมาใช้กับประเทศไทยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 จะช่วยบรรเทาและป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อภาคการผลิตและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เศรษฐกิจยังขับเคลื่อนต่อไปได้ ระยะที่ 2 จะช่วยบรรเทาความยากลำบากของประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 และระยะที่ 3 จะเป็นหนึ่งในกลไกที่สำคัญในการช่วยเหลือและเยียวยาประชาชนและภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ให้เดินต่อไปได้และมาตรการดังกล่าวจะเป็นรากฐานสำคัญให้เศรษฐกิจของประเทศฟื้นตัวได้อย่างมั่นคงเมื่อวิกฤติครั้งนี้ผ่านพ้นไป

แนวคิดหลักการการนำมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศซึ่งมีขนาดเศรษฐกิจและภาคธุรกิจจอส่งหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่นำมาใช้ ในการศึกษาครั้งนี้ได้ยกตัวอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และจีน ซึ่งนำมาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ และมาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงาน ซึ่งแต่ละประเทศมีนโยบายที่จะให้เศรษฐกิจของแต่ละประเทศฟื้นโดยเร็ว ตลอดจนมาตรการการดูแลสุขภาพของประชาชนในประเทศก็ดำเนินการควบคู่ไปด้วย

บทที่ 4

บทวิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศไทยและต่างประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจและภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่นำมาใช้

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้เปรียบเทียบมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ที่ประเทศไทยและต่างประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจและภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่นำมาใช้หรือมาตรการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจในวิกฤต COVID-19 ซึ่งได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และจีน โดยมาตรการสำคัญทางเศรษฐกิจที่รัฐบาลไทยให้ความช่วยเหลือกับผู้ประกอบการ (supply-side policy) ในช่วงวิกฤต COVID-19 มาตรการดังกล่าวจะถูกเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาค การเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาคเป็นสิ่งที่จำเป็นเนื่องจากไทยยังมีความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคและโลกที่ค่อนข้างสูง การดำเนินนโยบายของประเทศอื่นสามารถกระทบความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยได้ทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง/ยาว โดยการศึกษาครั้งนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. มาตรการสำคัญทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ (supply-side policy)

2. เปรียบเทียบกับประเทศอื่นได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และจีน
ในประเด็นความเหมือนและต่างที่สำคัญ
รายละเอียดดังนี้

4.1 มาตรการสำคัญทางเศรษฐกิจของไทยที่ได้ดำเนินการในช่วงวิกฤต COVID-19

จุฑาทิพย์ จงวนิชย์ ปริญญา มิ่งสกุล และศรสวรรค์ ไส้ละม้าย กล่าวว่ มาตรการสำคัญทางเศรษฐกิจที่รัฐบาลไทยให้ความช่วยเหลือกับผู้ประกอบการ (supply-side policy) ในช่วงวิกฤต COVID-19 มาตรการดังกล่าวจะถูกเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาค การเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาคเป็นสิ่งที่จำเป็นเนื่องจากไทยยังมีความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคและโลกที่ค่อนข้างสูง การดำเนินนโยบายของประเทศอื่นสามารถกระทบความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยได้ทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง/ยาว ในการศึกษาครั้งนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนแรกพิจารณามาตรการสำคัญทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ (supply-side policy)

2. ส่วนที่สองมาตรการดังกล่าวจะถูกเปรียบเทียบกับประเทศอื่น เพื่อสรุปประเด็นความเหมือนและต่างที่สำคัญ

โดยไทยมีประเด็นที่สำคัญดังนี้

1. มาตรการความช่วยเหลือเพื่อลดต้นทุนของผู้ประกอบการโดยตรงในไทย โดยเฉพาะผ่านทางด้านภาษีมักต่ำกว่าประเทศอื่น

2. ประเทศอื่นมีการช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยตรงในการสนับสนุนการจ้างงานในขณะนี้ยังไม่มีมาตรการเช่นนี้ชัดเจนในไทย

3. มาตรการการให้สินเชื่อของประเทศอื่นเน้นที่ผู้ประกอบการรายเล็กและรายกลาง เช่นเดียวกับไทย แต่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหญ่สามารถที่จะเข้าถึงเงินสินเชื่อพิเศษได้ อีกทั้งระยะเวลาการปล่อยสินเชื่อมีแนวโน้มที่จะมากกว่า 2 ปี รวมทั้งมีความชัดเจนเรื่องการประกาศการค้ำประกันเงินกู้จากรัฐบาล

4. ประเทศอื่นมีการให้มาตรการการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการบางอุตสาหกรรมที่ถูกกระทบอย่างมากจากวิกฤต COVID-19 เป็นพิเศษทั้งทางมาตรการด้านภาษี และการให้เงินช่วยเหลือ สำหรับประเทศไทยมาตรการเหล่านี้ยังไม่ชัดเจน

5. โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพในไทยยังไม่ชัดเจน ในขณะที่ประเทศอื่นมีความชัดเจนในการนำเทคโนโลยี และดิจิทัลเข้ามาพัฒนาศักยภาพในภาคการผลิตและบริการไทยไม่ต่างจากประเทศอื่นและทั่วโลกที่ภาครัฐและธนาคารกลางได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการและภาคประชาชนทั่วไปในช่วงวิกฤต COVID-19 โดยงบประมาณความช่วยเหลือประมาณร้อยละ 14.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (มาตรการระยะที่ 3 ประกอบด้วย 1) พรก. กู้เงินและเยียวยาเศรษฐกิจ 1 ล้านล้านบาท ; และ 2) พรก. Soft loan 5 แสนล้านบาทและดูแลเสถียรภาพตลาดการเงิน 4 แสนล้านบาท รวมกัน 9 แสนล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.2 ของ GDP ในขณะที่มาตรการระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ที่ คิดเป็นร้อยละ 3.1 ของ GDP) ซึ่งถือว่าการใช้จ่ายที่ไม่ได้เออะเมื่อเทียบกับประเทศอื่น (สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 12.0 สหราชอาณาจักร ร้อยละ 7.0 และ จีน ร้อยละ 3.5 เฉพาะมาตรการช่วยเหลือภาครัฐที่ผ่านการใช้จ่าย เครื่องมือทางภาษี และเงินโอนต่างๆ และมาตรการช่วยเหลือภาครัฐผ่านการให้สินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อ อาทิ สินเชื่อผ่านโครงการภาครัฐ (มาตรการกึ่งการคลัง) สินเชื่อผ่านการปล่อยกู้ของธนาคารกลางที่ให้แก่สถาบันการเงิน สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 20.0 สหราชอาณาจักร ร้อยละ 15.0 และ จีน ร้อยละ 5.6) วงเงินช่วยเหลือหนึ่งที่สำคัญในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจน่าจะมาจากการกู้ยืมโดยผ่าน พรก. กู้เงินและเยียวยาเศรษฐกิจ 1 ล้านล้านบาท และ พรก. Soft loan ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) 5 แสนล้านบาทและดูแลเสถียรภาพตลาดการเงินอีก 4 แสนล้านบาท ซึ่งรัฐบาลเองมีความตั้งใจที่จะแบ่งการใช้จ่ายงบประมาณเหล่านี้ออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ

1. เพื่อเยียวยาผู้ประกอบการ แรงงาน และประชาชนทั่วไป และ
2. เพื่อพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตในหลายภาคส่วน โดยเฉพาะเกษตร อุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยว

ซึ่งการแบ่งการใช้จ่ายเป็นสองส่วนหลักเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทุกประเทศที่พิจารณาในส่วนของการเยียวยาผู้ประกอบการของไทยมีการเยียวยาเพื่อลดค่าใช้จ่ายและการพยายามเพิ่มเงินสด (Cash flows) ให้กับผู้ประกอบการ โดยรัฐบาลและธนาคารกลางได้ให้ความช่วยเหลือผ่าน

1. ทางด้านภาษี โดยเป็นการเลื่อนภาษี ลดอัตราภาษีหัก หนี้ ที่จ่าย และการเร่งคืนภาษี (ในส่วนที่ได้นำส่งก่อน)
2. การให้ความช่วยเหลือทางด้านสาธารณูปโภค และค่าธรรมเนียม ส่วนใหญ่เป็นการยกเว้นค่าสาธารณูปโภค (ค่าน้ำ ค่าไฟ) และค่าธรรมเนียมต่างๆ ระยะเวลาอยู่ที่ประมาณ 3 เดือน
3. การพักชำระหนี้และปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งการพักหนี้ส่วนใหญ่ให้กับผู้ประกอบการ ในส่วนของ SMEs ระยะเวลา 3 - 6 เดือน และ

4. การช่วยเหลือผู้ประกอบการด้านการจ้างงาน การช่วยเหลือในส่วนนี้ส่วนใหญ่เป็นการช่วยเหลือที่มีเงื่อนไข อาทิ จ่ายเงินอุดหนุนให้สถานประกอบการ (งบประมาณ 10 ล้านบาท) เพื่อให้สถานประกอบการจัดฝึกอบรมแก่ลูกจ้าง การรับเงินช่วยเหลือ มีหลายกรณี เช่น สถานประกอบการที่จัดฝึกอบรมแก่ลูกจ้างเกินร้อยละ 70 ของลูกจ้างจะได้รับเงินช่วยเหลือส่วนเกิน 200 บาทต่อคน เป็นต้น หรือ การให้สินเชื่อดอกเบี้ยพิเศษร้อยละ 3-5 (คงที่ 3 ปี) เพื่อให้ผู้ประกอบการใช้ในการจ่ายค่าจ้างแรงงาน

สรุปมาตรการทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ประเทศไทยดำเนินการ สำหรับการช่วยเหลือภาคประชาชนซึ่งไม่ได้วิเคราะห์อย่างชัดเจน จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้มีมาตรการช่วยเหลือทั้งทางด้านภาษี สาธารณูปโภคการพักชำระหนี้และปรับปรุงโครงสร้างหนี้ การให้เงินชดเชย (ผู้ที่อยู่ในประกันสังคม แรงงานอิสระ กลุ่มเปราะบาง และมีรายได้น้อย) การให้สินเชื่อพิเศษ และการจ้างอบรมแรงงาน เป็นต้น เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น มาตรการโดยกว้างไม่มีความแตกต่างกันมากนัก รายละเอียดดังนี้

1. มาตรการสำคัญที่กระทบผู้ประกอบการในช่วง มีนาคม ถึง พฤษภาคม 2563

[Supply side]

มาตรการด้านภาษี

1. ยืดเวลาการเสียภาษี

- 1.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล [ภงด 50 ภายใน 31 ส.ค. 63] / [ภงด 51 ภายใน 30 ก.ย. 63]
- 1.2 ภาษีสรรพากร [ทุกประเภท 1 เดือน]
- 1.3 ภาษีสรรพสามิต [กิจการสถานบริการ และอุตสาหกรรมน้ำมันและผลิตภัณฑ์]

2. ลดอัตราภาษีหัก ณ. ที่จ่าย [3% เป็น 1.5% เม.ย. - ก.ย. และ 2% ต.ค. - ธ.ค. 63]

3. เร่งคืนภาษีให้ผู้ประกอบการ รวมถึง VAT

4. หักภาษีดอกเบี้ยจ่ายได้เพิ่มขึ้นจาก 1 เท่าเป็น 1.5 เท่า [เม.ย. - ธ.ค.63]

5. หักรายจ่ายค่าจ้างได้ 3 เท่ากรณีไม่ปลดคนงาน [รายได้ไม่เกิน 500 ล้านบาท จ้างงานน้อย

กว่า 200 คน เม.ย. - ก.ค. 63]

ด้านสาธารณูปโภค ค่าธรรมเนียม

1. มาตรการด้านสาธารณูปโภค

- 1.1 ลด ชะลอ ยกเว้นค่าสาธารณูปโภค ค่าน้ำ ไฟ
- 1.2 คืนค่าประกันการใช้ไฟฟ้า

2. มาตรการยกเว้นค่าเช่า ค่าบริการ และบำรุงรักษา [นิคมอุตสาหกรรม]

2.1 ลดค่าบำรุงที่เรียกเก็บจากผู้เช่าที่ดินทุกราย [ช่วง มิ.ย. ถึง ก.ย. 63]

2.2 ยกเว้นการจัดเก็บค่าบริการอนุญาตการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมด

11 รายการ [มิ.ย. ถึง ก.ย. 63]

2.3 ยกเว้นหรือลดหย่อนค่าเช่าเป็นระยะเวลา 3 เดือน (เม.ย.ถึง มิ.ย.)

3. มาตรการยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปีให้ผู้ประกอบการโรงงานทั่วประเทศ [กระทรวง

อุตสาหกรรม]

3.1 ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปีที่เรียกเก็บ [จำพวกที่ 2 และ 3 ทุกขนาด เป็นเวลา 1

ปี]

4. เงินสมทบผู้ประกอบการ [สำนักงานประกันสังคม]

4.1 ขยายเวลายื่นแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบและการนำส่งเงินสมทบ [ขยายออก 3 เดือน]

4.2 ลดหย่อนการออกเงินสมทบเข้ากองทุน

5. BOI

5.1 กำหนดวงเงินลงทุนขั้นต่ำสำหรับโครงการที่จะขอรับการลงทุนเพียง 500,000 บาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินทุนหมุนเวียน)

5.2 เพิ่มวงเงินยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 - 8 ปี รวมทั้งอนุญาตให้นำเครื่องจักรใช้แล้วในประเทศมาใช้ในโครงการได้

จ่ายเงินให้สถานประกอบการ

1. ให้เงินอุดหนุนผู้ประกอบการจัดอบรม [กระทรวงแรงงาน 10 ล้านบาท]

1.1 การรับเงินมีหล่นกรณี เช่น การได้รับเงินช่วยเหลือส่วนเกิน 200 บาทต่อคน จัดอบรมเกินร้อยละ 70 ของลูกจ้าง

พักชำระหนี้ ปรับปรุงโครงสร้างหนี้

1. พักชำระหนี้ต้นเป็นเวลา 3 เดือน [SMEs ที่มีวงเงินไม่เกิน 20 ลบ. เม.ย. - มิ.ย. 63]

2. ชะลอการชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย เป็นเวลา 6 เดือน [SMEs ที่มีวงเงินไม่เกิน 100 ลบ. เม.ย. - ก.ย. 63]

3. ปรับโครงสร้างหนี้กับลูกหนี้ดีและลูกหนี้ NPL [ม.ค. 63 - ธ.ค. 64]

4. ลดอัตราผ่อนชำระขั้นต่ำของบัตรเครดิตและสินเชื่อเงินสดหมุนเวียน

มาตรการการให้สินเชื่อ

1. Soft loan วงเงิน 5 แสนล้านบาท (ธปท.)

1.1 วงเงินรวมของกลุ่มไม่เกิน 500 ล้านบาท

1.2 สินเชื่อใหม่ ไม่เกิน 20% ของยอดหนี้ ของแต่ละบริษัทในกลุ่ม ณ 31 ธ.ค. 62

1.3 อัตราดอกเบี้ย 2% ต่อปี เป็นเวลา 2 ปี ฟรีดอกเบี้ย 6 เดือนแรก

1.4 23 เม.ย. 63 - 22 ต.ค. 63 หรือ จนกว่าวงเงินช่วยเหลือจะหมด"

2. Soft loan วงเงิน 1 แสนห้าหมื่นล้านบาท

2.1 ผ่านธนาคารออมสินโดยตรง 15,000 ล้านบาท

2.2 ผ่านสถาบันการเงินอื่น 55,000 ล้านบาท

2.3 ผ่าน Non-bank 80,000 ล้านบาท

2.4 ระยะเวลา 2 ปี อัตราดอกเบี้ย 2% ในวงเงินไม่เกิน 20 ล้านบาทต่อราย

3. สินเชื่อใหม่ผ่านสถาบันการเงินของรัฐ 6 แห่ง วงเงิน 4 แสนหกหมื่นหกพันล้านบาท

3.1 SMEs วงเงิน 391,000 ล้านบาท

14 โครงการย่อย [รวม soft loan ธ.ออมสิน 15,000 ล้านบาท, บสย SMEs สร้างไทย และ โครงการขยายเวลาค้ำประกันสินเชื่อ]

3.2 อัตราดอกเบี้ย 1.75% - 4% ต่อปี หรือ MLR - (0.5% - 2.5%)

3.3 ระยะเวลาและวงเงินขึ้นอยู่กับแต่ละโครงการ [สูงสุด 10 ปี]

4. สำนักงานประกันสังคม ธนาคาร UOB และ EXIM

- 4.1 ช่วยผู้ประกอบการให้สามารถจ้างแรงงานได้
- 4.2 วงเงินกู้ 5 - 15 ล้านบาทขึ้นกับจำนวนแรงงาน
- 4.3 อัตราดอกเบี้ย 3 - 5% ต่อปี คงที่ 3 ปี

ลดความเสี่ยงสถาบันการเงิน

1. ปรับลดอัตราเงินสมทบกองทุนฟื้นฟู [FIDF]
 - 1.1 จาก 0.46% เป็น 0.23% ต่อปี ระยะเวลา 1 ปีจาก เม.ย.
2. จัดตั้งกองทุนเพื่อรักษาสภาพคล่องของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ [BSF]
 - 2.1 ระยะเวลา 5 ปี วงเงินไม่เกิน 400,000 ล้านบาท

เพื่อการค้าและการลงทุน

ผ่าน EXIM bank

1. ขยายเงื่อนไขบริการประกันการส่งออกสูงสุด 270 วัน
2. เงินกู้ [ส่วนหนึ่งมาจาก soft loan ธ. ออมสิน และเงินกู้วงเงิน 391,000 ล้านบาท]
 - 2.1 สินเชื่อระยะยาว 7 ปี วงเงินสูงสุด 20 ล้านบาทต่อราย อัตราดอกเบี้ย 2% ต่อปี ในปีที่ 1 - 2
 - 2.2 สินเชื่อระยะสั้น 2 ปี สำหรับลูกค้าที่มีวงเงินสินเชื่อไม่เกิน 500 ล้านบาท วงเงินสูงสุด 20% ของยอดหนี้คงค้าง ณ 31 ธันวาคม 2562 ฟรีดอกเบี้ย 6 เดือน
 - 2.3 สินเชื่อระยะยาว 7 ปี วงเงินสูงสุด 100 ล้านบาทต่อราย อัตราดอกเบี้ย 2% ต่อปี ในปีที่ 1 - 2 [ซื้อเครื่องจักร]
 - 2.4 สินเชื่อส่งเสริมการจ้างงาน วงเงินสูงสุด 15 ล้านบาทต่อราย อัตราดอกเบี้ยต่ำสุด 3% ต่อปี ระยะเวลาสูงสุด 7 ปี

ช่วยอุตสาหกรรมสำคัญ (targeted industries)

ไม่ได้มีนโยบายชัดเจน เพียงแต่ระบุในแผนการลงทุนของ พรก.เงินกู้ ที่ใช้ภาคเกษตร การผลิต[มุ่งเทคโนโลยี] และภาคบริการมีเงินช่วยเหลือประชาชนกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวในประเทศ

ความช่วยเหลืออื่นที่อาจเกิดขึ้นจาก พรก. เงินกู้ 1 ล้านล้านบาท

พรก. เงินกู้ 1 ล้านล้านบาท แบ่งออกเป็น

1. 600,000 ล้านบาท ใช้เยียวยา 5.5 แสนล้านบาท และ 4.5 หมื่นล้านบาทสำหรับสาธารณสุข
2. 400,000 ล้านบาท ใช้ฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมไทย
2. มาตรการสำคัญที่กระทบกลุ่มประชาชนการในช่วง มีนาคม ถึง พฤษภาคม 2563

[Domestic demand]

เงินชดเชยชดเชย

1. แรงงานในระบบประกันสังคม (ม.33) รับเงินชดเชยประกันการว่างงาน
 - 1.1 แรงงานได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ 62 % ของค่าจ้างที่นำส่งประกันสังคม ไม่เกิน 90 วัน [รายได้ไม่เกิน 15,000 บาท]
2. แรงงานอิสระ
 - 2.1 จ่ายเงิน 5,000 บาท จำนวน 3 เดือน
3. เกษตรกร

3.1 ได้รับเงินเยียวยา 5,000 บาท เป็นจำนวน 3 เดือน [พ.ค. - ก.ค. 63]

4. กลุ่มเปราะบาง

4.1 จ่ายเงินเยียวยาจะให้รายละ 1,000 บาทต่อเดือน ระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่ พ.ค. -

ก.ค.

4.2 เงินอุดหนุนเพื่อเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด เบี้ยความพิการ และเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยจะ
จ่ายเงิน 1,000 บาท

5. กลุ่มผู้มีรายได้น้อย

5.1 จ่ายเงินสงเคราะห์รายละไม่เกิน 2,000 บาท [งบของกระทรวง พม.]

5.2 กลุ่มผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่ไม่ได้รับเงินช่วยเหลือจากภาคส่วนอื่นรายละ 1,000
บาท 3 เดือน พ.ค. - ก.ค.

6. การท่องเที่ยวภายในประเทศ

6.1 โครงการกำลังใจ งบ 2,400 ล้านบาท

ค่าเดินทางของ อสม. เจ้าหน้าที่พยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล [2,000 บาทต่อคน 2 วัน
1 คืน]

6.2 โครงการเราไปเที่ยวกัน งบ 18,000 ล้านบาท

ช่วยค่าที่พัก 40% ของห้องพักหรือไม่เกิน 3,000 บาทต่อห้องต่อคืน สูงสุด 5 คืน

6.3 โครงการเที่ยวปันสุข งบ 2,000 ล้านบาท

ช่วยบัตรโดยสาร สายการบิน รถเช่า และรถขนส่งไม่ประจำทางข้ามจังหวัด

อัตราร้อยละ 40 ไม่เกิน 1,000 บาท

มาตรการทางด้านภาษี

1. เลื่อนเวลายื่นแบบและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปี 2562 รอบ 2 เป็น 31 ส.ค. 63

2. ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับค่าตอบแทนในการเลี้ยงภัยสำหรับบุคลากร

ทางด้านสาธารณสุขและสาธารณสุข

3. เพิ่มวงเงินหักลดหย่อนค่าเบี้ยประกันสุขภาพเป็นลดหย่อนได้ตามจริงแต่ไม่เกิน 25,000

บาท จากเดิม 15,000 บาท

4. เร่งคืนภาษีที่หัก ณ ที่จ่ายให้ประชาชน

ด้านสาธารณูปโภค ค่าธรรมเนียม

1. ลดค่าไฟฟ้าและค่าประปา 3% ให้กับผู้ใช้ทุกประเภท

1.1 ให้ใช้ไฟฟรีสำหรับผู้ใช้ไฟไม่เกิน 90 หน่วย ในเดือน เม.ย. - มิ.ย. 63 เป็นเวลา 3
เดือน (ผู้ใช้ไฟฟ้าประเภท 1.1)

1.2 ขยายระยะเวลาชำระค่าไฟฟ้า 6 เดือน ในเดือน เม.ย. - มิ.ย. 63 เป็นเวลา 3 เดือน
(ผู้ใช้ไฟฟ้าประเภท 1.1)

2. คินค่าประกันการใช้ไฟฟ้าซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่ 300 ถึง 6,000 บาท และประปาตั้งแต่ 200 ถึง
600 บาทขึ้นอยู่กับขนาดของที่พักอาศัย

3. ลดอัตราเงินสมทบของผู้ประกันตนมาตรา 33 เป็น 1% ผู้ประกันตามมาตรา 39 เหลือ 86
บาท

3.1 ขยายเวลายื่นแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบ และการนำส่งเงินสมทบ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนมี.ค.-พ.ค. ออกไป 3 เดือน

4. ลดราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ 5-58% จำนวน 72 รายการ ถึงวันที่ 30 มิ.ย. 63

จ้างอบรมแรงงาน

1. โครงการจ้างงานนอกระบบ จำนวน 7,740 ตำแหน่ง ค่าตอบแทนวันละ 300 บาท ช่วงเดือน เม.ย. - ก.ย.

2. เปิดหลักสูตรการอบรมให้แรงงานอิสระ ที่รับผลกระทบจากการระบาดของ Covid-19 ระยะเวลา 15 วัน เบี้ยเลี้ยงวันละ 150 บาท เป้าหมาย 7,800 คน

พักชำระหนี้ ปรับปรุงโครงสร้างหนี้

1. พักชำระหนี้สำหรับสินเชื่อที่กำหนด เช่น บ้าน ลีสซิ่ง [รายย่อย 3 - 6 เดือน เริ่ม เม.ย. 63]

2. ปรับโครงสร้างหนี้กับลูกหนี้ดีและลูกหนี้ NPL [ม.ค. 63 - ธ.ค. 64]

3. ลดอัตราผ่อนชำระขั้นต่ำของบัตรเครดิตและสินเชื่อเงินสดหมุนเวียน

มาตรการการให้สินเชื่อ

1. สินเชื่อใหม่ผ่านสถาบันการเงินของรัฐ 6 แห่ง วงเงิน 4 แสนหกหมื่นหกพันล้านบาท

1.1 ประชาชนทั่วไปสามารถขอสินเชื่อได้ 4 โครงการ วงเงินรวม 75,000 ล้านบาท

1.2 สินเชื่อฉุกเฉินสำหรับเกษตรกรและครอบครัว [2 ปี 0.1% ต่อเดือน 10,000 ต่อราย

เม.ย - ธ.ค. 63]

1.3 สินเชื่อเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับผู้มีอาชีพอิสระฯ [2 ปี 0.1% ต่อเดือน 10,000 ต่อ

ราย เม.ย - ธ.ค. 63]

1.4 สินเชื่อเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับผู้มีรายได้ประจำ [3 ปี 0.35% ต่อเดือน 50,000 ต่อ

ราย เม.ย - ธ.ค. 63]

1.5 สินเชื่อบัตรเครดิต GSB Refinance [4 ปี 8.5-10% ต่อปี 100,000 ต่อราย มี.ค. -

มิ.ย. 63]

2. ธนาคารออมสินอนุมัติ soft loan วงเงิน 2,000 ล้านบาท ให้กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2.1 นำสินทรัพย์มาจำนำสินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ [ไม่เกินร้อยละ 0.125 ต่อเดือน 2 ปี]

ความช่วยเหลืออื่นที่อาจเกิดขึ้นจาก พรก. เงินกู้ 1 ล้านล้านบาท

พรก. เงินกู้ 1 ล้านล้านบาท แบ่งออกเป็น

1. 600,000 ล้านบาท ใช้เยียวยา 5.5 แสนล้านบาท และ 4.5 หมื่นล้านบาทสำหรับสาธารณสุข

2. 400,000 ล้านบาท ใช้ฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมไทย

อีกส่วนหนึ่ง คือ มาตรการสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการ ไม่ว่าจะเป็น (1) การให้ soft loan วงเงิน 1.5 แสนล้านบาทผ่านธนาคารออมสิน (80,000 ล้านบาทถูกปล่อยผ่าน non-bank ที่ให้บริการสินเชื่อแก่ลูกหนี้รายย่อย เช่น สินเชื่อบัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคล ลีสซิ่ง เช่าซื้อ เช่าซื้อรถจักรยานยนต์ และสินเชื่อทะเบียนรถ) ระยะเวลาในการปล่อยกู้ 2 ปี อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 2 ในวงเงินไม่เกิน 20 ล้านบาทต่อราย (2) soft loan ของ ธปท. 5 แสนล้านบาท ซึ่งมีเงื่อนไขในการกู้ยืมที่สำคัญ คือ วงเงินสินเชื่อรวมของกลุ่มไม่เกิน 500 ล้านบาท สินเชื่อใหม่ไม่เกิน 20% ของยอด

หนี้ของแต่ละราย อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 2 ต่อปี เป็นเวลา 2 ปี ฟรีดอกเบี้ย 6 เดือนแรก และ (3) วงเงินสินเชื่อใหม่ให้กับ SMEs ผ่านสถาบันการเงินของรัฐ 6 แห่ง วงเงิน 4.6 แสนล้านบาท (3.9 แสนล้านบาทปล่อยให้ผู้ประกอบการ ที่เหลือให้ภาคประชาชน) ซึ่งมีการจัดสรรในหลายโครงการ อัตราดอกเบี้ยสูงกว่า soft loan บางส่วนมีเงื่อนไขในระยะเวลาการทำธุรกิจและต้องการหลักประกัน เช่น สินเชื่อ SMART SMEs นิติบุคคล/ บุคคลธรรมดา ที่จัด VAT เพื่อขยายปรับปรุงกิจการ วงเงินต่อรายไม่เกิน 15 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ย ปีแรกร้อยละ 5 ปีที่ 2-10 MLR-0.5% อายุสัญญาไม่เกิน 10 ปี โครงการสินเชื่อกรุงเทพ SMEs อัตราดอกเบี้ยเริ่มต้นร้อยละ 4 ซึ่งให้แก่ SMEs ในพื้นที่ EEC ทำธุรกิจมาแล้ว 3 ปี วงเงินต่อราย 20 ล้านบาท ระยะเวลา 7 ปี สินเชื่อธุรกิจเกษตรแปรรูป ทำธุรกิจมาแล้ว 3 ปี วงเงินต่อราย 1.5 เท่าของหลักประกัน ระยะเวลา 10 ปี หรือสินเชื่อ Robotics and Automation ทำธุรกิจมาแล้ว 3 ปี และได้เงินกู้ร้อยละ 80 ของเงินลงทุน ระยะเวลา 7 ปี เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่า สำหรับการปล่อยสินเชื่อพิเศษข้างต้นเงื่อนไขการค้ำประกันไม่ชัดเจนในแต่ละวงเงิน ในส่วนของ soft loan ของ ธปท. การค้ำประกันจะอยู่ประมาณร้อยละ 60-70 โดยใช้วิธีการคำนวณตามแบบ ธปท. (https://www.bot.or.th/Thai/FinancialInstitutions/COVID19/Pages/FAQ_SMEs.aspx :Topic 74-75)

ผลการดำเนินงานของมาตรการ soft loan ของ ธปท. ในช่วงประมาณ 2 เดือนที่ผ่านมา (ณ วันที่ 22 มิถุนายน 2563) ยังคงมีอยู่อย่างจำกัดประมาณร้อยละ 18 ของวงเงินสินเชื่อทั้งหมด เงื่อนไขที่จะสามารถกู้ยืม ระยะเวลาการกู้ยืม และความเร็วของการอนุมัติ ยังเป็นส่วนที่ยังมีการถกเถียงกันอยู่ ถ้าพิจารณาขนาดของผู้ขอสินเชื่อประมาณมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นลูกหนี้ขนาดเล็กมากที่มีวงเงินสินเชื่อเดิมไม่เกิน 5 ล้านบาท ในขณะที่ผู้ประกอบการที่มีวงเงินสินเชื่อเดิมมากกว่า 100 ล้านบาท มีอยู่ประมาณร้อยละ 6 (หากพิจารณาตามวงเงินสินเชื่อประมาณครึ่งหนึ่งจะเป็นผู้ประกอบการที่มีวงเงินสินเชื่อเดิมอยู่ในช่วง 20 - 200 ล้านบาท ถ้าพิจารณาการกระจายตัวของสินเชื่อตามประเภทธุรกิจจะเห็นได้ว่าประมาณครึ่งหนึ่ง (ทั้งจำนวนราย และวงเงินสินเชื่อ) เป็นธุรกิจขายส่ง ขายปลีกและการพาณิชย์อื่นๆ ในขณะที่ภาคการผลิต และภาคบริการ มีสัดส่วนของทั้งจำนวนรายและวงเงินสินเชื่อประมาณร้อยละ 20 และ 10 ตามลำดับ โดยโรงแรมและที่พักได้วงเงินสินเชื่อประมาณร้อยละ 5 ของวงเงินสินเชื่อทั้งหมดที่ปล่อย ณ วันที่ 22 มิถุนายน ซึ่งถ้าพิจารณาจากการกระจายตัวของการปล่อยสินเชื่อธุรกิจที่ได้รับผลกระทบหนัก ยังไม่สามารถเข้าถึง soft loan ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ธปท. ได้ปรับลดอัตราเงินสมทบกองทุนฟื้นฟู (FIDF) จากร้อยละ 0.46 เป็นร้อยละ 0.23 ต่อปี เป็นระยะเวลา 1 ปี ส่วนหนึ่งเพื่อช่วยให้ลดภาระของสถาบันการเงินและนำไปสู่การลดอัตราดอกเบี้ยและการปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการ อีกส่วนหนึ่ง คือ ธนาคารกลางได้จัดตั้งกองทุน เพื่อรักษาสภาพคล่องของการระดมทุนในตราสารหนี้ (BSF) ระยะเวลา 5 ปี (ผ่าน พรก.) วงเงินไม่เกิน 4 แสนล้านบาท วัตถุประสงค์เพื่อช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ตลาดตราสารหนี้และช่วยภาคเอกชนที่มีประสิทธิภาพแต่อาจประสบปัญหาจากการที่ตลาดตราสารหนี้ภาคเอกชนขาดสภาพคล่อง อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์การเข้าช่วยเหลือค่อนข้างรัดกุมโดยบริษัทต้องมีการจัดหาแหล่งเงินทุนอื่นก่อนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 [อย่างน้อยร้อยละ 20 บริษัทออกตราสารใหม่อายุไม่ต่ำกว่า 1 ปี ขายให้ผู้ถือกลุ่มต่างๆ ยกเว้นสถาบันการเงิน อีกส่วนหนึ่งอย่างน้อยร้อยละ 20 ขอสินเชื่อใหม่จากสถาบันการเงินหรือออกตราสารใหม่อายุไม่ต่ำกว่า 1 ปีขายให้สถาบันการเงิน ซึ่งถ้าทั้ง 2 ส่วนไม่ถึงร้อยละ 50 ให้จัดหาแหล่งเงินอื่นได้ ส่วนต้นทุนการขอรับความช่วยเหลือจะเป็น Base rate (ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าของอัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนระหว่างเงินทุนที่จัดหาจากส่วนที่ 1 และ 2) และ facility premium

(ร้อยละ 1-2 ต่อปี ขึ้นอยู่กับวงเงิน) ด้วยหลักเกณฑ์การเข้าช่วยเหลือค่อนข้างที่จะรัดกุม วงเงินในส่วนนี้น่าจะเป็นเงินที่ตั้งเพื่อช่วยลดความเสี่ยงของตลาดเงินมากกว่าเป็นเงินในการช่วยเหลือผู้ประกอบการ

ในส่วนของการเพิ่มศักยภาพการผลิตรัฐบาลได้มีการพิจารณาโครงการภายใต้ พรก. เงินกู้ 4 แสนล้านบาทในหลายภาคส่วน (อีก 6 แสนล้านบาทรัฐบาลใช้ 5.5 แสนล้านบาทสำหรับเยียวยา และ 4.5 หมื่นล้านบาทสำหรับสาธารณสุข) โดยเฉพาะเกษตร อุตสาหกรรม และท่องเที่ยว วัตถุประสงค์หลักของเงินกู้ในส่วนนี้เพื่อ (1) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในภาคเกษตร (2) สนับสนุนการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย และพัฒนาทักษะแรงงาน และ (3) มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ฝึกอบรม พัฒนาผู้ประกอบการ ฝีมือแรงงาน ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการ มาตรการเหล่านี้เป็นมาตรการเพิ่มเติมจากการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินที่กล่าวข้างต้น โดยเฉพาะในส่วนของวงเงินสินเชื่อใหม่ให้กับ SMEs ผ่านสถาบันการเงินของรัฐ 6 แห่ง วงเงิน 3.9 แสนล้านบาท ซึ่งเป็นสินเชื่อที่มีระยะเวลาประมาณ 7-10 ปี มีการจัดสรรในหลายโครงการทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ โดยอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า soft loan และต้องมีหลักค้ำประกันชัดเจน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโครงการภายใต้ พรก. เงินกู้ 4 แสนล้านบาท การเพิ่มศักยภาพการผลิตตามวัตถุประสงค์ที่รัฐบาลตั้งไว้อาจไม่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน จากจำนวนโครงการทั้งหมดที่ยื่นขอจะเห็นได้ว่าเกือบร้อยละ 60 เป็น การสร้างถนน คู คลอง และการก่อสร้างอื่นที่มีใช้ถนน (ในขณะที่โครงการที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิต เกษตร และบริการทั้งหมดรวมกันมีเพียงร้อยละ 16 ของโครงการทั้งหมดเท่านั้น และโครงการที่เกี่ยวข้องก็อาจไม่ได้นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของภาคการผลิตโครงการส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการผลิตและปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงเครื่องจักร แต่ไม่ได้มีความชัดเจนในการนำเทคโนโลยีทันสมัยเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นต้น ถ้าพิจารณาในส่วนของงบประมาณการลงทุน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 26 ของงบประมาณทั้งหมด ในขณะที่งบลงทุนที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร การผลิตและบริการ คิดเป็นร้อยละ 26, 10, และ 11 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าโครงการและงบประมาณที่จัดสรรให้บางกระทรวง อาทิ กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและการใช้เทคโนโลยีมีอยู่อย่างจำกัด

3. มาตรการด้านภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปี 2564

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกล่าวว่า เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2564 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบมาตรการด้านภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปี 2564 จำนวน 3 เรื่อง โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. มาตรการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (มาตรการลดภาษีที่ดินฯ) มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อประชาชนและผู้ประกอบการที่เป็น ผู้เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เนื่องจาก ไม่สามารถประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ตามปกติ อันเนื่องมาจาก

ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID - 19 โดยให้ลดภาษีในอัตราร้อยละ 90 ของจำนวนภาษีที่คำนวณได้สำหรับการจัดเก็บภาษีของปี ภาษี พ.ศ. 2564

2. มาตรการลดค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่อยู่อาศัย (มาตรการลดค่าธรรมเนียมฯ) มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและบรรเทาภาระให้แก่ประชาชนที่ต้องการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่เป็นของตนเอง รวมถึงช่วยรักษาระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเชื่อมโยงกับการจ้างงานและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ ภาคอสังหาริมทรัพย์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยลดค่าธรรมเนียมการโอนจากร้อยละ 2 ลงเหลือร้อยละ 0.01 และลดค่าธรรมเนียมการจำนองจากร้อยละ 1 ลงเหลือร้อยละ 0.01 (เฉพาะการโอนและ จดจำนองในคราวเดียวกัน) สำหรับที่อยู่อาศัยใหม่ ราคาไม่เกิน 3 ล้านบาทต่อหน่วย ซึ่งครอบคลุมบ้านเดี่ยว บ้านแฝด บ้านแถว อาคารพาณิชย์ และห้องชุด ที่ซื้อจากผู้ประกอบการ ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ลงประกาศกระทรวงมหาดไทย ในราชกิจจานุเบกษาถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564

3. การขยายกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่ม (การขยายเวลาการยื่นแบบฯ) มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้มีเงินได้และผู้ประกอบการในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ซึ่งจะทำให้ผู้มีเงินได้และผู้ประกอบการมีสภาพคล่อง เพิ่มขึ้นโดยสรุปรายละเอียดมาตรการได้ ดังนี้

3.1 ขยายเวลาการยื่นและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 3 เดือน จากเดิมภายในวันที่ 31 มีนาคม 2564 เป็น 30 มิถุนายน 2564 เฉพาะการยื่นแบบ e-filing

3.2 ขยายเวลาการยื่นแบบแสดงรายการ และการนำส่งหรือชำระภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และ ภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับภาษีของเดือนมกราคม - พฤษภาคม 2564 ที่ต้องยื่นแบบนำส่งหรือชำระ ในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ - มิถุนายน 2564 โดยขยายเวลาออกไปเป็น ภายในวันสุดท้ายของเดือนนั้นๆ เฉพาะการยื่นแบบ e-filing

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวว่า มาตรการลดภาษีที่ดินฯ และมาตรการลดค่าธรรมเนียมฯ จะต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และดำเนินการออกประกาศกระทรวงมหาดไทย ที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับการขยายเวลาการยื่นแบบฯ ที่จะต้องมีการออกประกาศกระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคาดว่าจะมีผล บังคับใช้ได้เร็วๆ นี้ โดยกระทรวงการคลังจะได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบต่อไป (สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง : ข่าวกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 12/2564 วันที่ 26 มกราคม 2564)

ในการศึกษาครั้งนี้ จากการทบทวนมาตรการต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษาสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้ จากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า การแพร่ระบาดของโควิด-19 มีผลกระทบต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ดังนี้ พืชเศรษฐกิจจากไวรัสโควิด-19 ได้ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจทั่วโลกเป็นอย่างมากซึ่งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ก็เป็นหนึ่งในธุรกิจที่ได้รับ ผลกระทบอย่างหนักเช่นกัน โดยธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทยนั้น มีกำลังซื้อลดลงไปมากกว่าครึ่ง โดยเฉพาะกลุ่มลูกค้ารายใหญ่อย่างชาวจีน นอกจากนี้ การที่เหตุการณ์นี้ยังคงลากยาวไปเป็นเวลาหลายเดือน จึงส่งผลกระทบต่อกลุ่มตลาดในประเทศด้วยเช่นกัน โดยทั้งผู้ซื้อรายใหญ่อย่างกลุ่มผู้ประกอบการหรือเจ้าของธุรกิจ และผู้ซื้อรายย่อยอย่างกลุ่มพนักงานบริษัทก็พากันขาดสภาพคล่องไปตามๆ กัน จึงทำให้กำลังซื้อภายในประเทศนั้นลดลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จะเห็นได้ว่า ไวรัสโควิด-19 ได้สร้างจุดเปลี่ยนต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของไทยไปเป็นอย่างมากตั้งแต่เริ่มมีการแพร่ระบาดของเชื้อโรค ทำให้ต้องล็อกดาวน์ประเทศ มีการเว้นระยะห่าง

ทางสังคม หรือ Social Distancing ก่อให้เกิดเป็น New Normal เมื่อคนซื้อไม่กล้าออกมานอกบ้าน ส่งผลให้ผู้ประกอบการเองต้องเร่งปรับตัวเพื่อความอยู่รอด พัฒนาการขายสินค้าผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้ทุกช่องทาง พร้อมทั้งมีการจัดกลยุทธ์ต่างๆ ขึ้นมาเพื่อกระตุ้นยอดขายกันอย่างมากมาย

1. คอนโดมิเนียม ตั้งแต่ปลายปี 2562 เป็นต้นมา มีหลายๆ ปัจจัยที่กระทบต่อการเติบโตของคอนโดฯ ไม่ว่าจะเป็นสภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว มาตรการ LTV ของแบงก์ชาติที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ที่ต้องการซื้อหรือลงทุนในคอนโดฯ โดยเฉพาะการซื้อที่อยู่อาศัยตั้งแต่หลังที่ 2 เป็นต้นไป รวมถึงค่าเงินบาทที่แข็งค่า ซึ่งส่งผลกระทบต่อยอดขายคอนโดมิเนียมจากกลุ่มลูกค้าต่างชาติ โดยผลกระทบดังกล่าวนี้เป็นผลกระทบต่อสิ่งที่ลากยาวมาจนถึงปี 2563 แคมป์นี้ยังมีเรื่องของไวรัส COVID-19 มาซ้ำเติมเข้าไปอีก ทำให้ยอดขายของคอนโดฯ ในปี 2563 ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วง 4 ปีที่ผ่านมายอดขายเฉลี่ยของคอนโดมิเนียมอยู่ที่ 59,000 หน่วย/ปี (สูงสุดในปี 2561 ที่ 69,352 หน่วย) แต่สำหรับในปี 2563 นี้ คาดว่าจำนวนหน่วยที่ขายได้จะเท่ากับ 31,403 หน่วย ลดลง 22,900 หน่วย (-42.2%) จากปี 2562 ที่มีจำนวนหน่วยที่ขายได้ 54,303 หน่วย ซึ่งเป็นยอดขายที่ต่ำที่สุดในรอบ 5 ปี ของ คอนโดมิเนียม นอกจากยอดขายที่ลดลงแล้วราคาอสังหาฯ ก็เริ่มมีการชะลอตัวมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2562 รวมทั้งเริ่มมีประกาศลดราคาคอนโดฯ กว่า 40-50% หลังจากเข้าสู่ปี 2563 เนื่องด้วยราคาที่ลดลงมาเป็นอย่างมากนี้เอง จึงเป็นโอกาสที่ดีสำหรับคนที่ต้องการจะซื้อคอนโดฯ เพื่ออยู่อาศัย แต่สำหรับนักลงทุน ทั้งแบบเก็งกำไรและปล่อยเช่าต้องระวังในเรื่องของการหาผู้ซื้อหรือผู้เช่าต่อ เพราะสภาพคล่องในตลาดเหลือน้อย ทำให้โอกาสในการปล่อยห้องต่อในระยะเวลานั้นๆ นั้น ลดลงไปด้วย ผู้ลงทุนจึงจำเป็นต้องมีความพร้อมและความมั่นคงในเรื่องของสถานะทางการเงินพอสมควร

2. บ้าน อสังหาฯ ประเภทถัดมา คือ กลุ่มที่อยู่อาศัยแนวราบ หรือบ้าน ไม่ว่าจะเป็นบ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวน์เฮ้าส์ รวมถึงตึกแถว ล้วนได้รับผลกระทบจาก COVID-19 อย่างแน่นอน แต่คงจะเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบน้อยที่สุด เนื่องจากเป็นตลาดที่มีความต้องการที่อยู่อาศัยจริง โดยเฉพาะตลาดทาวน์เฮ้าส์ในพื้นที่ไม่เกินแนววงแหวนรอบนอก และอยู่ในรัศมีของการเข้าถึงรถไฟฟ้าส่วนต่อขยายได้ ยังมีความต้องการของผู้ซื้อสูงเมื่อเปรียบเทียบกับบ้านเดี่ยวที่ราคาขายพุ่งขึ้นมากในระดับราคามากกว่า 7 - 10 ล้านบาท รวมทั้งกลุ่มลูกค้าที่ไม่ต้องการที่จะอยู่อาศัยในคอนโดมิเนียมซึ่งมีข้อจำกัดของขนาดพื้นที่ที่เล็กลงมากและมีราคาแพงเกินไป สำหรับผลกระทบจาก COVID-19 นี้ น่าจะมีผลกระทบกับตลาด ทาวน์เฮ้าส์โดยรวมในทุกระดับราคา โดยในปี 2563 ยอดขายอยู่ที่ 20,026 หน่วย ลดลง 8,673 หน่วย (-30.2%) จากปี 2562 ที่มียอดขายทั้งหมด 28,699 หน่วย ซึ่งราคาก็อาจจะปรับตัวลดลงได้เช่นเดียวกับคอนโดฯ แต่คงเป็นเพียงผลกระทบระยะสั้นเท่านั้น อสังหาฯ กลุ่มนี้ จึงเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างน่าสนใจ ทั้งในมุมมองผู้ประกอบการ และมุมมองของนักลงทุน โดยเฉพาะกลุ่มทาวน์เฮ้าส์ในพื้นที่ใกล้เมืองระดับราคา 3 - 4 ล้านบาท ซึ่งเป็นระดับราคาสำหรับกลุ่มที่เป็นกำลังซื้อหลักในตลาด

3. อสังหาริมทรัพย์เชิงพาณิชย์ (Commercial Real Estate หรือ CRE) เป็นอสังหาฯ ที่ลงทุนเพื่อประโยชน์ทางการค้ามากกว่าการจะเป็นที่อยู่อาศัย เช่น ห้างสรรพสินค้า อาคารสำนักงาน โรงแรม ร้านอาหาร โรงพยาบาล เป็นต้น สำหรับประเทศไทยเอง อสังหาฯ กลุ่มนี้ก็มีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะกลุ่มอาคารสำนักงาน ซึ่งในช่วงแรกของปี 2562 มีปริมาณการใช้

พื้นที่สำนักงานในกรุงเทพฯ ทั้งสิ้น 1.4 แสนตารางเมตร (ตร.ม.) และคาดว่าปริมาณการใช้พื้นที่สำนักงานโดยรวมจะอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับ 2 แสนตารางเมตร ภายในปีนี้ ในขณะที่ อสังหาฯ กลุ่มอื่นๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า หรือโรงแรม ถึงแม้จะชะลอตัวไปบ้าง แต่ก็เป็ตลาดที่มีความแข็งแกร่ง และสามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

อสังหาฯ เชิงพาณิชย์จึงยังคงน่าสนใจสำหรับการลงทุนไม่น้อย โดยมีปัจจัยที่มาสสนับสนุนอย่างเรื่องของ Agile Workplace ที่เป็นเทรนด์ใหม่ โดยมีมุมมองว่าคนเราไม่จำเป็นต้องทำงานอยู่ในออฟฟิศขนาดใหญ่ และสถานที่เดิมตลอดเวลา Co-working space จึงกลายเป็นสิ่งที่ตอบโจทย์การทำงานในยุคปัจจุบันมากขึ้น แต่ด้วยสถานการณ์โควิด-19 ที่ผ่านมาก็ทำให้อสังหาริมทรัพย์ประเภทนี้ชะลอตัวลงอย่างชัดเจน เช่น กลุ่มอาคารสำนักงาน ที่หลายๆ บริษัทมีนโยบายให้ Work from home มากขึ้น ซึ่งหากการระบาดของไวรัสครั้งนี้กินเวลานานจนนโยบายนี้กลายเป็นนโยบายระยะยาว ความต้องการของอาคารสำนักงานก็อาจลดลงได้ในอนาคต แต่ถ้าการระบาดสามารถควบคุมได้เร็ว เศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวกลับมา ความต้องการก็อาจจะกลับมาอีกครั้ง จึงเป็นที่น่ากังวลว่า อสังหาฯ กลุ่มนี้จะสามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างที่เคยหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าวิกฤติครั้งนี้จะกินเวลานานแค่ไหนกว่าจะกลับเข้าสู่สภาวะปกติ ซึ่งก็ต้องติดตามกันต่อไป

สถานการณ์ของตลาดอสังหาฯ ในปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ต่างๆ มากมาย จนมาถึงวิกฤติโควิด-19 ในครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า ตลาดอสังหาฯ ทุกประเภทเริ่มชะลอตัวลง รวมถึงราคาก็เริ่มปรับลดลงตามสภาวะเศรษฐกิจ เรียกได้ว่าเป็นการปรับฐานครั้งใหญ่สำหรับอสังหาฯ เลยทีเดียว นักลงทุนจึงจำเป็นต้องระมัดระวังในการลงทุนมากขึ้น และคอยติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด แต่ในอีกมุมหนึ่งก็ถือว่าเป็นจังหวะที่ดีที่จะเริ่มตัดสินใจเข้ามาลงทุนในตลาดนี้ สำหรับคนที่อยากเริ่มลงทุนในอสังหาฯ แต่ติดข้อจำกัดสำคัญของการลงทุน นั่นก็คือ การที่จะต้องใช้เงินลงทุนที่สูง รวมถึงต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์ในการลงทุนพอสมควร ทำให้ไม่สามารถเข้ามาลงทุนได้ เราสามารถใช้ตัวช่วยการลงทุนอย่างกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ หรือ REIT (Real Estate Investment Trust) ทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ได้ ซึ่งปัจจุบันก็มีกองทุนที่น่าสนใจมากมายหลากหลายกองทุนให้เลือก เช่น กองทุน KFGPROP-A, PRINCIPAL IPROP-A, PRINCIPAL IROPEN-A, MN-APREIT-A เป็นต้น โดยนอกจากจะใช้เงินลงทุนไม่มากแล้ว ยังมีผู้จัดการกองทุนที่มีประสบการณ์คอยดูแลและติดตามการลงทุนให้กับเรอีกด้วย สุดท้ายไม่ว่าคุณจะทำตัดสินใจลงทุนในอสังหาฯ ก็ดี หรือลงทุนผ่านตัวช่วยอย่างกองทุนรวมก็ดี ในเมื่อเป็นเรื่องของการลงทุน ก็ย่อมหลีกเลี่ยงความเสี่ยงไม่ได้ เราในฐานะผู้ลงทุนก็ควรทำความเข้าใจในลักษณะสินค้าและความเสี่ยงก่อนตัดสินใจลงทุนทุกครั้ง สำหรับมาตรการด้านการเงินที่ช่วยเหลืออสังหาริมทรัพย์ซึ่งไม่ได้ซึ่ซัดลงไปโดยตรงแต่มีมาตรการที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ โดยปีที่แล้วธนาคารแห่งประเทศไทยขอให้สถาบันการเงินร่วมกันออกมาตรการพักหนี้รายย่อยและธุรกิจ SMEs เป็นการทั่วไปนาน 6 เดือน แล้วปรับมาเป็นมาตรการพักหนี้เฉพาะรายและต่อเวลาให้เร่งเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ได้ถึงสิ้นปี 2563 และออกมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยในการปรับโครงสร้างหนี้เพิ่มเติมด้วยการรวมหนี้ โดยให้นำสินเชื่อบรรยายย่อยมารวมหนี้กับสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยเพื่อใช้ประโยชน์จากหลักประกัน ซึ่งจากข้อมูล ณ 30 พฤศจิกายน 2563 มาตรการนี้ได้ช่วยลูกหนี้ไป 11 ล้านบัญชี ยอดหนี้ 5.6 ล้านล้านบาท (เป็นลูกหนี้รายย่อย 10 ล้านบัญชี ยอดหนี้ 3.2 ล้านล้านบาท) และในปี 2564 ธนาคารแห่งประเทศไทยออก

มาตรการช่วยเหลือที่รอบใหม่ในเดือนมกราคม 2564 ขอความร่วมมือให้แบ่งกึ่งและนอนแบ่งกึ่งต่อเวลา ช่วยลูกหนี้รายย่อยจนถึง 30 มิถุนายน 2564 และให้สถาบันการเงินช่วยเหลือทุกประเภทตาม ประเภทสินเชื่อและความเสี่ยง โดยให้เร่งปรับโครงสร้างหนี้ให้เหมาะกับลักษณะธุรกิจและพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ

2. มาตรการการเงินผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ที่ผ่านมาธนาคารรัฐช่วยเสริมสภาพคล่องประชาชนและธุรกิจที่ได้รับผลกระทบและเข้าไม่ถึงธนาคารพาณิชย์ได้อีกกลุ่มใหญ่ ผ่านโครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ สินเชื่อฉุกเฉินรูปแบบต่างๆ รวมถึง บสย. ที่มีบทบาทเชิงรุกช่วยค้ำประกันสินเชื่อ SMEs ณ สิ้นปี 63 ได้มากเป็นประวัติการณ์ถึง 1.6 แสนราย คิดเป็นยอดสินเชื่อรวม 1.4 แสนล้านบาท พอเจอโควิดครั้งใหม่ กระทรวงการคลังให้เร่งออกมาตรการการเงินที่มีอยู่แล้วและมาตรการเพิ่มเติมในเดือนมกราคม 2564 วงเงิน 2.68 แสนล้านบาท ได้แก่ มาตรการเสริมสภาพคล่อง (สินเชื่อและค้ำประกันสินเชื่อ) และมาตรการบรรเทาภาระหนี้สิน (ขยายเวลาพักชำระหนี้) โดยขยายเวลาออกไปถึง 30 มิถุนายน 2564

มาตรการภาษี ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีดังนี้ รัฐบาลออกชุดมาตรการภาษีเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในช่วงโควิดระลอกใหม่ในเดือนมกราคม 2564 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมาตรการที่ออกในปีก่อน ได้แก่ 1) มาตรการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างปี 2564 ลง 90% 2) มาตรการลดค่าธรรมเนียมการโอนอสังหาริมทรัพย์จาก 2% และค่าจดทะเบียนการจำนองอสังหาริมทรัพย์จาก 1% เหลือ 0.01% สำหรับการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ราคาไม่เกิน 3 ล้านบาทภายในปี 2564 นี้ และ 3) มาตรการเลื่อนเวลาการยื่นชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย โดยทั้ง 3 มาตรการจะขยายเวลายื่นถึง 30 มิถุนายน 2564 เฉพาะผู้ที่ยื่นผ่านอินเทอร์เน็ต จากมาตรการดังกล่าวส่งผลดีให้กับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ให้สามารถดำเนินการได้ในภาวะวิกฤติโควิด-19 และเศรษฐกิจผันผวนที่ประเทศทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่ถึงแม้จะประสบปัญหาต่างๆ รัฐบาลแต่ละประเทศต่างให้ความสำคัญกับสุขภาพของประชากรในประเทศควบคู่กับการดูแลเศรษฐกิจของประเทศ

4.2 มาตรการของไทยเปรียบเทียบกับประเทศอื่น

เมื่อพิจารณาในภาพกว้างมาตรการที่ไทยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการมีความคล้ายคลึงกับประเทศอื่นที่พิจารณาประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และจีน ไม่ว่าจะเป็นมาตรการความช่วยเหลือผ่านทางด้านภาษี ด้านสาธารณสุขไปรษณีย์และค่าธรรมเนียมต่างๆ การพักชำระหนี้และปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มาตรการทางด้านสินเชื่อ และการลดความเสี่ยงแก่สถาบันการเงิน ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งคือการออกมาตรการเพื่อการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการผลิตของผู้ประกอบการในหลายภาคส่วน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะเห็นว่ามาตรการความช่วยเหลือของไทยที่ให้ผู้ประกอบการมีความแตกต่างจากประเทศอื่น 4 ประการหลัก ดังนี้

ประการแรก มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs

สหรัฐอเมริกา : ประกาศจะใช้มาตรการเร่งด่วนเพื่อบรรเทาผลกระทบ โดยจะอัดฉีดสภาพคล่องและจะจัดหาสภาพคล่องให้กับบริษัทต่างๆ ขยายระยะเวลาการชำระภาษีเงินได้ประจำปี 62 ออกไป 3 เดือน ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) ประกาศมาตรการเพื่อช่วยเหลือด้านสภาพคล่องให้กับภาคธุรกิจ จัดสรรงบประมาณช่วยเหลือธุรกิจขนาดเล็ก

สหราชอาณาจักร : สนับสนุนเงินให้สินเชื่อแก่กลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ประกาศมาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจเช่น ยกเว้นค่าธรรมเนียม (Business Rates retail discount) แก่ธุรกิจขนาดเล็ก รวมถึงธุรกิจที่ในภาคท่องเที่ยวและบริการเป็นเวลา 1 ปี และการสนับสนุนทางการเงิน เลื่อนการจ่ายภาษี สำหรับธุรกิจและบุคคลที่ได้รับผลกระทบ มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจขนาดใหญ่ด้านสภาพคล่อง มาตรการค้ำประกันสินเชื่อ และมาตรการอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือภาคธุรกิจ SMEs และครัวเรือนเพิ่มเติม

จีน : ลดอัตราดอกเบี้ยทำให้ต้นทุนการกู้ยืมของภาคธุรกิจปรับลดลง เพิ่มโควตาการ refinance สินเชื่อสำหรับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสำหรับธุรกิจ SMEs ลดการเก็บเงินทุนสำรองเพื่อเป็น ค่ารักษาพยาบาลของพนักงานให้แก่บริษัทเอกชนลง 50% ไม่คิดดอกเบี้ยเพิ่มเติมจากการผิณฑ์ชำระหนี้ สนับสนุนบริษัทที่ให้บริการแท็กซี่ ลดอัตราส่วนการหักเงินเข้ากองทุนคุ้มครองนักลงทุน (Investor protection fund) ของบริษัทหลักทรัพย์ ลดค่าธรรมเนียมให้กับผู้ส่งออก ลดราคาน้ำมันค่าปลิกทั้งแก๊สโซลีนและน้ำมันดีเซลลง ลดภาษีที่ดินที่มีขนาดมากกว่า 6,000 ตร.ม. และใช้เป็นคลังเก็บสินค้าสำหรับสินค้าเกษตร สินแร่ และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตในโรงงาน เพื่อเป็นจุดพักสินค้าก่อนกระจายสินค้า ให้การค้ำประกันทางการเงินแก่บริษัทขนาดเล็ก ลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีเพื่อลดต้นทุนการกู้ยืมให้แก่ภาคธุรกิจ ลดค่าเช่าให้กับธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในภาคบริการที่เช่าอสังหาริมทรัพย์ของรัฐบาลเป็นเวลา 3 เดือน และนอกจากนี้ได้ประกาศมาตรการเพิ่มเติมของแต่ละมณฑล

สำหรับประเทศไทย มาตรการความช่วยเหลือเพื่อลดต้นทุนของผู้ประกอบการโดยตรงในไทย โดยเฉพาะผ่านทางด้านภาษี มีน้อยกว่าประเทศอื่น (สำหรับในส่วนของการพักชำระหนี้ (ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย) ระยะเวลาไม่ต่างจากประเทศอื่นซึ่งอยู่ประมาณ 3-6 เดือน) การช่วยเหลือทางด้านภาษีกับผู้ประกอบการของไทยส่วนใหญ่เป็นเพียงแค่การเลื่อนการชำระภาษี (3 เดือน) ลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย และการพยายามเร่งคืนภาษีให้กับผู้ประกอบการ สำหรับประเทศอื่นๆ มีการใช้นโยบายทางด้านภาษีอย่างจริงจังในการช่วยเหลือทางด้านต้นทุนกับผู้ประกอบการ ในขณะที่จีน มีการลดภาษี (ไม่ใช่การลดอัตราหัก ณ ที่จ่าย) ในบางมิติลง เช่น การลดภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้นการเก็บภาษีบริการ การลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือการลดฐานภาษีตามรายได้ที่ลดลง เป็นต้น การเลื่อนภาษีในหลายประเทศระยะเวลามากกว่า 3 เดือน นอกจากนี้จีนยินยอมให้ผู้ประกอบการนำเอายอดขาดทุนที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2020 มาหักจากกำไรที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ภายในระยะเวลาหนึ่ง (8-10 ปี) นอกจากนี้มาตรการการให้สินเชื่อของประเทศอื่นเน้นที่ผู้ประกอบการรายเล็กและรายกลาง เช่นเดียวกับไทย แต่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหญ่สามารถที่จะเข้าถึงเงินสินเชื่อพิเศษได้เช่นกัน อีกทั้งระยะเวลาการปล่อยสินเชื่อมีแนวโน้มที่จะมากกว่า 2 ปี รวมทั้งมีความชัดเจนเรื่องการประกาศการค้ำประกันเงินกู้จากรัฐบาล

ประการที่สอง มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ

สหรัฐอเมริกา : สนับสนุนงบประมาณการตรวจหาเชื้อจากผู้ป่วยต้องสงสัย รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาวัคซีนต้านเชื้อไวรัส และลดค่าใช้จ่ายด้านการรักษาทางการแพทย์ มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจครั้งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่วิกฤตการเงินปี 51 เพื่อรับมือการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 อาทิ มาตรการ QE จะขยายปริมาณการซื้อพันธบัตรรัฐบาล และ agency mortgage-backed securities ตั้งงบประมาณไว้สูงถึงกว่า 2 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อช่วยเหลือทุกภาคส่วน

(ครัวเรือน ธุรกิจ และหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ) นับเป็นเม็ดเงินกระตุ้นเศรษฐกิจที่สูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ของสหรัฐฯ

สหราชอาณาจักร : เพิ่มงบประมาณให้กับ public services และ National Health Service (NHS) มูลค่า 5 พันล้านปอนด์ เพื่อให้ NHS สามารถดูแลผู้ป่วยและ staff ได้อย่างทั่วถึง รวมถึงการให้เงินทุนเพื่อการวิจัยโรคระบาด รัฐบาลให้เงินเพื่อสนับสนุนด้านสาธารณสุข ดังนี้ (1) NHS และสถานสาธารณสุขทั่วประเทศ (2) Home care (3) การจัดการ COVID-19 และ (4) การให้บริการสาธารณะต่างๆ

จีน : อุดหนุนการซื้อรถคันแรกเป็นเวลา 1 ปี แจกคูปองซื้อของ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและอื่นๆ มาตรการกระตุ้นการบริโภคภาคเอกชน โดยการสนับสนุนการปล่อยสินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน ประกาศแผนการลงทุนสำหรับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน

ประเทศอื่นเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยการดูแลสุขภาพของประชาชนในประเทศ และเงินเน้นให้มีการกระตุ้นเศรษฐกิจในเรื่องการบริโภค

สำหรับประเทศไทยมีการกระตุ้นเศรษฐกิจถึงระดับรากหญ้าโดยการจ่ายเงินให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบเช่น มาตรการคนละครึ่ง สนับสนุนการท่องเที่ยว การบริโภคอื่นๆ เป็นต้น ส่วนมาตรการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการบางอุตสาหกรรมที่ถูกกระทบอย่างมากจากวิกฤต COVID-19 เป็นพิเศษทั้งทางมาตรการด้านภาษี และการให้เงินช่วยเหลือ สำหรับประเทศไทยมาตรการเหล่านี้ยังไม่ชัดเจน

ประการที่สาม มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงาน

สหรัฐอเมริกา : ปรับลดภาษีเงินเดือน และมาตรการเร่งด่วนด้านอื่นๆ อาทิ การประกัน paid sick leave และการขยาย unemployment insurance มาตรการ mortgage relief เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบ โดยจะผ่อนปรนการชำระค่างวดผ่อนบ้านและจะไม่มีการรายงานข้อมูลไปที่ศูนย์ข้อมูลเครดิต รวมทั้งงดการเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ overdraft และการชำระค่าใช้จ่ายล่าช้า จ่ายเงินช่วยเหลือเยียวยา เพื่อเป็นเงินอุดหนุนโดยตรงแก่ผู้มีรายได้ปานกลาง-ต่ำ และคู่สมรสที่มีรายได้รวมกันไม่เกิน 150,000 ดอลลาร์ เลื่อนการเก็บภาษีแรงงานที่ได้เงินไม่เกิน 104,000 ดอลลาร์ สรอ. ต่อปี และผ่อนเกณฑ์การยึดทรัพย์สินอสังหาริมทรัพย์

สหราชอาณาจักร : จ่ายเงินชดเชยให้กับธุรกิจ SMEs เลื่อนการจ่ายภาษีบุคคลธรรมดา อนุโลมให้ครัวเรือนสามารถขอยกเว้นการผ่อนชำระสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นระยะเวลา 3 เดือน รัฐบาลประกาศแผน “Coronavirus Job Retention Scheme” (CJRS) โดยจะจ่ายเงินช่วยเหลือให้กับบริษัทที่ไม่ได้เลิกจ้างพนักงานสูงสุดถึง 80% หรือไม่เกินเดือนละ 2,500 ปอนด์ต่อคน เป็นระยะเวลา 3 เดือน

จีน : กระทรวงทรัพยากรมนุษย์และความมั่นคงทางสังคมออกมาตรการดูแลเสถียรภาพตลาดแรงงาน อาทิ ธุรกิจ SMEs ที่มีการ layoff พนักงานน้อยกว่า 5.5% จะได้รับการคืนภาษีจากค่าธรรมเนียมบางส่วนที่จ่ายในปีก่อน และให้เงินช่วยเหลือกับคนที่ตกงานในมณฑลที่ได้รับผลกระทบ เลื่อนการจ่ายภาษีเดือนมี.ค. 63 จากวันที่ 16 เป็น 23 และสนับสนุนให้จัดตั้งบริษัททางออนไลน์เพื่อสนับสนุนการจ้างงานและให้ภาคธุรกิจกลับมาดำเนินงานได้ตามปกติ

นอกจากนี้มีการช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยตรงในการสนับสนุนการจ้างงานในขณะที่ยังไม่มีมาตรการเช่นนี้ชัดเจนในไทย

ประการที่สี่ มาตรการรักษาเสถียรภาพ

สหรัฐอเมริกา : ขอให้สถาบันการเงิน (สง.) พิจารณาความจำเป็นทางด้านการเงินของลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาด ปรับแนวทางการทำธุรกรรม เพื่อรองรับภาวะ “highly unusual disruptions” ในตลาดพันธบัตร ประกาศมาตรการเพื่อรักษาสภาพคล่องในระบบการเงิน สนับสนุนสภาพคล่องให้แก่ภาคธุรกิจและครัวเรือนในวงกว้าง สนับสนุนกลไกของตลาดการเงินและเศรษฐกิจ ร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องประกาศมาตรการสนับสนุนให้สถาบันการเงิน (สง.) ปลดปล่อยภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ และประกาศมาตรการสินเชื่อ เป็นต้น

สรุป

บทบาทยุทธศาสตร์ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทย จากการระบาดของ COVID-19 ที่มีความไม่แน่นอนสูง การระบาดของ COVID-19 ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชน อย่างไม่เคยมีมาก่อน ภาครัฐทั่วโลกต้องประกาศใช้มาตรการเข้มงวดเพื่อควบคุมการระบาด ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจหลายภาคส่วนหยุดลงชั่วคราว นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่เครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจเกือบทุกตัวดับลงพร้อมกัน และอาจต้องใช้เวลาหลายปีกว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจจะฟื้นกลับมาที่ระดับก่อนเกิด COVID-19 ได้

อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจไทยยังมีกันชน (buffer) ในหลายด้านเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ได้แก่

1. เสถียรภาพด้านต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี อาทิ การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดและระดับเงินสำรองระหว่างประเทศที่สูง และสัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อ GDP ที่ต่ำ
2. ขีดความสามารถทางการคลัง (fiscal space) ยังเพียงพอสำหรับรัฐบาลในการเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยหนี้สาธารณะ ณ เมษายน 2563 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 43 ของ GDP ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสากลที่ร้อยละ 60 และ
3. เสถียรภาพระบบสถาบันการเงินยังแข็งแกร่ง สะท้อนผ่านสัดส่วนเงินกองทุนและเงินกันสำรองของธนาคารพาณิชย์ที่อยู่ในระดับสูง

ทั้งนี้ แม้หลายภาคส่วนของไทยจะมีกันชนที่แข็งแกร่ง แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่ายังมีจุดเปราะบางอยู่หลายด้าน โดยเฉพาะครัวเรือนไทยที่มีหนี้สูง ขณะที่ธุรกิจ SMEs เผชิญการแข่งขันสูงขึ้นทั้งจากธุรกิจขนาดใหญ่ e-commerce และการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ความเปราะบางเดิมที่มีอยู่นี้ ถูกซ้ำเติมจากสถานการณ์ COVID-19 ดังนั้น การใช้กันชนของประเทศที่มีในหลายด้านข้างต้นจึงมีความสำคัญในการช่วยประคับประคองเศรษฐกิจในระยะข้างหน้า ทั้งนี้ ผู้กำหนดนโยบายจำเป็นต้องพิจารณาความท้าทายสำคัญที่กำลังเผชิญอยู่ รวมทั้งต้องมองไปข้างหน้าถึงสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปหลังการระบาดของ COVID-19 คลี่คลายด้วย โดยบทบาทยุทธศาสตร์ควรครอบคลุมในมิติต่างๆ ดังนี้

1. บทบาทในการประคับประคองเศรษฐกิจในระยะสั้น

ที่ผ่านมามาตรัฐได้ใช้กันชนของภาคการคลังและระบบสถาบันการเงิน เพื่อช่วยเหลือด้านสภาพคล่องและลดภาระหนี้ให้ครัวเรือนและธุรกิจอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะในระยะแรกที่มีผู้ได้รับผลกระทบจากมาตรการควบคุมการระบาดที่เข้มงวด เป็นจำนวนมาก โดยภาครัฐออกมาตรการขนาดใหญ่เพื่อ

แก้ปัญหาและเร่งเยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบในระยะสั้น ส่วนธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจนอยู่ในระดับต่ำเป็นประวัติการณ์ รวมถึงออกมาตรการด้านสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ผ่านสถาบันการเงิน อาทิ การเลื่อนและลดภาระหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้ และสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (soft loan) การประสานนโยบายเช่นนี้ (policy synchronization) จะช่วยสนับสนุนให้เศรษฐกิจไทยกลับมาฟื้นตัวได้ในระยะปานกลางสอดคล้องกับประมาณการในกรณีฐาน ทั้งนี้ แนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในกรณีฐานสะท้อนว่า แม้เศรษฐกิจจะได้รับแรงกระตุ้นขนาดใหญ่จากภาครัฐ แต่ยังคงอาศัยเวลากว่าที่จะกลับไประดับก่อน COVID-19 ได้ เนื่องจาก income shock ส่งผลกระทบยาวนานต่อฐานะการเงินภาคเอกชน และธุรกิจต้องปรับรูปแบบกิจการให้สอดคล้องกับ วิถีชีวิตใหม่ (new normal) ของประชาชนที่คำนึงถึงความปลอดภัยด้านสุขภาพมากขึ้น จนกว่าจะมีวัคซีนและยารักษาอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะธุรกิจในการการท่องเที่ยว ดังนั้น ในระยะถัดไปที่ไทยสามารถควบคุม การระบาดได้และรัฐบาลเริ่มผ่อนปรนมาตรการควบคุมการระบาด นโยบายภาครัฐจะมีบทบาทสำคัญในการช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจให้กลับสู่ระดับก่อนการระบาด โดยเฉพาะนโยบายการคลังและนโยบายด้านอุปทาน (supply-side policy) ควบคู่กับมาตรการการเงินและสินเชื่อ

2. บทบาทในการลดความเสี่ยงที่เศรษฐกิจไทยจะเผชิญกรณีเลวร้ายและการรักษาศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะยาว

แนวโน้มเศรษฐกิจในกรณีเลวร้าย (worst case scenario) ควรจัดทำขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมรับมือ ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในโลกที่มีความไม่แน่นอนสูงขึ้น รวมทั้งเพื่อประเมินความเพียงพอของกันชนในด้านต่างๆ หากเศรษฐกิจหดตัวสูงในปีนี้และไม่สามารถฟื้นกลับมาสู่แนวโน้มเดิมได้ในระยะปานกลาง ซึ่งอาจเกิดขึ้นจาก

1. ปัจจัยต่างประเทศ อาทิ การระบาดของ COVID-19 ทั่วโลกที่อาจส่งผลให้เศรษฐกิจโลกหดตัวรุนแรงและยาวนานขึ้น สงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่อาจรุนแรงขึ้นทำให้ภาคการส่งออกและท่องเที่ยวของไทยหดตัวมากขึ้น และ

2. ปัจจัยในประเทศ อาทิ การระบาดระลอกใหม่ซึ่งอาจทำให้รัฐบาลกลับมาใช้มาตรการควบคุมการระบาดเข้มงวดอีกครั้งและไม่สามารถจัดทำระเบียบท่องเที่ยว (travel bubble) ได้ ทั้งนี้ กรณีเลวร้ายดังกล่าวยังไม่รวมมาตรการภาครัฐที่จะออกมาเพิ่มเติม ดังนั้น จึงต้องติดตามพัฒนาการของเศรษฐกิจและการระบาดอย่างใกล้ชิดโดยใช้เครื่องชี้เศรษฐกิจเร็ว (real-time economic indicators)

หากเกิดกรณีเลวร้ายขึ้น ความเสียหายอาจไม่ได้จำกัดเฉพาะผลกระทบในระยะสั้น แต่ยังคงส่งผลกระทบระยะยาวต่อเศรษฐกิจ (economic scars) แม้ในช่วงที่การระบาดของ COVID-19 คลี่คลายลงแล้ว ซึ่งจะทำให้ระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจระยะยาว (potential growth) ลดลง โดยอาจเกิดจากความเสียหายทั้งในภาคเศรษฐกิจและในระบบการเงิน อาทิ

1. ธุรกิจบางส่วนอาจล้มละลายและปิดกิจการถาวร ขณะที่ธุรกิจที่อยู่รอดอาจตัดสินใจลดหรือชะลอการลงทุน

2. ธุรกิจจำนวนมากลด การจ้างงาน ส่งผลให้แรงงานอาจหางานใหม่ได้ยากขึ้น โดยเฉพาะหากขาดทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานใน สาขาอื่น

3. ธุรกิจและครัวเรือนผิคนัดชำระหนี้กับสถาบันการเงินเป็นวงกว้าง จนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เพิ่มขึ้นมากและอาจทำให้เงินกองทุนและเงินสำรองของสถาบันการเงินไม่พอรองรับความเสี่ยง จากการปล่อยสินเชื่อใหม่ในระยะข้างหน้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเป็นวงจรย้อนกลับเชิงลบจากระบบการเงิน (macro-financial negative feedback loop) มาที่ระบบเศรษฐกิจในระยะยาวได้ แม้กันชนในด้านต่างๆ ยังเข้มแข็งในปัจจุบัน แต่ภาครัฐควรใช้กันชนดังกล่าวอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพสูงสุด และเตรียมสำรองไว้เผื่อกรณีฉุกเฉิน โดยเน้นช่วยเหลือมิติที่จะมีผลกระทบต่อสถาบันการเงิน ธุรกิจ และครัวเรือนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งมีตัววัดหรือมีความเชื่อมโยงกับภาคส่วนต่างๆ ในเศรษฐกิจที่สูง การลดความเสี่ยงที่เศรษฐกิจไทยจะเข้าสู่กรณีเลวร้ายและยกระดับ potential growth จึงต้องให้ความสำคัญกับ

1. การป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจลุกลามไปสู่ระบบการเงิน ทั้งตลาดการเงินและระบบสถาบันการเงิน ซึ่งที่ผ่านมา ธปท. ได้เร่งดำเนินการ

1.1 ออกมาตรการดูแลเสถียรภาพในตลาดการเงินอย่างทันทั่วถึงเพื่อรักษาความเชื่อมั่นของนักลงทุนและลดความผันผวนในตลาดการเงิน อาทิ เข้าดูแลสภาพคล่องในตลาดตราสารหนี้ผ่านการเข้าซื้อพันธบัตรรัฐบาล จัดตั้งมาตรการช่วยเหลือกองทุนรวมที่ได้รับผลกระทบจากการขาดสภาพคล่องในตลาดการเงิน (Mutual Fund Liquidity Facility: MFLF) และจัดตั้งกองทุนเพื่อรักษาสภาพคล่องของการระดมทุนในตลาดตราสารหนี้ (Corporate Bond Stabilization Fund: BSF)

1.2 ผลักดันให้สถาบันการเงินเร่งปรับปรุงโครงสร้างหนี้เพื่อให้ลูกหนี้สามารถชำระคืนหนี้ภายใต้เงื่อนไขหลังการปรับโครงสร้างหนี้ได้ ซึ่งจะช่วยลดโอกาสเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และช่วยรักษาเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน

1.3 ขอความร่วมมือให้ธนาคารพาณิชย์จ่ายเงินปันผลระหว่างกาลจากผลการดำเนินงาน ในปี 2562 และงดซื้อหุ้นคืน ไถ่ถอนหรือซื้อตราสารหนี้ที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 1 หรือชั้นที่ 2 ก่อน ครบกำหนด เพื่อรักษาระดับเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ให้เข้มแข็งต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินการข้างต้นจะมีส่วนช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับตลาดการเงินและระบบสถาบันการเงิน รวมทั้งเป็นการเตรียมการสร้างความพร้อมรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

2. การออกแบบนโยบายด้านอุปทานเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจทั้งการปรับรูปแบบธุรกิจ ทุน และแรงงาน ให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจใหม่หลังการระบาด เนื่องจากธุรกิจแต่ละสาขาจะเผชิญกับการฟื้นตัวและอุปสรรคในการปรับตัวที่แตกต่างกันหลังการระบาด คลื่นคลายลง ซึ่งอาจทำให้บางอุตสาหกรรมไม่สามารถฟื้นตัวได้เต็มที่และมีกำลังการผลิตส่วนเกิน (excess capacity) โดยภาครัฐควร

2.1 มีกลไกบริหารกำลังการผลิตส่วนเกินในภาคอุตสาหกรรมไทย อาทิ นโยบายที่เอื้อให้เกิดการควบรวม (mergers and acquisitions) กิจกรรมในสาขาที่มีกำลังการผลิตส่วนเกินอยู่มาก โดยเฉพาะในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หรือปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำธุรกิจให้สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจใหม่หลังจากการระบาดคลี่คลายลง

2.2 ออกแบบนโยบายเพื่อสนับสนุนและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพและมีโอกาสฟื้นตัวเร็วหลังการระบาด อาทิ เพิ่มแรงจูงใจให้เอกชนลงทุนผ่านมาตรการการคลัง มาตรการด้านการเงินและสินเชื่อ รวมถึงลดกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ

2.3 เร่งรัดการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ โดยเฉพาะโครงการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งในและนอกเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก รวมถึงผลักดันให้มีการปรับโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับเศรษฐกิจดิจิทัล

2.4 สนับสนุนการพัฒนาทักษะแรงงาน (reskill and upskill) เพื่อรองรับการจ้างงานในธุรกิจกลุ่มเป้าหมายและปรับตัวเข้าสู่บริบทเศรษฐกิจใหม่หลังการระบาดคลัสเตอร์ และ

2.5 เร่งปฏิรูปกฎเกณฑ์ภาครัฐที่ล้าสมัยหรือเป็นอุปสรรคต่อการปรับตัวของภาคธุรกิจให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์ใหม่

โดยสรุป แม้ปัจจุบันไทยจะเข้าสู่ช่วงที่สามารถควบคุมการระบาดของ COVID-19 ได้ อีกทั้งยังมี ก้นชนเพียงพอในการออกมาตรการทางการเงินและการคลังเพื่อรองรับสถานการณ์การระบาด COVID-19 ครั้งนี้ แต่ยังคงจำเป็นต้องเตรียมมาตรการไว้รองรับความเสี่ยงในระยะข้างหน้าให้ตรงจุดทันการณ์ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อรักษาก้นชนให้มีเพียงพอและลดโอกาสเกิด economic scars หากเศรษฐกิจไทย เกิดกรณีเลวร้ายขึ้นและเพื่อรักษาศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะยาว ซึ่งการดำเนินมาตรการดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยการประสานนโยบายสาธารณสุข มาตรการการคลัง มาตรการการเงินและสินเชื่อ รวมถึงนโยบายด้านอุปทานเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ให้เหมาะสมกับการระบาดของโรค ในแต่ละช่วงเวลา (รายงานนโยบายการเงิน มิถุนายน 2563)

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ในการศึกษาเรื่อง มาตรการความช่วยเหลือต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาหลักการของมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีที่ประเทศไทยได้ประกาศใช้ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และ 2) ศึกษาเปรียบเทียบ มาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ในการสนับสนุนส่งเสริมดูแลผู้ประกอบการในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทย และต่างประเทศ เพื่อเยียวยาและแก้ปัญหาธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019

ผลการศึกษาพบว่า หลักการของมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษีที่ประเทศไทยได้ประกาศใช้ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและผู้บริโภคในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้มาตรการทางการเงิน และมาตรการทางภาษีเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนาต่อเศรษฐกิจไทย ทั้งทางตรงทางอ้อม ระยะที่ 1 เน้นบรรเทาและป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อภาคการผลิตและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เศรษฐกิจยังขับเคลื่อนต่อไปได้ ระยะที่ 2 เน้นบรรเทาความยากลำบากของประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ และระยะที่ 3 เน้นกลไกที่สำคัญในการช่วยเหลือและเยียวยาประชาชนและภาคธุรกิจ และ มาตรการด้านภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปี 2564 เป็นมาตรการลดภาษีที่ดินฯ และมาตรการลดค่าธรรมเนียมฯ จะต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และดำเนินการออกประกาศกระทรวงมหาดไทย ที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับการขยายเวลายื่นแบบฯ ที่จะต้องมีการออกประกาศกระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้อง

สำหรับมาตรการทางการเงิน มาตรการทางภาษี ในการสนับสนุนส่งเสริมดูแลผู้ประกอบการในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทย และต่างประเทศ พบว่า สหรัฐอเมริกามีการประกาศ มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงานโดยเน้นผ่อนคลายการยึดทรัพย์อสังหาริมทรัพย์ และมาตรการรักษาเสถียรภาพ รวม มาตรการช่วยเหลือภาครัฐที่ผ่านการใช้จ่าย เครื่องมือทางภาษีและเงินโอนต่างๆ ตลอดจนมาตรการ การให้สินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อ มูลค่ารวม 32% ของ GDP สหราชอาณาจักร มีการประกาศ มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและ SMEs มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ มาตรการดูแลครัวเรือนและการจ้างงานโดยเน้นมาตรการค้ำประกันสินเชื่อ และมาตรการอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือภาคธุรกิจ SMEs และ ครัวเรือน สนับสนุนด้านสาธารณสุข อนุโลมให้ครัวเรือนสามารถขอยกเว้นการผ่อนชำระสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นระยะเวลา 3 เดือน รวมมาตรการช่วยเหลือภาครัฐที่ผ่านการใช้จ่าย เครื่องมือทางภาษีและเงินโอนต่างๆ ตลอดจนมาตรการการให้สินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อ มูลค่ารวม 22% ของ GDP และจีนมีการประกาศมาตรการเหมือนกับประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร แต่เน้นการ

กระตุ้นเศรษฐกิจสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและอื่นๆ ลดอัตราส่วนการหักเงินเข้ากองทุนคุ้มครองนักลงทุน (Investor protection fund) ของบริษัทหลักทรัพย์ ลดค่าธรรมเนียมให้กับผู้ส่งออก มาตรการกระตุ้นการบริโภคภาคเอกชน โดยการสนับสนุนการปล่อยสินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน ประกาศแผนการลงทุนสำหรับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน รวมมาตรการช่วยเหลือภาครัฐที่ผ่านการใช้จ่าย เครื่องมือทางภาษีและเงินโอนต่างๆ ตลอดจนมาตรการการให้สินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อ มูลค่ารวม 9.2% ของ GDP

5.2 ข้อเสนอแนะ

เมื่อพิจารณาในภาพกว้างมาตรการที่ไทยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการมีความคล้ายคลึงกับประเทศอื่นในภูมิภาค งบประมาณความช่วยเหลือคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 14.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นการใช้จ่ายที่ไม่ได้เยอะและน้อยเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านอื่น แต่ถ้าพิจารณาในรายละเอียดจะเห็นได้ว่ามาตรการช่วยเหลือของไทยบางส่วนอาจไม่มีประสิทธิภาพมากพอในการกระตุ้นภาคธุรกิจภายใต้สถานการณ์ความต้องการที่ไม่แน่นอน และการลดลงของเม็ดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงขนาดของการปล่อยสินเชื่อ Soft loan และโครงการภายใต้ พรก. เงินกู้ 4 แสนล้านบาท

ดังนั้นรัฐบาลอาจมีการจัดสรรงบประมาณให้มีประสิทธิภาพและมีการพิจารณามาตรการเพิ่มเติม ดังนี้

1. มาตรการความช่วยเหลือเพื่อลดต้นทุนของผู้ประกอบการโดยตรงโดยเฉพาะผ่านทางด้านภาษี
2. มาตรการสนับสนุนการจ้างงาน เป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยตรงในการสนับสนุนการจ้างงาน
3. มาตรการพิจารณาเงื่อนไขการปล่อยสินเชื่อ ระยะเวลาการปล่อยสินเชื่อที่มากกว่า 2 ปี รวมทั้งมีความชัดเจนเรื่องการประกาศการค้ำประกันเงินกู้จากรัฐบาล เพื่อกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพของการใช้ soft loan เพิ่มขึ้น
4. มาตรการทบทวนโครงการภายใต้ พรก. เงินกู้ 4 แสนล้านบาท ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น แทนที่จะเป็นการให้ความสำคัญกับการก่อสร้างเป็นหลัก ในขณะที่ประเทศอื่นไม่ว่าจะเป็น สิงคโปร์ เกาหลีใต้ จีน งบประมาณส่วนหนึ่งถูกนำไปพัฒนาศักยภาพทางด้านดิจิทัล และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง
5. มาตรการช่วยเหลือธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ ในขณะที่ผลกระทบจาก COVID-19 ซึ่งเป็น external shock กระทบบางธุรกิจอย่างรุนแรง การจัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยเหลือธุรกิจเหล่านั้นเป็นพิเศษอาจมีความจำเป็น

5.3 ผลกระทบจากมาตรการที่เสนอ

จากการศึกษามาตรการความช่วยเหลือต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ผู้วิจัยได้เสนอมาตรการเพิ่มเติม จำนวน 5 มาตรการซึ่งมาตรการดังกล่าวส่งผลกระทบดังนี้

1. มาตรการความช่วยเหลือเพื่อลดต้นทุนของผู้ประกอบการโดยตรงโดยเฉพาะผ่านทางด้านภาษี ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการจำนวนมากดังจะเห็นจากนโยบายรัฐบาลในการขยายระยะเวลาชำระภาษีส่งผลกระทบต่อผู้มีงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศและกระตุ้นในระบบเศรษฐกิจล่าช้าไปกว่าที่ควรจะเป็น ทำให้งบประมาณในการพัฒนาประเทศที่ส่วนราชการมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายในช่วงไตรมาสที่ 3 ได้รับผลกระทบ

2. มาตรการสนับสนุนการจ้างงาน มีการช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยตรงในการสนับสนุนการจ้างงาน การสนับสนุนการจ้างงานถือว่ามีผลดีต่อผู้ประกอบการ แต่สำหรับภาครัฐบาลต้องใช้เงินจำนวนมากในการช่วยเหลือผู้ประกอบการในการจ้างงานซึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยภาพรวมถือว่ามาตรการดังกล่าวยังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนเท่าที่ควร

3. มาตรการพิจารณาเงื่อนไขการปล่อยสินเชื่อ ระยะเวลาการปล่อยสินเชื่อที่มากกว่า 2 ปี รวมทั้งมีความชัดเจนเรื่องการประกาศการค้าประกันเงินกู้จากรัฐบาล เพื่อกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพของการใช้ soft loan เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามมาตรการดังกล่าวสำหรับผู้ประกอบการเป็นเรื่องที่สามารถบรรเทาความเดือดร้อนได้เป็นอย่างดี สำหรับการพัฒนาประเทศโดยรวมภาครัฐควรพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนในแต่ละมาตรการ

4. มาตรการทบทวนโครงการภายใต้ พรก. เงินกู้ 4 แสนล้านบาท ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น แทนที่จะเป็นการให้ความสำคัญกับการก่อสร้างเป็นหลัก ในขณะที่ประเทศอื่นไม่ว่าจะเป็น สิงคโปร์ เกาหลีใต้ จีน งบประมาณส่วนหนึ่งถูกนำไปพัฒนาศักยภาพทางด้านดิจิทัล และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานในสภาวะวิกฤต COVID -19 จะเห็นได้ชัดเจน ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีแต่ด้วยสภาวะวิกฤตหลายด้านนโยบายดังกล่าว ยังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนควรให้ความสำคัญกับสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตของประชาชนให้มาก เพื่อสามารถกลับมาเปิดประเทศได้เร็วขึ้น

5. มาตรการช่วยเหลือธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ ในขณะที่ผลกระทบจาก COVID-19 ซึ่งเป็น external shock กระทบบางธุรกิจอย่างรุนแรง การจัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยเหลือธุรกิจเหล่านั้นเป็นพิเศษอาจมีความจำเป็น นโยบายดังกล่าวยังไม่มีความจำเป็นซึ่งในการช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจรัฐบาลคงต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เพราะหลายธุรกิจต้องการความช่วยเหลือในสภาวะวิกฤตดังกล่าว หลายธุรกิจได้ปิดกิจการชั่วคราวเพื่อลดต้นทุนในการประกอบการ ดังนั้น มาตรการดังกล่าวจึงยังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน

อย่างไรก็ตามมาตรการให้ความช่วยเหลือที่ผู้วิจัยได้เสนอนั้น เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารวิชาการ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้สรุปและวิเคราะห์นำเสนอเป็นแนวทางให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้พิจารณานำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาของประเทศในสภาวะวิกฤติที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อฟื้นฟูและแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งมาตรการทางการเงิน และภาษี ที่นำมาใช้ประคับ ประคองความเป็นอยู่ของภาคครัวเรือนและภาคเศรษฐกิจต่างๆ นั้น แม้จะส่งผลกระทบในเชิงลบต่อการจัดเก็บรายได้ในรูปแบบต่างๆ ของรัฐ แต่ก็คิดว่าจะเป็นผลกระทบชั่วคราว และเมื่อภาวะการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 คลี่คลายและหมดไป เชื่อกันว่าภาวะเศรษฐกิจจะกลับมาสู่ทิศทางที่มีแนวโน้มที่ดี อันจะส่งผลให้การจัดเก็บรายได้ของภาครัฐกลับมาบรรลุตามเป้าหมายได้ในที่สุด

บรรณานุกรม

- กนกพรรณ อุดมวิทธิพงศ์. 2536. **กฎหมายภาษีอากรกับการส่งเสริมการลงทุน**. ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กระทรวงการคลัง สำนักงานประมาณ ธนาคารกลางของแต่ละประเทศ. The second FY2020 draft
supplementary budget (passed on June 12).
- ภาณุภาณี วุฒิมิตดาต. 2551. “สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรดี (ทุกด้าน) จริงๆ หรือ.” **สรรพากรสาร**.
55, 10 (ตุลาคม 2551).
- ณัฐยา ศรีศักดิ์ดา. 2557. **มาตรการทางกฎหมายเพื่อส่งเสริมความเสมอภาคทางภาษีอากร**.
ปริญญา มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชัยรัตน์ เอี่ยมกุลวัฒน์. 2558. **การบรรยายวิชาเศรษฐศาสตร์สาธารณะ บทที่ 9**. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ดวงรัตน์ ประจักษ์ศิลป์ไทย. 2557. **การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct
Investment: FDI) ในประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการ สำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 24.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 25.
- พระราชกฤษฎีกา กำหนดงานในอาชีพและวิชาที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 27.
- ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. 2547. **คำอธิบายทฤษฎีและหลักกฎหมายภาษีอากร**. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- สมคิด บางโม. 2559. **ภาษีอากรธุรกิจ**. พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วิทย์พัฒน์ จำกัด.
- สรายุทธ์ วุฒยาภรณ์. 2548. “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร,” **ดุลพาท**.
- เสาวลักษณ์ กาญจนะ. 2550. **เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามประมวลรัษฎากร**. ปริญญามหาบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- หัตถพงษ์ เทียมพันธ์พงศ์. 2546. **การส่งเสริมการลงทุนโดยใช้มาตรการหักค่าสิทธิหรือ และค่าเสื่อม
ราคา**. ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Alex Easson 1999. **Taxation of Foreign Direct Investment**, (London : Sterling Law
International, pp. 19-20.
- OECD : Organization for Economic Co-operation and Development. 1961.
- <https://www.imf.org/en/Topics/imf-and-covid19/Policy-Responses-to-COVID-19#CILO>,
- <https://www.ilo.org/global/topics/coronavirus/country-responses/lang-en/index.htm#JP>